ผล งาน ของ ข้าพเจ้า

CAK

WORK

ผลงาน
CAK
WORK
ของ
ข้าพเจ้า

นปีมุสาที่เราเข้าใจ

บทที่ 1

1*กาลนานครั้งหนึ่งนานมาแล้ว
น้ำท่วมแถวใกล้ใกล้ร่มโพธิ์ศรี
พญามารแลลูกศิษย์ตัวอัปรีย์
ต่างแตกหนีแม่ธรณีเพราะจิตทราม
สู้ไม่ได้แตกทัพออกอาณาเขต
ไปแปลงเพศกล่อมลูกศิษย์พวกซ้ำสาม
ยากทำใจพ่ายศึกถูกปราบปราม
พ่ายนางงามพยานพราหมณ์แม่ธรณี.

2*พญามารมองหาที่หลบศึก
ให้ใคร่นึกขามใจต้องหลบหนี
แต่ยังอยากกลับมาสู้แม่ธรณี
แต่ครั้งนี้ขอทีต้องถอยไกล
ขอเวลาไปหลอกลวงมนุษย์ถ้ำ
ไปชักนำพวกทะเลทรายให้หวั่นไหว
ตั้งทัพใหญ่ในเยรูซาเล็มไป
คิดในใจกูจะหลอกเหล่าวานร.

2.1.เหลือบซ้ายแลเห็นอ้ายผีเปรต
หนวดเคราแสนทุเรศอ้ายหำหนอน
กูจักเรียกมึงว่านีแอนเดอทอน
อ้ายวานรมามะเป็นทาสกู

2.2.ครั้นแล้วก็หายตัวฉับพลัน
แทรกเวหาสเสียงลั่นสนั่นหู
อ้ายหำหนอนก็เหลียวซ้ายแลขวาดู
แสบแก้วหูเสียงมาแต่ทางใด

2.3.แว่วเสียง เราคือพระเจ้าผี
เป็นผู้มากฤทธี และยิ่งใหญ่
เรามาเตือน เจ้าจักเจออุทกภัย

Loading [MathJax]/jax/output/CommonHTML/fonts/TeX/fontdata.js

จงรีบเร่งตามเราไปบนยอดเขา

2.4.อ้ายหำหนอนทำตามไม่กล้าสอด
เดินมาพักใหญ่ก็ถึงซึ่งยอดเขา
แล้วเหลียวมองไม่เห็นใครแม้แต่เงา
นี่มันหลอกให้กูมารึเปล่าวะ

2.5.คอยสักพักได้ยินเสียงว่าดูเถิด
เราคือผู้ประเสริฐบนศีรษะ
ผู้สร้างทุกสรรพสิ่ง จำไว้นะ
รวมเจ้าด้วยหละ บุตรแห่งเรา

2.6.แล้วเปล่งแสงสีรุ้งไปที่บุตร
ดูคล้ายคล้ายสีแห่งตุ๊ดแสงพระเจ้า
อ้ายเศษพึมพำ เบาเบา
เดี๋ยวเข้าหูพระเจ้ากูจักซวย

2.7.เรามีงานให้เจ้าทำอย่างหนึ่ง
เป็นงานซึ่งเราอยากให้พวกเจ้าช่วย
ทำสำเร็จรับรองว่าโคตรรวย
แต่จักซวยถ้าทำไม่สำเร็จ

2.8.งานง่ายง่ายแค่ลวงคนมาศรัทธา
มาบูชามาถวายค่ากำเหน็จ
ลวงเด็กลวงสาวมาเยดเยด
สอนกล่าวเท็จ ความชั่วช้า ความระยำ

2.9.ให้พวกเจ้าจงตั้งเต็นท์พิธี
บูชาผีด้วยการฆ่าทุกฉนำ
เรียกสันติบูชาจงกระทำ
เราอำนวยความร่ำรวยให้ในเต็นท์

2.10.เรียกว่าเต็นท์นัดพบความวุ่นวาย
ความไม่สบายแห่งจิตใจนะอ้ายเถร
ญาติของเจ้าอาโรนเป็นเช่นเณร

2.11.อีกจงสร้างพิธีล้างมลทิน
ให้เจ้าได้หากินกับคนป่วย
นี่แหละหนทางที่ร่ำรวย
รีดเงินคนป่วยด้วยสันติบูชา

2.12.จงทำลายโลกเก่าที่โสมม
สร้างทุกข์ระทมด้วยกิเลสหนาหนา
สร้างความคลั่งไคล้หึหำแลสุรา
คือประกาศิตจากข้าพระว้าเหว่

2.13.อ้ายหำหนอนรับบัญชาก็ลงเขา
เจอะใครเข้าก็เข้าคุยด้วยโฉเฉ
เล่าเรื่องเป็นตุเป็นตะอย่างลิเก
ทั้งตุ๊ดเกย์ทอมดี๊กลัวยิ่งนัก

2.14.ครั้นได้สาวกช่วยตั้งเต็นท์พิธี
พระเจ้าผีได้ทีใช้งานหนัก
วางตรงโน้นวางตรงนี้กูชอบนัก
พระเจ้าผีกระซิบทักเกือบถูกใจ

2.15.ฝ่ายอ้ายหำหนอนกับอาโรน
ก็โอนอ่อนผ่อนพักกันทุกฝ่าย
บูชาผีเสร็จแล้วหรืออย่างไร
ชอบสิ่งใดสั่งมาให้เร็วซิ

2.16.ฝ่ายอาโรนก็กล่าวต่อไปว่า
พักเถิดหวาเหนื่อยนักบูชาผี
อาโรนนั่งภายนอกเต็นท์พิธี
เรื่องมากจริงผีบ้าเอ้ยคิดในใจ

2.17.พระเจ้าผีทราบความไม่เคืองแค้น
ด้วยกำลังคิดแผนแปลนใหม่ใหม่
มึงห้าวนักเพิ่มงานอีกเป็นไรไป
แล้วดลใจขั้นต้นเสร็จพิธี

2.18.วันนี้เท่านี้จงรีบกลับ
แต่พวกมึงมีงานลับคือปี๊กะหรี่
หรือทำอะไรก็ได้ที่อัปรีย์
แล้วพรุ่งนี้จงมารายงานกู

2.19.ฝ่ายอ้ายเศษกับอาโรน
ก็ประชุมคนกันเป็นหมู่หมู่
ปรึกษาไล่เรียงพิเคราะห์ดู
ซ่องหรูหรูในเมืองเรามีมั้ย

2.20.สาวกคนหนึ่งกล่าวสอดขึ้นว่า
มีซ่องนางแพศยาพอไปได้
ห่างประตูเมืองไม่ใกล้ไม่ไกล
ท่านพอได้อาศัยสัญจรโรค

2.21.อ้ายเศษพิเคราะห์ดูแล้วไม่คุ้ม
โรคจักรุมจนกลุ้มผอมบักโกรก
แล้วเหลือบไปเห็นลูกสาวของสาวก
กูอยากซกอีนี่ด้วย2นิ้ว

2.22.เกิดความคิดก็กล่าวกับสาวก
สัญจรโรคไม่เอากูอยากสยิว
ที่สะอาดก็มีแต่เราชาวยิว
เพื่อไม่ให้ผีกริ้วต้องกระทำ

2.23.อ้ายเศษแอบอ้างพระเจ้าผี
หวังบดหีลูกหลานให้อิ่มหนำ
นี่แหละเรื่องอัปรีย์เรื่องระยำ
ที่พญาผีให้กระทำไปส่ง

2.24.อ้ายเศษออกคำสั่งบังคับ
พวกไม่กลับไปทำให้ตายโหง
หัวปักดินตีนชี้ฟ้าไม่ใส่โลง
กูสาปส่งเป็นผุยผงด้วยเผาไฟ

เป็นความลับที่ไม่อาจบอกใครได้
อาโรนก็เข้าหาลูกในทันใด
พ่อมีเรื่องคุยด้วยรบกวนที

2.26.อาโรนกล่าวกับบุตรสาว
ให้พ่อเข้าไปปรึกษาได้มั้ยนี่
แม่ของเจ้าพ่อวางยาหลับแล้วซี
เอ้ยไม่ใช่แม่คนดีหลับไปแล้ว

2.27.ฝ่ายบุตรสาวแสนสวยของอาโรน
เธออ่อนโยนเพิ่งแตกสาวผิวผ่องแผ้ว
พ่อมีธุระอะไรมันดึกแล้ว
ลูกสาวแก้วต้องการจะพักผ่อน

2.28.ฝ่ายอาโรนก็หันหลังกลับ
ความคิดทับลูกสาวพักไว้ก่อน
ระหว่างเดินทางกลับห้องนอน
บัดเดี๋ยวอ้ายจ้อนก็ผงาดขึ้น

2.29.บัดนั้นได้ยินเสียงดลใจ
นี่มึงจะไปไหนมึงจงหื่น
คำสั่งกูมึงต้องกล้าอย่าขัดขืน
ถ้ามึงฝืนมึงจักเจอมนตร์ดำ

2.30.บัดนั้นอาโรนถูกบิดไส้
ดิ้นทุรนทุรายร้องครวญคร่ำ
โอดโอยยอมแล้วอย่ามนตร์ดำ
ยอมกระทำตามใจแต่บัดนี้

2.31.ฝ่ายลูกสาวอาโรนได้ยินเสียง
ก็ส่งเสียงร้องถามเป็นไรนี่
อาโรนร้องเปิดประตูให้หน่อยสิ
พ่อไม่มีเรื่องสำคัญแค่อยากกอด

2.32.พอลูกสาวเปิดประตูให้เข้า

เป็นปกติที่ทำมาตลอด
ลูบหัวโอบกอดกันประจำ

2.33.แต่ครานี้ไม่เหมือนปกติ
คำสั่งผีบอกให้มาปลุกปล้ำ
ต้องขืนใจต้องอัปรีย์ต้องระยำ
ไม่งั้นมึงถูกมนตร์ดำทำเจ็บตัว

2.34.ทั้งบิดไส้บีบขึ้นอนไม่หลับ
กระส่ายกระสับบีบเยี่ยวและเจ็บหัว
เป็นผื่นคันตามเนื้อตามตัว
ให้มึงกลัวแล้วยอมกระทำตาม

2.35.พระเจ้าผีดลใจเข้าข่มขู่
สักครู่โลหิตก็ไหลลงหำ
ด้วยอำนาจแห่งคุณไสยมนตร์ดำ
อาโรนถูกกระทำอย่างนี้

2.36.ฝ่ายลูกสาวอาโรนไม่เอะใจ
เพราะต้องมนตร์คุณไสยอำนาจผี
เคลิบเคลิ้มยินยอมแต่โดยดี
อาโรนก็ทำเรื่องอัปรีย์เสร็จ

2.37.อาโรนทำเรื่องอัปรีย์สำเร็จแล้ว
ลูกสาวแก้วทับสิบทีก็สำเร็จ
เต็มใจมั้ยไม่เต็มใจถูกล่าวเท็จ
ได้เป็นเปรตแน่แน่อ้ายอาโรน

2.38.จักกล่าวมาทางฝ่ายอ้ายโมเศษ
พญาเปรตให้งานมาต้องการผล
คิดแล้วคิดอีกก็อับจน
ด้วยลูกตนนั้นมีแต่บุตรชาย

2.39.พระเจ้าผีทราบความไม่รอช้า
ก็เข้ามาดลจิตปล่อยคุณไสย

กูเป็นชายเหนือชายก็ได้หว่า

2.40.อ้ายโมเศษก็เริ่มวางแผนการ
ทะลวงทวารลูกชายยังไงหวา
อ๋อขั้นแรกกูต้องเลี้ยงด้วยสุรา
พอมันเมาหมดท่าค่อยว่ากัน

2.41.ว่าแล้วก็เสาะหากระเจี๊ยบเขียว
ต้มเอาน้ำครั้งเดียวก็หฤหรรษ์
เอาไว้ใช้หล่อลื่นแทนน้ำมัน
ไว้ตะบันทวารของบุตรชาย

2.42.เสร็จแล้วก็เตรียมอาหารเสร็จสรรพ
ตะวันลับเรียกบุตรชายกินเหล้าไหม
ฝ่ายบุตรก็เปรี้ยวปากทันใด
วันเกิดใครคุณพ่อเลี้ยงสุรา

2.43.วันนี้เกิดอยากกินลูกนะลูก
เอ้ยพ่อถูกหวยมาสามตัวหวา
มามะมาร้องรำร่ำสุรา
คิดในใจเมาสุราก็เสร็จกู

2.44.อ้ายโมเศษรินเหล้าให้บุตรชาย
ทั้งเบียร์ไวน์บริการอย่างคุณหนู
ดื่มมากมากเดี๋ยวพ่อลากไปขึ้นครู
ว่าอย่างไรอ้ายหนูเมาหรือยัง

2.45.ครั้นโมเศษเห็นบุตรชายเริ่มอ้อแอ้
ทั้งบ้อแบ้คอตกดังคาดหวัง
เรื่องระยำอัปรีย์ผีชอบจัง
รีบลุกจากที่นั่งเข้าประคอง

2.46.โมเศษเห็นบุตรชายคล้ายคล้ายศพ
ก็เข้าตะปบลากไปจะฆ่าของ
ดั่งบุรุษพบสตรีที่หมายปอง

.

2.47.ฝ่ายบุตรชายถูกกอดจูบลูบคลำ
งึมงำงึมงำช่วยตนเองไม่ได้
ฤทธิ์สุราทำคอพับหลับไป
โมเศษก็งัดไม้ตายออกมา

2.48.ด้วยน้ำเมือกจากผลกระเจี๊ยบเขียว
ลูบทาเจี๊ยวทารูตูดหละหนา
ใช้นิ้วแยงนำทางหนอนพญา
แยงซ้ายแยงขวาแยงไม่เข้า

2.49.อ้ายโมเศษตัดสินใจขึ้นคร่อมทับ
ทั้งพยายามขยับทั้งพยายามเด้า
ทำได้แค่ไถลก้นก็ยังเอา
ปี๊ดปี๊ดปี๊ดเบาเบาที่ร่องตูด

2.50.นี่แหละความระยำความอัปรีย์
ที่พญาผีต้องชื่นชอบการแทงตูด
วิปริตวิตถารอย่างตุ๊ดตุ๊ด
ด้วยการไถลร่องตูดของบุตรชาย

Loading [MathJax]/jax/output/CommonHTML/fonts/TeX/fontdata.js

บทที่ 2

3*สันติบูชาเสร็จในเต็นท์นัดพบ
บูชาลบมลทินร้อยละยี่
ธัญบูชาไล่บาปมากพิธี
สำเร็จที่ลานเต็นท์หน้าปะรำ
สิ่งที่เหลือทั้งหมดจงยกให้
อาโรนไปรับประทานให้อิ่มหนำ
อีกชำระพลับพลาน้ำมันนำ
แล้วอาบน้ำประคดคาดพาดอูริม.

4*เป็นอันเสร็จสรรพด้วยบริสุทธิ์
ไอ้เศษรุดเรียกอาโรนแบบหยิมหยิม
อีกอาหารต้องห้ามเจ้าอย่าชิม
ทั้งปูนิ่มเหยี่ยวแร้งเค้าหนูหมูกา
ทั้งแมลงเลื้อยคลานไม่กระโดด
เจ้าอย่าโปรดนำมาเป็นภักษา
มีมลทินแม้จับต้องสัมผัสมา
ให้ซักผ้าของตนเวลาเย็น.

5*หากซากตกไปกระทบกับสิ่งใด
ไม่ว่าไม้ดินเหล็กล้วนโฉ่เหม็น
ทุบทิ้งหรือล้างน้ำได้ตอนเย็นเย็น
เพราะเราเป็นพระยาห์เวห์จากอิบต์ยี
แม้เจ้าคลอดบุตรชายให้ทำสุหนัต
เผานกสัตว์พิราบเขาลูกแกะกี่
เผาบูชาและไล่บาปประเพณี
ตามเลวีที่คุมกฎของพวกพ้อง.

6*หากผู้ใดเกิดบวมที่ผิวหนัง
เป็นตุ่มตังใสหรือแข็งแผลเป็นหนอง
ให้สงสัยเป็นโรคเรื้อนตามทำนอง
ผู้โดนฟ้องอาโรนพูดต้องรับฟัง

หากพบขนในแผลตุ่มนั้นหงอกขาว
แถมลามร้าวลึกลงไปในผิวหนัง
เจ้ามีมลทินแล้วต้องระวัง
นำไปขังรอตรวจอีกเจ็ดราตรี.

7*หากแน่ใจผู้นั้นต้องฉีกเสื้อ
สยายเครือผมกระเซิงปิดปากฝี
แล้วแหกปากร้องตะโกนมลทินมี
แล้วรีบหนีออกนอกค่ายที่พักแรม
เมื่อเจ้าหายให้นำนกและหุสบ
ชีดาร์ทบด้ายแดงอย่างละสอง
แล้วฆ่านกตัวหนึ่งเอาจานรอง
ตัวที่สองเอาอาบน้ำเป็นพิธี.

8*แล้วปล่อยนกตัวนั้นในที่แจ้ง
ที่เหลือแกงอุทิศเราพระเจ้าผี
ประพรมเลือดเจ็ดครั้งในพิธี
เจ็ดราตรีต้องโกนผมแล้วอาบน้ำ
วันที่แปดแบกลูกแกะมาหนึ่งคู่
เอาตัวผู้ตัวเมียหนึ่งฉนำ
พร้อมแป้งโม่สามเอฟาเคล้ากับน้ำ
น้ำมันนำหนึ่งลกกลั่นดีดี.

9*ปุโรหิตนำเจ้าไปเต็นท์นัดพบ
ไปเคารพถวายเราพระเจ้าผี
ปุโรหิตฆ่าแกะผู้ในพิธี
เอาเลือดสีหูนิ้วโป้งมือเท้าทา
ปุโรหิตรินน้ำมันอุ้งมือซ้าย
แล้วก็ย้ายมาพรมเราด้วยมือขวา
น้ำมันเหลือใช้แตะเจ้าดั่งเลือดลา
ติ่งหูขวานิ้วโป้มือเท้าหัวพลัน.

10*เป็นอันเสร็จได้รับอภัยแล้ว
จงคลาดแคล้วกลับคืนมาไม่เดียดฉันท์
ส่วนเครื่องบูชาที่เราเหลือนั้น

หากเจ้าได้ดินแดนคานาอัน
ที่เราปันและยกให้แก่รุ่นเก๋า
ประเพณีปฏิบัติอย่าซบเซา
จงหมั่นเฝ้าให้เราได้ดูเอ็น.

11*อนุญาตโรคเรื้อนในบางบ้าน
แล้วโองการปุโรหิตบ่ยากเข็ญ
หมั่นเข้าตรวจฝาผนังที่จำเป็น
หากพบเห็นรอยเขียวแดงลึกข้างใน
ปุโรหิตจงยึดบ้านไว้เจ็ดมื้อ
แล้วตามตื๊อตรวจดูหัวใสใส
หากรอยลามขยายกว้างออกไป
จงสั่งให้รื้อผนังออกไปทิ้ง.

12*ณ ที่มีมลทินด้านนอกเมือง
แล้วชำเลืองสั่งขัดถูอย่างหญิงหญิง
ทุกซอกมุมทั่วทั้งบ้านอย่างประวิง
เศษทุกสิ่งนำไปทิ้งที่นอกเมือง
ปุโรหิตจะบิดตูดมาตรวจใหม่
ทั่วภายในเคหาแลฝาเฝือง
หากพบอีกโรคเรื้อนแน่อย่าช้าเชือง
เจ้าจงเปลื้องรื้อบ้านทิ้งอย่าร้องยี.

13*แม้นไม่พบหรือว่าต้องปลูกใหม่
เจ้าต้องให้ปุโรหิตไหว้เซ่นผี
นกน้อยน้อยสองตัวด้ายแดงมี
ซีดาร์กี้กิ่งหุสบก็ครบองค์
ปุโรหิตจงฆ่านกตัวหนึ่ง
เสร็จแล้วจึ่งรองเลือดตัวที่ถูกผลง
จุ่มซีดาร์กิ่งหุสบด้ายแดงลง
นกชุบสรงแล้วพรมบ้านชักเจ็ดที.

14*พอเสร็จสรรพปุโรหิตจึงประกาศ
บ้านสะอาดแล้วปล่อยนกให้สุขี
ชำระบ้านไถ่บาปวิธีนี้

แม้ผู้ใดมีสิ่งไหลจากร่างกาย
หรือคล้ายคล้ายคั่งอยู่ก็ติฉิน
ปุโรหิตโองการว่ามลทิน
แล้วตัดสินกักเขาไว้เจ็ดวัน.

15*วันที่แปดนำนกเขาหรือพิราบ
มาไถ่บาปเผาบูชาอย่างละขันธ์
ทำพิธีเสร็จสรรพก่อนหมดวัน
ก็เป็นอันอภัยโทษไม่โกรธเคือง
แม้ชายใดหลั่งน้ำอสุจิ
ดั่งกะทิหรือออกแนวสีเหลืองเหลือง
จะเป็นตุ๊ดเกย์ทอมหรือประเทือง
ก็เป็นเรื่องมีมลทินอย่าได้ลอง.

16*ผู้หญิงเป็นประจำเดือนก็ถูกปรับ
สัมผัสทับทั้งคนสัตว์แลสิ่งของ
ปุโรหิตเข้าเกี่ยวข้องตามทำนอง
แลป่าวร้องเจ็ดวันมีมลทิน
ทั้งเตียงตั่งนั่งทับแลเสื้อผ้า
ซักล้างมาอาบน้ำอย่าผันผิน
แม้หมดเลือดแต่ระยะยังมลทิน
เจ็ดวันสิ้นนั้นแหละมลทินลา.

17*วันที่แปดพอแดดร่มลมตก
ให้นำนกเขาพิราบสองตัวหนา
มามอบแก่ปุโรหิตลงมือฆ่า
จึงนำมาตรงเข้าเต็นท์นัดพบ
แล้วจงแยกเครื่องบูชาไถ่บาป
อีกห้ามลาบให้เผามาอย่างสงบ
ผ่านพระพักตร์ปุโรหิตที่เคารพ
เป็นอันครบอภัยบาปนางกากี.

18*ปุโรหิตมีหน้าที่แค่ชำระ
หลีกหนีจะต้องโทษตายกลายเป็นผี
ด้วยข้อหาลบหลู่เราต้องโศกี

อีกจงเตือนอาโรนพี่ชายเจ้า
อย่าได้เข้าหลังม่านตามประสงค์
ที่ตั้งหีบสัญญารุ่นกระทง
อีกทั้งองค์พระที่นั่งกรุณา.

19*มิฉะนั้นต้องตายวายชีวาตม์
ด้วยบังอาจเดินเข้าเขตคาถา
หากมีวัวหนุ่มแพะผู้ไม่โกรธา
เผาบูชาไถ่บาปเรียกเรามา
ด้วยเครื่องแบบแต่งกายอย่างศักดิ์สิทธิ์
เข็มขัดชิดสวมกางเกงหัวโพกผ้า
แล้วจงเลือกหนึ่งตัวถวายมา
สำเร็จฆ่าตรงทางเข้าเต็นท์นัดพบ.

20*อีกตัวปล่อยรอดอย่างแพะรับบาป
แล้วก้มกราบอ้อนวอนอย่างประจบ
โปรดอภัยพระเจ้าผีที่เคารพ
แล้วทวนทบผงเครื่องหอมกระถางไฟ
ครั้นเสร็จสรรพให้นำเข้าไปหลังม่าน
กระถางถ่านโปรยเครื่องหอมสนองไข
เอาให้ทั่วพระที่นั่งตามแบ่งไว้
เจ้าก็ได้มีชีวิตที่ยืดยาว.

21*ก่อนเจ้าไปให้นำเลือดมาบางส่วน
พร้อมพรมพวนพระที่นั่งอย่าอื้อฉาว
แล้วประกาศประชากรรู้เรื่องราว
ว่าพระเจ้าไถ่บาปสูเจ้าแล้ว
แล้วมอบหมายชายผู้หนึ่งให้จูงแพะ
ไปแบะแบะที่กันดารอย่างคล่องแคล่ว
แพะตัวนั้นรับบาปแทนพวกเจ้าแล้ว
ไม่กระแด่วกระแด่วถูกฆ่าตี.

22*เนื้อทั้งหมดเรายกให้ปุโรหิต
หรือจะคิดเอาไปทำคิวบาร์บี้
เว้นแต่ไส้และหนังส่วนอัปรีย์
Loading [MathJax]/jax/output/CommonHTML/fonts/TeX/fontdata.js

วันที่สิบเดือนเจ็ดจงบังคับ
น้อมคำนับวันไถ่บาปใครอย่าแหยม
ห้ามไม่ให้ทำธุระจงพักแรม
อย่าหัวแหลมสะบาโตกฎถาวร.

23*จงบังคับทุกคนในพื้นที่
ต่างด้าวมีให้พักผ่อนเจ้าจงสอน
ถือปฏิบัติสืบไปนิรันดร
ห้ามถอดถอนทำไปปีละครั้ง
อีกผู้ใดถวายวัวแกะแพะ
มันชำแหละนอกสถานที่รับสั่ง
มลทินแล้วปุโรหิตเฝ้าระวัง
จงชิงชังขับไล่ไปทันที.

24*เพื่อบังคับเจ้าถวายในขอบเขต
อย่าถามเหตุเราคือพระเจ้าผี
ทางเข้าเต็นท์นัดพบถวายเครื่องบัดพลี
ไขมันมีกลิ่นหอมหอมเผาเพื่อเรา
ขอย้ำใครถวายนอกอาณาเขต
เกิดอาเพศพายุร้ายเมืองถูกเผา
พร้อมขับมันออกจากประชากรเรา
อีกหนวดเคราต้องไว้ให้งดงาม.

25*อีกทั้งเลือดห้ามพวกเจ้าดื่มกินเล่น
เพราะมันเป็นของพระเจ้าต้องเกรงขาม
มันผู้ใดฝืนบังคับไม่ทำตาม
เราสั่งห้ามเป็นเผ่าพันธุ์ขับมันไป
อีกผู้ใดกินซากสัตว์ไม่ถูกกฎ
สัตว์กบฎล้มตายเองอยู่แห่งไหน
ผู้จับต้องรับมลทินและบาปไป
บาปถอนไถ่ต้องซักเสื้อและอาบน้ำ

บทที่ 3

26*ห้ามพวกเจ้าเพศสัมพันธ์ญาติสนิท
หรือใกล้ชิดสะใภ้เจ้าอุปถัมภ์
แลห้ามทั้งเทครัวเจ้าจงจำ
เดือนประจำของสตรีจงหลีกลี้
ภรรยาผู้อื่นเราก็ห้าม
เมียถูกหามฝังไปตายเป็นผี
อนุญาตให้เจ้าร่วมประเวณี
วิวาห์พี่น้องภรรยาไม่เป็นไร.

27*อีกทั้งอย่าเอาลูกหลานลุยไฟเล่น
รักร่วมเพศเป็นข้อห้ามอย่าทำไก๋
แม้สมสู่เดียรฉานจงขับไป
ขับไล่ให้ออกพ้นจากแดนเรา
จงปฏิบัติตามคำสั่งให้เคร่งครัด
อย่ากำหนัดนอกกฎเดี๋ยวโดนเผา
อย่าทำเก่งจงทำตัวอย่างหูเบา
เพราะตัวเรานำเจ้าออกจากอิปต์ยี.

28*มันผู้ใดฝ่าฝืนจงตัดขาด
จากชนชาติบริวารพระเจ้าผี
หากเชื่อเราให้ติดปีกอย่างดิบดี
ดั่งแมงหวี่ตอมเวียนวนบนบัลลังก์
อีกเราห้ามบูชารูปเคารพ
แต่ให้นบพ่อแม่ตามใจหวัง
รักษาสะบ้าโตอย่างรักษาคลัง
ทูดกุฎฐังเราบังคับไม่ผ่อนปรน.

29*อีกนั้นเราคือพระผู้เป็นเจ้า
ที่พวกเจ้าต้องเคารพทุกแห่งหน
เครื่องสันติบูชาล้วนมงคล
เจ้าจงทนรับประทานในวันนั้น

วันที่สามอย่าเก็บไว้น่ารังเกียจ
ดั่งเสนียดจงรีบเผาอย่างหุนหัน
มันผู้ใดฝ่าฝืนโทษจาบัลย์
เร่งเร็วพลันขับไล่มันออกไป.

30*อีกเก็บเกี่ยวพืชพันธ์ธัญญาหาร
อย่าล้างผลาญเกี่ยวเก็บจนหมดไร่
อีกองุ่นให้เก็บรอบเดียวจงตัดใจ
เหลือเผื่อให้พวกยากจนและต่างด้าว
อย่าขโมยอย่าคดโกงอย่ากล่าวเท็จ
จงถือเคล็ดอย่ากล่าวดำให้เป็นขาว
อย่าปล้นชิงอย่าเอาเปรียบอย่าวิ่งราว
อย่าหน่วงหน่าวค่าแรงเกินข้ามวัน.

31*อย่าแช่งด่าเหล่าคนที่หูหนวก
อย่าหลอกพวกตาบอดล้มแล้วขบขัน
อย่าบิดเบือนอย่าลำเอียงจงยุติธรรม์
อย่าแขวนขวัญเพื่อนบ้านด้วยใจเคือง
อย่าซุบซิบอย่านินทาอย่ามุ่งร้าย
จงละอายเราจะให้เจ้าเปิดเหมือง
จงตักเตือนผู้ทำผิดแลประเทือง
อย่าโกรธเคืองอย่าอาฆาตอย่าจองเวร.

32*อย่าอิจฉาอย่าริษยาเหล่าเพื่อนบ้าน
อย่ารำคาญจงรักเขาเหล่าเขมร
อย่าผสมสัตว์ข้ามพันธุ์เล่นพิเรนทร์
อย่าทะเล้นหว่านพืชผลที่ต่างพันธุ์
ในที่ดินของเจ้าจงตระหนัก
อย่าคึกคักใส่เสื้อผ้าอย่างหลับฝัน
ต่างชนิดต่างวัสดุอย่าสวมกัน
จำให้มั่นอย่าถามเราว่าทำไม.

33*อีกทั้งห้ามหลับนอนกับทาสหญิง
ซึ่งความจริงเจ้าก็รู้อย่าสือไข
หากหญิงนั้นหมั้นหมายกับชายใด

ณ ทางเข้าเต็นท์นัดพบอภัยบาป
เรารับทราบแลรับไว้อย่างทักขิญ
ระลึกไว้พระเจ้าผีชอบตีกิน
ให้ปีกบินจงถวายตัวอ้วนพี.

34*อนึ่งเล่ายามเจ้าไปดินแดนใหม่
จงจำไว้พวกเจ้าคือเดียรถีย์
ปลูกผลไม้ชนิดใดในสามปี
เป็นราคีห้ามเจ้ากินไม่มงคล
ปีที่สี่นำผลไม้มาทั้งหมด
น้อมประนตถวายเราหมดทุกผล
ปีที่ห้าเจ้าจงกินเป็นมงคล
เหล่าพืชผลของพวกเจ้าพูนทวี.

35*อย่ากินเนื้อซึ่งมีเลือดอาศัยอยู่
อย่าสอดรู้เรื่องโชคชะตาราศี
อย่าถอนไรผมขลิบหนวดมันไม่ดี
รกเซ็กซี่พระเจ้าผีย่อมชื่นชม
อนึ่งห้ามเป็นหมอผีแลแม่มด
เจ้าจงงดเชือดเนื้อตัวยามขื่นขม
ห้ามสักลายบนร่างกายไม่นิยม
จะตรอมตรมหากเจ้าฝืนพระบัญชา.

36*อย่าสั่งสอนบุตรสาวให้เป็นกะหรี่
ค้าประเวณีควรงดอย่าสรรหา
มิฉะนั้นแผ่นดินจะโศกา
เมื่อพญาไชฎอนมาปกครอง
จงรักษาสะบ้าโตอย่างเคารพ
จงน้อมนบนมัสการอย่าจองหอง
เหล่าคนทรงแปดเปื้อนอย่าใฝ่ปอง
อย่าลองของกับเราเดี๋ยวโดนดี.

37*จงให้เกียรติแลแสดงความเคารพ
เมื่อเจ้าพบอาวุโสจะลักขี
ด้วยยำเกรงผู้เกิดก่อนดั่งอัยกี

Loading [MathJax]/jax/output/CommonHTML/fonts/TeX/fontdata.js

อย่าเอารัดเอาเปรียบพวกต่างด้าว
คิดถึงคราวอยู่อียิปต์เจ้าหามเสา
ปฏิบัติกับพวกเขาอย่างชาวเรา
ของแกล้มเกลาจงให้ด้วยใจจริง.

38*อย่าโกงมาตรกิโลชั่งตวงวัด
เจ้าอย่าหัดสันดานมารผีสิง
หากยังอยากมีปีกดั่งบุรุษกิง
อย่าละทิ้งบทบัญญัติอย่าตัดรอน
จงจดจำเราพาเจ้าจากอียิปต์
พร้อมกับหีบสัญญาคำสั่งสอน
หากดื้อดึงกับเราจะม้วยมร
อย่าคลายคลอนเชื่อมั่นความศรัทธา.

39*ห้ามยกลูกหลานให้กับพระโมเลค
เราจะเสกก้อนดินแลหินผา
มุ่งตรงสู่พวกเจ้าด้วยเจตนา
แล้วชีวาของเจ้าจะปลดปลง
ปุโรหิตเจ้าจงออกซึ่งคำสั่ง
ให้ชิงชังแลประหารเป็นผุยผง
จงนำพวกมันไปขังไว้ในกรง
แล้วหย่อนลงในนรกเขตหลุมคี.

40*หากผู้ใดเอื้อเฟื้อให้ที่อยู่
แม้นรับรู้แต่แกล้งทำหูฉูฉี
ปุโรหิตจงตัดขาดพวกอัปรีย์
ดั่งสกุณีฤๅจะกลั้วกับเหล่ากา
ทั้งตัวเรานั้นก็จะหันตูดให้
กับผู้ไปคบคนทรงพวกแพศยา
ทั้งหมอผีปุโรหิตอย่าเจรจา
จงเข่นฆ่าขับไล่มันออกไป.

41*แม้นวงศ์วานว่านเครือมันเหลืออยู่
จงเป่าหูขู่ส่อเสียดมันให้ได้
ให้มันขาดจากวงศ์วานของมันไป

จงชำระรักษาตัวให้บริสุทธิ์
หากเป็นตุ๊ดพวกเจ้าต้องกอดิ้น
หากสับสนทางเพศจนเคยชิน
ต้องใช้ลิ้นร่วมรักดั่งเดรัจฉาน.

42*จงยึดถือปฏิบัติคำสั่งเรา
พระผีเจ้าผู้ชำระปริหาน
อย่าแช่งด่าพ่อแม่ศีลตระอาล
โทษประหารแก่ผู้แช่งทรพี
อย่าเป็นชู้ภรรยาของผู้อื่น
อย่าระรื่นกับมารดามันผิดผี
อย่าสมสู่กับสะใภ้ของบุตรี
เราขยี้โทษประหารเป็นรางวัล.

43*เพราะประพฤติผิดจารีตแลศีลธรรม
อย่ากระทำหญิงแม่ลูกเรากวดขัน
ชู้แม่ลูกเราเผาด้วยพระเพลิงกัลป์
เราเหลือกลั้นต้องขจัดความชั่วร้าย
เพื่อดินแดนที่เราจะนำเจ้า
ทั้งหลายเข้าไปอาศัยแบบฉุยฉาย
ไม่สำรอกพวกเจ้าอย่างหยาบคาย
หรือโวยวายถีบหัวส่งพวกเจ้าแทน.

44*เราสัญญายกดินแดนคานาอัน
เป็นรางวัลกรรมสิทธิ์ดั่งวางแผน
อุดมด้วยนมน้ำผึ้งพร้อมรังแตน
จงหวงแหนแลแบ่งแยกพวกพื้นเมือง
ให้อยู่ในที่กันดารแยกต่างหาก
แร้นแค้นยากขับไปทำงานเหมือง
ค่อยค่อยหลอกตะล่อมอย่าให้เคือง
ด้วยปราดเปรื่องพวกพื้นเมืองย่อมยำเกรง.

45*อนึ่งเจ้าจงแยกแยะระหว่างสัตว์
ที่เราจัดแบบบังคับและข่มเหง
สัตว์ต้องห้ามคือห้ามกินอย่าครื้นเครง

อาหารต้องบริสุทธิ์สำหรับเค้า
พรมเลือดเข้าเผาไขมันเป็นแถวแถว
แกะวัวอ้วนเชือดถวายอย่างรู้แกว
ที่หน้าแนวทางเข้าเต็นท์นัดพบ.

46*หากสับสนให้เช็คกับกูหร่าน
หรือไบบ่านตามสุเหร่าที่สงบ
ตามโบสถ์คริสต์ค่อยค่อยย่างอย่างเคารพ
หรือทวนทบซินาก๊อกแล้วแต่ใจ
ต่อไปนี้เป็นกฎเกณฑ์ปุโรหิต
อย่าใกล้ชิดซากศพแม้ชายไหว
อย่าแตะต้องศพซากล้วนจัญไร
แต่เว้นไว้ญาติสนิทเราเกื้อกูล.

47*ทั้งพ่อแม่พี่น้องบุตรชายหญิง
ที่พึ่งพิงปุโรหิตดั่งไอศูรย์
ปุโรหิตเป็นผู้นำยิวตระกูล
มิใช่มูลขยะฝอยสามัญชน
อย่าทำตัวแปดเปื้อนเป็นมลทิน
เช่นนอนกินดั่งพวกสัตว์หน้าขน
หรือขโมยดั่งพวกโจรที่ยากจน
แต่พองขนอนุญาตไม่ตัดรอน.

48*ปุโรหิตไม่โกนผมหรือกันเครา
หรือเชือดเนื้อตัวเก่าห้ามเสี้ยมสอน
บริสุทธิ์พระเจ้าผีสยุมพร
อย่าปากบอนอ้อนวอนเรียกชื่อเรา
มันเป็นการหมิ่นประมาทนามเจ้าผี
เรียกเซ้าซี้กูสาปไอ้ไดโนเสาร์
แกะอ้วนอ้วนบูชาเผาเพื่อเรา
จงขลาดเขลาเราคือนมุจี.

49*ปุโรหิตต้องเป็นผู้บริสุทธิ์
เป็นเกย์ตุ๊ดก็ได้พ่อยาหยี
แต่ห้ามแต่งงานกับหญิงโสเภณี

ปุโรหิตบริสุทธิ์ของพระเจ้า
เครื่องเคราย่าวเราจะพาไปสวรรค์
หน้าตาจิ้มลิ้มหนุ่มหนุ่มดูแลกัน
ไม่เดียดฉันท์บนบัลลังก์กรุณา.

50*การถวายต้องผ่านปุโรหิต
อย่าได้คิดลัดคิวไอ้หน้าหมา
ปุโรหิตคือผู้แทนยะโฮวา
เป็นป๊ะป๋าของเหล่าพวกสาวก
ปุโรหิตแม้มีบุตรรุ่นสาวสาว
ทำตัวคาวโสเภณีสกปรก
มันหลู่เกียรติบิดาอีนรก
ใช้เชือกกกมัดมันแล้วเผาทั้งเป็น.

Loading [MathJax]/jax/output/CommonHTML/fonts/TeX/fontdata.js

บทที่ 4

51*ปุโรหิตรับการเจิมด้วยน้ำมัน
จงยิงฟันยิ้มหน่อยไอ้จิ๊งเหลน
การแต่งกายต้องสวมอย่างราเชนทร์
อย่าพิเรนทร์สยายผมเพื่อไว้ทุกข์
และห้ามฉีกเสื้อผ้าของตัวเก่า
และอย่าเข้าใกล้คนตายไม่สนุก
อย่าทำตัวสกปรกอย่างขี้คุก
กลียุคเพื่อพ่อแม่ก็ห้ามทำ.

52*ปุโรหิตจะไม่ออกจากสถาน
ที่มัสการด้วยลบหลู่ล่วงถลำ
พระเจ้าเจิมปุโรหิตเป็นผู้นำ
พวกระยำเหล่าสาวกต้องยำเกรง
ภรรยาปุโรหิตต้องคนสวย
และร่ำรวยเราจัดให้อย่างเหมาะเหมง
ชาติเดียวกันพรหมจารีจงครื้นเครง
ไอ้ปลาเขงจงข่มเหงตามแต่ใจ.

53*เพื่อวงศ์วานของเจ้าไร้มลทิน
บนแผ่นดินที่เราเลือกให้อาศัย
เฉพาะชาติพระเจ้าผีจงเข้าใจ
พวกจัญไรพวกพิการอย่าเข้ามา
แล้วหันไปสั่งกับไอ้โมเสส
ไอ้ผีเปรตจงบอกอาโรนว่า
หากเชื้อสายของพวกเจ้าพิการมา
ไม่ว่าตาบอดข้างขาพิการ.

54*หน้าเสียโฉมหรือนิ้วเกินปกติ
อุบาทว์พิลึกพิลั่นเจียมสังขาร
อีกหลังโก่งแคระแกร่นตาพิการ
พวกสามานย์ต้อยต่ำและหยาบช้า

อีกเป็นหิดโรคผิวหนังสกปรก
ผื่นรกชัดชัดไอ้หน้าหมา
อีกเครื่องเพศของมันพิการมา
เร่งตรวจตราแลอย่าให้เข้าใกล้กู.

55*แม้มันเป็นวงศ์วานปุโรหิต
อย่าได้คิดอ้อนวอนรำคาญหู
ไม่ละเว้นเพราะนี้คือกฎกู
อยากดวงจู๋นอกครูเร่งท้าทาย
อนุญาตรับเศษเดนพระเจ้าผี
ดีกว่าขี้กูสงสารไอ้ฉิบหาย
เครื่องบูชาบริสุทธิ์เหลือมากมาย
จงแจกจ่ายเหล่าสาวกกระตู้วู้.

56*อีกกูห้ามไอ้พิการเข้าหลังม่าน
ไอ้สันดานแท่นบูชาใช่รังหนู
แม้เข้ามากูถือว่าลบหลู่กู
มึงดวงจู๋อย่ามาโทษว่ากูทำ
ไอ้โมเสสจงบังคับเหล่าลูกหลาน
เร่งว่าขานกูจะช่วยอุปถัมภ์
จงเคารพนามกูพวกระยำ
อย่าร้องร่ำพร่ำเพรื่อกูรำคาญ.

57*กูคือองค์ผีพระผู้เป็นเจ้า
ไอ้หัวเน่ากูตัดขาดอย่าอาจหาญ
ไอ้ขี้เรื้อนมีมลทินใช่วงศ์วาน
จงเร่งคลานออกไปให้ไกลกู
อีกโลหิตประจำเดือนกูก็ห้าม
มึงจงปรามลูกหลานหญิงกูข่มขู่
ห้ามมากินเครื่องบูชาเดนของกู
ไอ้เจ้าชู้อย่านอกครูกูขอเตือน.

58*มันผู้ใดหลั่งน้ำอสุจิ
ไอ้หน้าหีมลทินแล้วกูเชือดเฉือน
แตะซากศพมลทินแล้วอย่าบิดเบือน

มันผู้นั้นตัวกูต้องสั่งห้าม
ไอ้บ้ากามห้ามกินอาหารเซ่น
จนกว่ามึงจะอาบน้ำตอนเย็นเย็น
ไอ้กากเดนอาทิตย์ลับจงกลับมา

59*แล้วมึงอย่ากินสัตว์สกปรก
สัตว์นรกพวกตายเองไอ้หน้าหมา
ถูกสัตว์อื่นฆ่าตายเหยื่อแร้งกา
มึงจงอย่าเข้าใกล้เป็นมลทิน
เพราะเราคือองค์พระผู้เป็นเจ้า
ของพวกเจ้าจงทำตามอย่าติฉิน
ปุโรหิตปฏิบัติเป็นอาจิณ
อย่าดูหมิ่นไอ้ส้นตีนจงเกรงกลัว

60*อีกกูห้ามผู้มิใช่ปุโรหิต
อย่าสีแตกของศักดิ์สิทธิ์ไอ้สองหัว
ผู้มาเยี่ยมหรือลูกจ้างอย่าเมามัว
ไอ้ชาติชั่วกูเว้นทาสที่มึงซื้อ
อนุญาตทาสมึงจงกินได้
ไอ้ฉิบหายตายสบายกูไม่ถือ
แต่ลูกสาวของมึงจงหารือ
มึงไม่ถือแต่กูถือไอ้ส้นตีน

61*ลูกสาวมึงควรแต่งกับปุโรหิต
อย่าเชยชิดนอกวรรณะมันผิดศีล
เครื่องบูชาให้ลูกมึงได้กิน
ไอ้เกยํควีนหำหดจงจดจำ
แม้ลูกมึงแต่งงานนอกวรรณะ
มึงจงละตัดขาดอีหน้าหำ
เครื่องบูชาอันศักดิ์สิทธิ์จงเก็บงำ
อีระยำกูไม่ให้มันได้กิน

62*อีห่ารากตกพุ่มหม้ายหรือหย่าร้าง
อารมณ์ค้างไม่มีบุตรคืนกลับถิ่น
มันกลับมาบ้านบิดาจงให้กิน

แม้นผู้ใดกินเศษเดนอันศักดิ์สิทธิ์
ด้วยดวงจิตสะเพร่าแลซุ่มซ่าม
มันต้องคืนตามจำนวนไอ้จิตทราม
บวกงามงามร้อยละยี่ให้กำไร

63*ปุโรหิตมึงต้องไม่ลบหลู่
เหล่าเครื่องบูชาศักดิ์สิทธิ์เครื่องเซ่นไหว้
จงเคารพแลนับถืออย่างควายควาย
จงโหยไห้ด้วยใจที่เคารพ
อิสราเอลพวกมึงเร่งมาถวาย
อย่าออกลายไอ้งั่งเดี๋ยวเป็นศพ
ชัดขืนกูสาปดั่งญวนอพยพ
ไม้ชะมบกูปักหัวนอนมึง

64*เราคือองค์ผีพระผู้เป็นเจ้า
ไอ้โฉดเขลาจงหมั่นนึกระลึกถึง
กรวดน้ำให้เราด้วยใจลึกซึ้ง
อย่าดื้อดึงจงพรั่นพรึงจงเกรงกลัว
อนึ่งนั้นระวังพวกไม่มีสิทธิ์
อย่าได้คิดแจกจ่ายไอ้สองหัว
มลทินแล้วต้องรับโทษอย่าลืมตัว
ไอ้ชาติชั่วทัวร์นรกจงจดจำ

65*แล้วค่อยค่อยเลียหูไอ้โมเศษ
กูมีเหตุบอกให้รู้ไอ้แก่หงำ
บอกอาโรนกับลูกชายจงชี้นำ
ว่ากูคว่ำสัตว์ตำหนิไม่รับทาน
จะเป็นวัวแพะแกะต้องผิวสวย
ดั่งหยวกกล้วยไร้ตำหนิจึงสังหาร
ใช้มีดเชือดที่ลำคอแล้วรองจาน
จึ่งกราบกรานอ้อนวอนถวายกู

66*จงเร่งคัดสัตว์แยกปศุสัตว์
ทำตามสัตย์ปฏิญาณยกเว้นหมู
สัตว์ตำหนิสัตว์พิการอย่าเอ็นดู

สัตว์มีแผลโรคเรื้อนโรคผิวหนัง
จงชิงชังอย่าใฝ่ฝันอย่าสรรหา
อย่ามาเผาถวายบนแท่นบูชา
เดี๋ยวกูด่าโคตรพ่อโคตรแม่มึง

67*ทั้งลูกวัวลูกแกะนำถวาย
อวัยวะกายงอกหรือขาดคาดไม่ถึง
ธรรมชาติใช่ความผิดของพวกมึง
ไม่โกรธขึ้งเครื่องบูชาสมัครใจ
แต่มิใช่ปฏิญาณตามความสัตย์
ปฏิบัติบูชาได้อย่าหวั่นไหว
มันก็แค่ส่วนที่งอกหรือหายไป
ไม่เป็นไรกูรับได้ไม่โกรธเคือง

68*แต่สัตว์ใดเครื่องเพศไม่ปกติ
มีตำหนิลีบขาดตัวซีดเหลือง
สัตว์สันดานสองเพศอย่างประเทือง
กูขุ่นเคืองอย่านำมากูไม่รับ
อย่านำมาถวายกูพระเจ้าผี
สัตว์อัปรีย์ของมึงกูไม่จับ
แม้ต่างชาตินำมากูไม่รับ
กูเกลียดสัตว์สับสนพวกสองเพศ

69*และนี้คือคำประกาศิต
จงเร่งคิดจดจำไอ้โมเศษ
ลูกแกะแพะวัวเกิดมาจงสังเวช
อยู่ในเขตกับแม่ได้เจ็ดวัน
หลังจากนั้นเผาถวายแก่ตัวกู
ทั้งตัวผู้ตัวเมียไม่ต้องหั่น
และอย่าฆ่าแม่ลูกวันเดียวกัน
จงห้ำหั่นสลับวันไอ้งมงาย

70*เหล่านี้กูเรียกเครื่องบูชาขอบคุณ
กูการุญหญิงชายพวกฉิบหาย
จงปฏิบัติอย่าถามให้มากมาย

จงกินแดกวันนั้นเสียให้หมด
อย่าประชดค่อยค่อยกินอย่างเกรงขาม
เนื้อกระดูกค่อยค่อยแทะอย่าตะกราม
จงทำตามรักษากฎพวกเลวี.

บทที่ 5

71*อีกอย่างหนึ่งมึงอย่าเที่ยวลบหลู่
นามของกูบริสุทธิ์กว่ารูฉี่
จงยำเกรงนามกูไอ้หนวดชี้
ล้างท่อขี้ดีท๊อกสบายรู
แม้หำกูยังโคตรศักดิ์สิทธิ์
อย่าได้คิดลบหลู่กูไอ้หน้าหนู
มึงบริสุทธิ์ได้เพราะตัวของกู
อย่าสอดรู้หรือถามให้มากมาย

72*บุญคุณกูช่วยมึงจากอียิปต์
มึงมีชีพออกลูกอย่างแพร่หลาย
ก็เพราะกูจำไว้ด้วยไอ้พวกควาย
มึงไม่ตายรอดได้ก็เพราะกู
กูคือผีองค์พระผู้เป็นเจ้า
จงงี่เง่านับถืออย่างสุดกู่
เดี๋ยวกูสั่งยิงหัวมึงเป็นรู
กูข่มขู่ให้กลัวจงทำตาม

73*มึงจงบอกพวกอิสราเอล
ให้มันเต้นเย้วเย้วไม่ต้องถาม
ฉลองงานทุกปีจงทำตาม
เหล่าสาวงามกูให้เป็นรางวัล
อีกหนึ่งนั้นวันสะบ้าโต
ให้มึงนอนหำโด่และหลับฝัน
มึงอย่าริทำงานใดใดกัน
เสือกขยันวันนี้กูเอาตาย

74*และวันที่สิบสี่ของเดือนต้น
แม้มึงจนก็อย่าเลี่ยงไอ้ฉิบหาย
จงเร่งจัดปัสกาอีตุ๊ดควาย
หนมปังไม่ใส่เชื้อทั้งสัปดาห์

มึงจงกินขนมนี้ทั้งเจ็ดมื้อ
จงกระพือบอกกล่าวทุกเคหา
เหล่านี้กูเรียกเทศกาลปัสกา
เป็นวาระศักดิ์สิทธิ์จงหยุดงาน

75*อีกนั้นเล่าให้มึงไปคานาอัน
จงด้นดั้นเข้าดินแดนดั่งว่าขาน
พวกพื้นเมืองต่อต้านจงรอนราญ
จนพวกมันยินยอมนับถือกู
คานาอานดินแดนนี้กูขอเก็บ
แบบเทพเทพข้าวฟ่อนแรกแกะตัวผู้
พร้อมแป้งโม่เคล้าน้ำมันถวายกู
เป็นธัญญบูชาศักดิ์สิทธิ์จงเผาพลัน.

76*ส่วนเครื่องดื่มกูขอน้ำองุ่น
มึงจะอุ่นหรือแช่เย็นได้ทั้งนั้น
มึงขัดขืนความตายคือรางวัล
มึงจงคั้นใหม่ใหม่มาให้กู
หลังจากนั้นอีกเก้าสิบเก้าวัน
หนมปังปั้นให้ใส่เชื้อที่อู้ฟู่
ทำง่ายง่ายให้มึงใส่ผงฟู
เป็นเครื่องบูชาผลแรกเพนเทค้อง

77*ลูกแกะผู้กูขอสักเจ็ดตัว
วัวหนุ่มตัวกับพ่อแกะอีกซักสอง
เผาสดสดบูชากูไม่ต้องดอง
พร้อมเครื่องทองกลิ่นหอมหอมกูพอใจ
หากพวกมึงต้องการจะไถ่บาป
มึงจงหาบแพะผู้ตัวใหญ่ใหญ่
พร้อมลูกแกะตัวผู้อีกสองไป
เป็นเครื่องไถ่บูชาติดสินบน

78*ทั้งหนมปังมึงจงให้ปุโรหิต
มึงอย่าคิดตุกติกไอ้หน้าขน
ปุโรหิตคือผู้อ่านโองการมนตร์

อนึ่งนั้นพวกมึงจงเก็บเกี่ยว
แต่พอเคี้ยวในครอบครัวทั้งเมียผู้
อย่าเก็บเกี่ยวหมดที่ดินเกินคำกู
มึงจงรู้เอื้อเฟื้อผู้ยากไร้.

79*ทั้งต่างด้าวมึงจงให้มันได้เก็บ
ให้มันเหน็บติดเล็บพอยาไส้
ทั้งเมล็ดข้าวที่ตกอย่างเรี่ยราย
นกหนูไก่มึงจงให้มันได้กิน
เออเกือบลืมจงฟังไอ้โมเศษ
ไอ้ผีเปรตหนวดยาวให้เหาดิ้น
มึงจงแจ้งอิสราเอลทั่วแผ่นดิน
ด้วยลมลิ้นขี้ปดตามคำกู

80*ว่าวันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ด
กำหนดเสร็จวันหยุดจัดงานหรู
เทศกาลเสียงแตรจงเชิดชู
ทั้งตัวผู้ตัวเมียจงเต้นรำ
มึงจงเต้นเพื่อความบริสุทธิ์
มึงอย่าหยุดจงเต้นท่ากังหนัม
และอย่าลืมเครื่องบูชาจงจัดทำ
พวกระยำจงจัดอย่างดิบดี

81*นับแต่นี้พวกมึงจงนับถือ
กวนอิมคือที่รักกูมเหสี
อีกนางหนึ่งเมียกูนางมารีย์
อีคนนี้จะอัปรีย์ชู้ช่างไม้
อนาคตลูกมันไอ้ขี้ตู่
ไอ้เยซูลูกชู้คลอดมาได้
เรียกกูพ่อแต่มันเสือกทำลาย
ที่สอนไว้เสือกแปลงคำสอนกู.

82*ดัดจริตเที่ยวตั้งลัทธิใหม่
กูเจ็บใจมันเสือกสอนให้กินหมู
กูจะตั้งมูหำมัดมาท้าสู้

ไอ้โมเศษมึงจงรู้อนาคต
หากเมียกูทรยศขึ้นเมื่อไหร่
มึงจงสั่งอาโรนลูกหลานไว้
อย่าหลงใหลงมงายคำสอนมัน

83*จงยึดมั่นงมงายในตัวกู
กูคือผู้สร้างแผ่นดินและสวรรค์
หากพวกมึงอยากเป็นแมลงวัน
บนสวรรค์ก็อย่ารั้นคำสอนกู
อนาคตกูเตือนไว้ให้คิด
ไอ้เยซูสอนผิดจงคิดสู้
ส่วนไอ้พวกมูหำมัดทาสของกู
มึงจงรู้หลอกไว้เพื่อใช้งาน

84*และตัวมึงอย่านั่งทำสมาธิ
มึงอย่าริฝึกจิตไอ้เดรัจฉาน
มึงจงอยู่เป็นทาสกูชั่วกาลนาน
มึงอย่าร่านหลุดพ้นด้วยตนเอง
ไม่มีใครพ้นทาสไปจากกู
นอกจากพวกตรัสรู้หัวเหม่งเหม่ง
สมณะเหล่านี้กูไม่เกรง
กูยำเกรงยอมแต่อุปคุตต์

85*พระรูปนี้คู่ปรับกูแต่ครั้งเก่า
ใช้หมาเน่าผูกกูเหม็นสุดสุด
จนกูยอมอ้อนวอนแบบตุ๊ดตุ๊ด
อุปคุตต์เลยหยุดทรมานกู
แต่ใสเจียเสียใจนิพพานแล้ว
กูคลาดแคล้วไม่มีใครจะต้านสู้
พญามารผีพระเจ้าอย่างตัวกู
คือพระผู้ยิ่งใหญ่ในโลกา

86*มึงจงฟังซึ่งคำกูสั่งสอน
จงอ้อนวอนเกรงกลัวกูไอ้หน้าหมา
วันที่สิบเดือนเจ็ดเคลื่อนเข้ามา

วันนี้เป็นวันชุมนุมบริสุทธิ์
มึงจงหยุดทำงานอย่าสับสน
วันลบบาปของพวกมึงทุกทุกคน
จงร้อนรนอ้อนวอนเบื้องหน้ากู

87*อ้ายอีใดไม่สำรวมในวันนั้น
จงห้ำหั่นขับไล่ออกจากหมู่
นี้คือกฎถาวรของตัวกู
มึงจงรู้ยึดถือกันสืบไป
ให้มึงเริ่มตั้งแต่เย็นวันที่เก้า
กูจะเฝ้ารอกินเครื่องเซ่นไหว้
บาปของมึงจะถูกลบอย่างง่ายดาย
ด้วยฟูมฟายงมงายในตัวกู

88*อีกกูชอบปลอมเป็นก๊อตตะมะ
กูนี้หล่ะพญามารจอมขี้ตู่
เรียกสั้นสั้นนามก๊อตแทนตัวกู
จงรับรู้แต่นี้เป็นต้นไป
ก๊อตตะมะตัวจริงเป็นพุทธะ
ก๊อตตะมะสร้างสังคมที่ยิ่งใหญ่
หน้าที่กูคือการสร้างความวุ่นวาย
และทำลายคำสอนพวกพุทธะ

89*ประวัติศาสตร์เรื่องจริงจงรับรู้
เรื่องนี้กูต้องแก้แค้นไม่ปล่อยปละ
เรื่องน้ำท่วมความแค้นต้องชำระ
ด้วยอีพระธรณีพยานพราหมณ์
น้ำอีนี้มันพัดกูออกทะเล
จนกูเซเกือบเป็นเหยื่อปลาฉลาม
ทัพกูแตกและพ่ายแพ้ต่อสงคราม
กูแพ้พราหมณ์ก๊อตตะมะกูอับอาย

90*กูบอกมึงให้รู้ไอ้โมเศษ
มึงทุเรศโง่เง่าแม่งฉิบหาย
มึงจงเป็นทาสของกูจนวันตาย

แลวันที่สิบห้าของเดือนเจ็ด
จงถือเคล็ดอยู่เพิงอย่างผีมะขาม
อยู่ให้ครบเจ็ดวันจงทำตาม
วินัยพราหมณ์ตามฉบับพญามาร

91*ในวันแรกให้ชุมนุมบริสุทธิ์
และจงหยุดการงานทั้งลูกหลาน
ให้มึงเผาเครื่องบูชาช่วงเทศกาล
ตลอดงานทุกวันวานอย่าลดละ
มึงจงนำผลไม้ผลงามงาม
และกิ่งปาล์มกิ่งได้แทนอุบะ
จงรื่นเริงยินดีกันเถิดวะ
ชัยชำนะรอดตายจากฟาโรห์

บทที่ 6

92*วันที่แปดให้มึงจัดพิธีปิด
แบบฮิตฮิตทันสมัยนะไอ้โง่
ประกาศิตจัดทุกปีนะไอ้โม
เดี๋ยวฟาโรห์คืนชีพจับมึงไป
สัปดาห์นี้เรียกเทศกาลอยู่เพิง
กูบันเทิงขบขันมึงเหลือหลาย
กระหืดกระหอบหนีฟาโรห์แทบวางวาย
เอาเถิดหวาไม่ตายกูคุ้มครอง

93*เอาอย่างนี้กูมีกลวิธี
ที่อัปรีย์และแสนสยดสยอง
สาธารณรัฐไงเชิญมึงลอง
กูรับรองว่าฟาโรห์ไม่กลับมา
มึงจงแยกลูกหลานเป็นสามฝ่าย
แล้วแยกย้ายบ่อนทำลายสร้างปัญหา
จงฝังกลบระบอบสมบูรณาญา
เป็นอันว่าพวกมึงจะปลอดภัย

94*แม้ไอ้ฟาโรห์มันจะคืนชีพ
มึงก็บีบอำนาจมันอย่างบีบไข่
มันจะเกิดประเทศไหนช่างปะไร
ระบอบใหม่ที่สร้างไว้ย่อมป้องกัน
ทุนนิยมคอมมิวนิสต์นับถือผี
เป็นวงรีขึ้นสลับคอยขวางกั้น
อีกอาวุธนิวเคลียร์เป็นผ้ายันต์
ไว้ห้ำหั่นกับมันไอ้ฟาโรห์

95*บายเดอะเวย์จงฟังไอ้โมเศษ
มะกอกเทศมีน้ำมันจงบีบโม่
บริสุทธิ์เติมประทีปให้ดวงโต
ไม่ได้โม้เติมประทีปได้จริงจริง

คันประทีปกูขอทองคำบริสุทธิ์
มึงจะขุดหรือร่อนด้วยสวิง
หรือจะปล้นข่มขู่หรือแย่งชิง
กูไม่หยิ่งรับถวายได้ทั้งนั้น

96*เหล่านี้กูเรียกน้ำมันประทีป
ไว้ส่องหีบพันธสัญญาจากสวรรค์
จงดูแลตลอดเวลาเติมน้ำมัน
จงผลัดกันสืบไปทุกชั่วอายุ
ส่วนการทำขนมปังเบื้องพระพักตร์
มึงจงตักแป้งมากมากกูกินจุ
เลือกยี่ห้อบอกวันหมดอายุ
หากแม้นมึงขี้จุ๊กูเอาตาย

97*จงแบ่งแป้งให้ได้สักสิบสองก้อน
ห้าลิตรต่อหนึ่งก้อนปั้นให้ได้
วางเรียงบนโต๊ะทองคำให้มากมาย
และจงใส่เครื่องหอมที่บริสุทธิ์
หลังจากนั้นให้มึงจัดเป็นสองแถว
ให้เป็นแนวแถวละหกแล้วค่อยหยุด
เป็นตัวแทนขนมปังของมวลมนุษย์
แล้วจงจุดเผาไฟถวายกู

98*มึงจงวางขนมปังเบื้องพระพักตร์
แสดงความภักดีต่อกูอย่างสุดกู่
ทุกทุกวันสะบาโตเบื้องหน้ากู
มึงจงรู้เป็นพันธะอย่างถาวร
ให้อาโรนกับบุตรชายกินขนมปัง
ในที่ชั่งบริสุทธิ์จงบอกสอน
นี้คือสิ่งบริสุทธิ์อย่างแน่นอน
ห้ามถอดถอนบทบัญญัติคำโองการ

99*ต่อไปนี้เป็นกฎบทลงโทษ
แบบโหดโหดจงทำตามอย่างกล่าวขาน
มันผู้ใดลบหลู่กูชั่งประจาน

และนำตัวออกนอกค่ายที่พัก
แต่จงกักรอพยานฟ้องลบหลู่
พยานวางมือบนหัวเหยื่อของกู
แล้วทุกผู้เอาหินขว้างจนตาย

100*ฮ่าฮ่าฮ่าไม่ยกเว้นแม้ต่างชาติ
หมิ่นประมาทนามกูต้องฉิบหาย
อีกผู้ใดฆ่าคนก็ต้องตาย
กายแลกกายต้องชดใช้ด้วยชีวิต
ตาแทนตาฟันแทนฟันคือกำหนด
มันคือกฎใช้กับสัตว์ที่ไร้สิทธิ์
เช่นพวกมึงบังคับใช้ไม่ต้องคิด
ประกาศิตสรรค์สร้างบังคับใช้

101*อีกกูเกลียดเชื้อสายเวสสันดร
จงสั่นคลอนทำลายให้ฉิบหาย
สังเกตง่ายให้ดูเครื่องแต่งกาย
มันชอบใส่สีครามเข้มออกดำดำ
กูได้ข่าวออกลูกหลานอยู่เมืองไทย
จงเร่งไปทำลายด้วยหีหำ
จะลำซิ่งหรือโป๊เปลือยมึงจงทำ
จงขย้ำวัฒนธรรมลาวและไท

102*อีกวิธีมึงจงแยกลูกหลานซะ
วัฒนธรรมเก่าจงผลักไส
ยัดข้อหาหัวโบราณจงกล่าวไป
แล้วบิดให้ธรรมกลายเป็นผิดเพี้ยน
หากแม้นพวกมึงกลัวไอ้ฟ้าโรห์
จงวิ่งโร่เร่งทำอย่างที่เขียน
อีกประชาที่ไปตายให้มึงเรียน
มึงจงเกรียนเดินขบวนให้วุ่นวาย

103*อีกวิธีแบ่งแยกแล้วปกครอง
ไม่ต้องลองให้แบ่งแยกเป็นเหนือใต้
เป็นขวาซ้ายห้ำหั่นกันให้ตาย

อีกพุทธะสอนเรื่องจริงปฏิบัติได้
จงทำลายเชื่อกูไอ้หน้าโง่
จงร้อนรุ่มในกำหนัดจงหิวโซ
ลูกหลานโชว์แต่หีห่าอย่างพวกเชน

104*กูนี้แหละเจ้าแห่งการให้ทาน
กูชำนาญกว่าใครไอ้จิ้งเหลน
มึงจงแจ้งแก่ชนอิสราเอน
ให้พาเขมรเข้าสู่คานาอัน
หกปีแรกกูยอมให้เก็บเกี่ยว
บำรุงเจี๊ยวของมึงจงขยัน
ข้าวสาลีและองุ่นจงปลูกกัน
กับพืชพรรณต่างต่างไว้ให้กู

105*ปีที่เจ็ดให้พวกมึงจงละเว้น
เป็นเครื่องเซ่นรวมดอกเบี้ยที่มึงกู้
อย่าเก็บเกี่ยวสิ่งใดในแผ่นดินกู
จงรับรู้พักสงบบนแผ่นดิน
ทั้งหมดนี้กูเก็บไว้ทำทาน
จงเจือจานแบ่งปันให้หมดสิ้น
แก่สัตว์บ้านสัตว์ป่าจงให้กิน
ในแผ่นดินของกูกูทำทาน

106*เหล่านี้กูเรียกปีสะบ้าโต
เรียกโก้โก้จงบันทึกเป็นหลักฐาน
ทุกเจ็ดปีเป็นวงรอบอย่าหย่อนยาน
จงชำนาญนับไว้ในทุกปี
ปีสะบ้าโตผ่านไปครบเจ็ดครั้ง
มึงจงคลั่งปีบริสุทธิ์พระเจ้าผี
คือปีหน้าครบรอบห้าสิบปี
พระเจ้าผีจะลบบาปด้วยเสียงแตร

107*วันที่สิบเดือนเจ็ดในปีนั้น
ประกาศวันอิสรภาพจงเผยแพร่
จงเฉลิมฉลองบริสุทธิ์ด้วยเสียงแตร

ให้พวกมึงจงกลับคืนสู่ถิ่น
สู่แผ่นดินของพวกมึงที่หวงแหน
และอย่าเก็บสิ่งงอกเองทั่วดินแดน
จงดูแคลนชิงชังอย่างพืชอัปรีย์

108*ไม่อนุญาตพืชผลที่มึงปลูก
ที่พันผูกเอาใจใส่จงเชื่อผี
อีกมึงขายที่ดินในปีนี้
จงคำนวณจำนวนปีคูณราคา
ให้มึงเริ่มนับแต่ปีกึ่งศตวรรษ
อย่าเอารัดเอาเปรียบไอ้หน้าหมา
สามปีแรกให้มึงเพิ่มซึ่งราคา
สามปีต่อมาจงลดราคาลงไป

109*เพราะที่จริงกูคำนวณจากพืชผล
ใช่เล่นกลกูคำนวณแบบง่ายง่าย
ประกาศิตกูวางไว้หลอกพวกควาย
ให้งมงายยำเกรงในตัวกู
แล้วพวกมึงจะอยู่อย่างปลอดภัย
ในดินแดนคานาอันกูให้อยู่
จงอิ่มหนำสำราญด้วยการกู้
จงรับรู้เชื่อกูมึงปลอดภัย

110*"แล้วจะแดกอะไรปีที่เจ็ด"
ไอ้ผีเปรตสมองกลวงถามมาได้
ปีที่หกพืชผลย่อมมากมาย
กูอวยพรไว้สำหรับกินสามปี
อีกที่ดินมึงจะขายขาดมิได้
มึงอาศัยที่ดินกูพระเจ้าผี
ให้ชั่วคราวคือครองเป็นรายปี
กูให้มีสิทธิ์ถอนที่ดินคืน

111*เจ้าของใหม่จะต้องยอมรับเงิน
จงสรรเสริญแนวคิดกูอย่าขัดขืน
หากเจ้าของเดิมไม่สามารถมาซื้อคืน

คิดง่ายง่ายครองได้แค่ห้าสิบปี
คือเต็มที่ถึงกำหนดมึงจงตัด
กลับคืนสู่เจ้าของเดิมแบบผูกมัด
มึงอย่าขัดนี่คือหลักคำสอนกู

112*เว้นขายบ้านในเขตกำแพงเมือง
จงรู้เรื่องซื้อขาดได้เมื่อเข้าอยู่
ไม่ต้องคืนเจ้าของเดิมกูเอ็นดู
จงรีบกู้เงินมาซื้อขายกัน
แต่บ้านที่อยู่นอกกำแพงเมือง
แม้ประเทืองซื้อคืนได้ไม่ขวางกั้น
ใช้หลักเดียวกับที่ดินคล้ายคลึงกัน
กูจัดสรรยุติธรรม์จงยินดี.

113*ยกเว้นบ้านของตระกูลปุโรหิต
กูให้สิทธิ์แก่ตระกูลพวกเลวหวี่
ทั้งนอกเขตในเขตกูยินดี
ตระกูลนี้ซื้อบ้านได้ตลอดเวลา
ครั้นเมื่อถึงปีกึ่งศตวรรษ
ห้ามผูกขาดกฎข้อนี้จงรักษา
แต่ที่ดินผืนรวมแม้มีราคา
ห้ามขายนะกูให้สิทธิ์ถือถาวร

114*หากพี่น้องของพวกมึงมันยากจน
จงอดทนเอื้อเฟื้ออย่าถอดถอน
จงให้เงินไม่คิดดอกเป็นทุนรอน
คือคำสอนจงเชื่อฟังและยำเกรง
อย่าค้าขายเอากำไรจากพวกเขา
ซึ่งงมงายในตัวเราอย่าข่มเหง
เพราะเราคือพระเจ้าผีนะตัวเอง
จงยำเยงกูช่วยมึงจากฟ้าโรห์

บทที่ 7

115*หากพี่น้องของพวกมึงมันเป็นทาส
ก็อย่าใช้งานเยี่ยงทาสจนหนักโข
ปฏิบัติอย่างลูกจ้างนะไอ้โม
ให้มันโง่รับใช้ถึงปีกึ่งศตวรรษ
เมื่อนั้นมึงจงปล่อยมันพร้อมลูกลูก
อย่าสนุกจิกหัวใช้กูเคืองขัด
เพราะมันคือทาสของกูอย่าผูกมัด
มึงอย่าขัดหรือใช้งานอย่างทารุณ

116*อนุญาตให้พวกมึงซื้อต่างชาติ
มาเป็นทาสใช้งานอย่าว้าวุ่น
ให้มึงกัดหรือใช้งานอย่างทารุณ
ให้เป็นทุนถาวรแก่พวกมึง
พวกต่างชาติคือพวกเดรัจฉาน
จะใช้งานแบบทรมานหรือทะลึ่ง
กูไม่สนแล้วแต่ใจของพวกมึง
มึงจะขึงหรือข่มขืนเชิญตามสบาย

117*มึงจงทำให้ชาติอื่นเป็นกะหรี่
เว้นสตรีอิสราเอนคือเชื้อสาย
ต้องบริสุทธิ์เพื่อเผ่าพันธุ์ผู้เป็นนาย
จงสืบสายราชาผู้องอาจ
หากต่างชาติเข้ามาอยู่แล้วร่ำรวย
แต่ญาติมึงมันซวยกลายเป็นทาส
ให้มึงรีบไถ่ถอนพวกญาติญาติ
พ้นจากทาสเป็นไทในทันที

118*ค่าไถ่ให้คิดกับปีกึ่งศตวรรษ
คำนวณเป็นสัดส่วนชำระหนี้
หากยังเหลือกว่าจะถึงอีกหลายปี
จ่ายเต็มที่เกือบเท่าค่าขายตัว

หากยังเหลือน้อยปีแล้วจึงถึง
เพียงสลึงน้อยที่สุดให้เจ้าสัว
แม้ต่างชาติปฏิเสธมึงอย่ากลัว
มึงจงยั่วกดดันให้รำคาญ

119*เมื่อพันปีสะบ้าโตครั้งที่เจ็ด
เป็นสัญญาณบอกเหตุปล่อยลูกหลาน
ที่เป็นทาสต่างชาติมานมนาน
จงรอนราญบังคับไถ่ไร้ค่าตัว
สิทธิ์พิเศษสำหรับพวกเชื้อสาย
ที่งมงายรับใช้กูพระเจ้าชั่ว
ห้ามเดรัจฉานมาเป็นนายให้หมองมัว
เชื้อสายชั่วของกู"นมุจี"

120*จงจดจำคำผีดีแต่พูด
เหล่ามนุษย์อิสราเอลทาสของผี
จงรับฟังคำโองการที่อัปรีย์
อย่าถามโน่นถามนี่ให้วุ่นวาย
"แล้วทำไมตัวกูไม่ปฏิบัติ"
เที่ยวสอนสัตว์ปิดบังตัวอย่างมารร้าย
กูพระเจ้าผีอัปลักษณ์ถามทำไม
มึงก็อย่าวุ่นวายหรือครุ่นคิด

121*แนวทางกูก็คือการบังคับ
ไว้ใช้กับพวกงมงายอย่างผิดผิด
มึงจงเป็นทาสกูชั่วชีวิต
มีความผิดหากคิดตีจากกู
หากมึงยังอยากเป็นอย่างผ้าอนามัย
กูจะให้ติดปีกอย่างหรูหรู
มึงอย่าเป็นทาสใครนอกจากกู
ปีกหรูหรูติดที่หลังไว้บินวน

122*จงจดจำกูสถิตอยู่ทุกที่
ในก้อนขี้ในลมตดที่มึงพ่น
ในรูตูดของพวกมึงทุกทุกคน

เพราะอย่างนี้มึงต้องทำความสะอาด
นะไอ้ทาสด้วยดีท๊อกกูหนับหนุน
ใช้กาแฟล้างรูตูดประโยชน์คุณ
กูเรียกบุญบริสุทธิ์บนบัลลังก์

123*รูปเคารพรูปสลักแลเสาหิน
ศิลาดินสลักเสลามึงอย่าตั้ง
อย่ากราบไหว้บูชาจงเชื่อฟัง
มึงจงสั่งลูกหลานอิสราเอน
ให้ลูกหลานนับถือสะบ้าโต
มึงอย่าโง่นับถือไม้กางเขน
ทั้งกำแพงและหินดำอย่าพิเรน
เพราะพิเรนทร์คือกูพญามาร

124*หากพวกมึงทำตามประกาศิต
ที่กูคิดคือธรรมนูญบรรทัดฐาน
กูจะให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล
ทั้งพืชพรรณจะออกผลที่สมบูรณ์
ทั้งพืชผลจะออกเพียบอยู่เต็มกิ่ง
เป็นเรื่องจริงให้กำไรไม่สาบสูญ
ช่วงเวลานวดข้าวจะเพิ่มพูน
ทั้งฤดูเก็บองุ่นจะเนิ่นนาน

125*กูจะให้ผลองุ่นแบบอิ่มหนำ
แบบชำชำไปจนถึงฤดูหว่าน
ชีวิตมึงสงบสุขด้วยบนบาน
ด้วยกราบกรานต่อกูแย้โฮวา
กูจะให้สันติสุขทั่วดินแดน
ให้เป็นแสนแม้ยามนอนก็ไม่ผวา
กูจะขับไล่สัตว์ร้ายจากพารา
การเข่นฆ่าพวกมึงจะไม่พบเลย

126*หากศัตรูรุกรานดินแดนมึง
พวกทะลึ่งจะล้มตายไปเฉยเฉย
มึงห้าคนฆ่าร้อยคนแบบสเบยสเบย

เพราะพวกมึงโง่เง่าและเชื่อฟัง
เป็นไอ้งั่งรับใช้กูไปเถิดหวา
กูจะให้เผ่าพันธุ์มึงครองโลกา
พันธะสัญญาในหมู่ขี้ข้ากู

127*จงจดจำกูช่วยมึงจากอียิปต์
กูกระซิบย้ำมึงไอ้หัวหมู
หักโซ่ตรวนช่วยมึงก็คือกู
ทั้งเมียผู้อิสราเอลจงจดจำ
หากพวกมึงดูหมิ่นบทบัญญัติ
แถมยังขัดไม่ยอมเต้นท่ากังหนัม
โองการกูเพิกเฉยไม่กระทำ
กูจะยำมึงด้วยความหวาดกลัว

128*มึงจะต้องหวาดหวั่นและพรั่นพรึง
ฐานทะลึ่งกับกูทั้งเมียผัว
ทั้งโรคภัยไข้เจ็บจงหมองมัว
จงตาถั่วเสื่อมถอยจงทรุดโทรม
ชีวิตมึงก็จะตายอย่างเฉียบพลัน
กูจะหั่นบั่นทอนให้เสียโฉม
ทั้งพืชพรรณที่ปลูกไว้จงล่มจ่ม
ถูกปล้นสดมภ์จากศัตรูที่เคืองแค้น

129*พวกมึงจะต้องถูกมนตร์คุณไสย
กูเลี้ยงไว้ใช้งานด้วยวางแผน
เสียงเปาะแปะเปาะแปะขี้แตกแตน
ดั่งขุนแผนเป่ามนตร์ใส่ขุนช้าง
ขี้ข้ากูหมอผีตัวกลั่นกลั่น
ล้วนรากฐานของกูพวกผีสาง
ไว้หลอกหลอนพวกมึงยามว่างว่าง
จนมึงครางอ่อนน้อมยอมรับกู

130*อีกพวกมึงจะต้องวิ่งแจ้นหนี
ในทุกที่แม้ไม่มีใครข่มขู่
กูสาปแช่งให้พวกมึงแพ้ศัตรู

หากพวกมึงยังไม่ยอมเชื่อฟัง
กูจะสั่งคูณเจ็ดเท่าให้ฉิบหาย
ญาติสนิทของพวกมึงจะต้องตาย
จงทุรนทุรายอย่างควายที่ผิดบาป

131*กูจะคลอนอำนาจมึงที่ฮึกเหิม
กูจะเพิ่มบทลงโทษจนมึงกราบ
บนท้องฟ้าจะเป็นเหล็กดั่งวาดภาพ
แผ่นดินราบกูจะฉาบด้วยทองแดง
ระเบิดเหล็กจะตกจากฟากฟ้า
ทั้งที่นาสารพิษเข้าแอบแฝง
งานต่างต่างจงล้มเหลวกูทิ่มแทง
กูจะแย่งผลประโยชน์ของพวกมึง

132*ถึงเพียงนี้พวกมึงยังขัดขืน
ยังฝ่าฝืนกฎของกูอย่างใจถึง
กูจะส่งภัยพิบัติให้มึงตะลึง
อีกเจ็ดเท่ากูโกรธขึ้งจงวุ่นวาย
ให้สาสมที่มึงสร้างความผิดบาป
กูจะสาปด้วยวิธีส่งสัตว์ร้าย
ปศุสัตว์ของพวกมึงถูกทำลาย
มึงหญิงชายต้องถูกลดจำนวนลง.

133*หากพวกมึงยังไม่ยอมรับคำสอน
กูจะกร่อนให้พวกมึงเป็นผุยผง
อีกเจ็ดเท่ากูลงดาบให้มึงปลง
พวกมึงจงทนทุกข์และทรมาน
กูจะส่งภัยพิบัติพายุร้าย
มาทำลายแหล่งเสบียงและอาหาร
มึงเจ็บช้ำแต่ตัวกูแสนสำราญ
ด้วยอาหารเหลือน้อยไม่พอปัน

134*ถึงขนาดหญิงสิบคนใช้เตาเดียว
อบขนมเคี้ยวกินไม่อิ่มไม่พอฉัน
ด้วยมึงต้องชั่งอาหารเพื่อแบ่งปัน

ถึงเพียงนี้พวกมึงยังไม่ฟัง
กูจะสั่งบทลงโทษสมความผิด
ให้มึงกินลูกตัวเองอย่างสิ้นคิด
มึงจะปลิดชีวิตลูกสาวและลูกชาย

135*กูจะทลายแท่นบูชาจากที่สูง
แม้นแท่นหุงเผาเครื่องหอมจงมอดไหม้
กูจะทำให้พวกมึงพบความตาย
ทิ้งศพไว้ให้เปื่อยเน่าเป็นเหยื่อกา
ให้มึงตายอยู่ในหมู่รูปเคารพ
ที่มึงนบนมัสการไอ้ขี้ข้า
จะชิงชังพวกมึงทุกเวลา
กูจะฆ่าพวกมึงทุกทุกคน

136*กูจะทำให้นครเป็นเมืองร้าง
ด้วยอ้างว้างขาดผู้คนทุกแห่งหน
จะไม่รับเครื่องเซ่นไหว้ของทุกคน
กูอดทนแม้กูหิวเครื่องบูชา
กูจะทำให้แผ่นดินมึงเริศร้าง
จนศัตรูเผ่าต่างต่างวิ่งเข้าหา
แบบง่ายง่ายเข้ายึดครองละลานตา
กูจะพาพวกอียิปต์มาครอบครอง

137*แม้พวกมึงไม่มีพวกศัตรู
มึงจงรู้บทลงโทษไอ้จองหอง
สะบ้าโตพักสงบกูช่ำชอง
สัตว์ป่าครองเพราะเมืองร้างเป็นวนา
ส่วนพวกมึงส่วนน้อยที่เหลือตาย
กูจะให้พวกมึงอยู่อย่างคนบ้า
ให้ขวัญหายหวาดหวั่นทุกเวลา
หวาดผวาในดินแดนของศัตรู

บทที่ 8

138*จงตกใจแม้เพียงเสียงลมพัดหวิว
ใบไม้ปลิวมึงจะวิ่งหนีอย่างหนู
มึงจะวิ่งราวกับหนีศัตรู
แล้วจู่จู่พวกมึงจะล้มลง
แม้ไม่มีใครที่ไหนวิ่งไล่ตาม
มึงจะพล่ามอยู่คนเดียวทุกแห่งหน
ไอ้เหี้ยสัตว์มึงจะพูดแบบวกวน
เพราะต้องมนตร์ไสยศาสตร์ของทาสกู

139*พวกมึงจะสะดุดล้มทับกัน
พวกมึงจะทะเลาะกันทั้งเมียผู้
พวกมึงจะถูกคมดาบของศัตรู
ที่เหลืออยู่จะระโหยและโรยแรง
หากพวกมึงทั้งหลายสำนึกผิด
และได้คิดการกระทำที่กำแหง
ที่โคตรพ่อโคตรแม่มึงมันตะแบง
คำสาปแช่งจะถูกลบด้วยวิธี

140*ให้หญิงชายทุกคนทำสุหนัต
ด้วยมีดกัดกรีดหนังปลายหุ้มหำหี
คำสาปแช่งของพวกมึงที่อัปรีย์
วิธีนี้กูยอมรับให้อภัย
มึงจงโชว์หำหีให้กูเห็น
กูรับเซ่นปลายหนังหุ้มกูรับไหว้
มึงจงทำอย่างนี้ตลอดไป
ที่ผิดบาปจัญไรไม่ขุ่นเคือง

141*อีกพวกมึงจงเป็นอยู่ด้วยพฤติกรรม
การกระทำของผู้อื่นแบบเคี้ยวเอื้อง
จะดีเลวตกต่ำหรือรุ่งเรือง
มันเป็นเรื่องของพวกมึงต้องรับกรรม

มึงดีได้ก็เพราะกรรมผู้อื่น
มึงขมขื่นกรรมผู้อื่นให้มึงหาม
นี้คือกฎแห่งกรรมจงทำตาม
มึงอย่าถามกูลิขิตให้พวกมึง

142*ต่อไปนี้คือกฎเกณฑ์การถวาย
มนุษย์หญิงชายให้ใช้เงินจึงจะถึง
ให้ใช้หน่วยเป็นเซเคลอย่าดื้อดึง
คำลึกซึ้งจดจำตามทำนอง
ยี่สิบถึงหกสิบปีหากเป็นชาย
ให้ถวายเงินห้าสิบจึงถูกต้อง
หากเป็นหญิงให้วางเงินจำนอง
สามสิบกองไว้ไม่ขาดและไม่เกิน

143*ห้าปีถึงยี่สิบปีหากเป็นชาย
ให้ถวายเงินยี่สิบเหรียญอย่าขาดเขิน
หากเป็นหญิงวัยรุ่นให้วางเงิน
สิบเหรียญเงินถวายตัวค่าบูชา
หนึ่งเดือนถึงห้าปีหากเป็นชาย
ให้ถวายห้าเหรียญเงินก็ได้หวา
หากเป็นหญิงยังเด็กน้อยด้อยราคา
จงจ่ายมาสามเหรียญเงินเป็นค่าตัว

144*หกสิบปีขึ้นไปหากเป็นชาย
ให้ถวายเงินสิบห้าเหรียญเป็นค่าหัว
หากเป็นหญิงอีแก่ที่หมองมัว
ขอค่าหัวสิบเหรียญเงินกูพอใจ
ส่วนที่เหลือไอ้พวกแสนยากจน
กูขอปล้นเท่าที่มันจะจ่ายได้
เงินพวกนี้ปุโรหิตผู้เป็นนาย
เก็บไว้ใช้ดำเนินงานในองค์กร

145*หากผู้ใดปฏิญาณถวายสัตว์
ย้ำชัดชัดสัตว์ถวายจงบอกสอน
แม้ตรวจพบมีตำหนิหรือถูกตอน

แม้พวกมึงนำตัวดีมาสับเปลี่ยน
มึงอย่าเกรียนสับเปลี่ยนไอ้หน้าหมา
กูริบหมดทั้งดีชั่วที่นำมา
มึงจงฆ่าเผาบูชากูไวไว

146*หากแม้นมึงต้องการจะไถ่ถอน
ตัวงามงอนร้อยละยี่คือค่าไถ่
ปุโรหิตจงรับเงินอย่างเร็วไว
เก็บเงินไว้ดำเนินงานรับใช้กู
อีลูมิเนติไอ้ตาเดียว
ไซออนนิตส์ข้องเกี่ยวประกบคู่
จงทำลายศีลธรรมด้วยแผนงู
ให้เหลืออยู่เฉพาะหลานกูเผ่าพันธุ์มาร

147*หากผู้ใดถวายบ้านด้วยศรัทธา
มึงจงรีบรับมาอย่างหน้าด้าน
ปุโรหิตรีบย้ายเข้าอย่ารอนาน
สำนักงานสาขากูให้ทุน
ถ้าหากมันต้องการจะไถ่คืน
จงชื่นมื่นร้อยละยี่เงินไว้หมุน
ปุโรหิตเอาไว้ใช้กูเกื้อกูล
กูค้ำจุนด้วยเงินจงงมงาย

148*หากผู้ใดมันศรัทธาในที่ดิน
ที่ทำกินกูยินดีรับถวาย
ประเมินด้วยเมล็ดข้าวเป็นรายราย
ที่มันใช้ไถหว่านในที่นั้น
หนึ่งโฮเมอร์คิดเป็นเงินห้าสิบเหรียญ
จงขีดเขียนบวกลบและคูณหาร
ราคาเต็มปีกึ่งศตวรรษอย่าหย่อนยาน
ไว้เป็นฐานลดราคาปีถัดไป

149*หากผู้ใดต้องการจะไถ่คืน
ร้อยละยี่กูขอคืนเป็นค่าไถ่
หากถวายปีกึ่งศตวรรษไว้

กูจะยึดเอาไว้ให้ปุโรหิต
ผู้เป็นศิษย์จอมมารอย่าขัดขืน
ส่วนที่ดินนอกมรดกกูให้คืน
จงรื่นเริงซื้อแผ่นดินกูยุติธรรม

150*อีกจงจำสัตว์หัวปีเป็นของกู
วัวแกะผู้เมียทุกตัวกูอิ่มหนำ
หากสัตว์มึงมีมลทินไอ้ระยำ
มึงทำกรรมที่ชั่วร้ายจงจ่ายมา
ร้อยละยี่กูบังคับให้ซื้อคืน
สุดกล้ำกลืนกูไม่กินนะไอ้ห่า
หากเจ้าของไม่ซื้อคืนโบกมือลา
ตามราคาใครรับซื้อจงขายพลัน

151*มึงจงจำสิ่งใดถวายขาด
ที่ดินสัตว์ตัวบุคคลสิ่งขบฉัน
ห้ามไถ่คืนของของกูกูผูกพัน
ทั้งแมลงวันแมลงสาบล้วนของกู
อีกผลผลิตการเกษตรจากที่ดิน
หมดทั้งสิ้นร้อยละสิบผ่านหัวหมู่
หากผู้ใดจะไถ่คืนกูเอ็นดู
ร้อยละยี่มึงจงกู้มาซื้อคืน

152*ทั้งฝูงสัตว์ของพวกมึงทั้งหมด
กูไม่ลดร้อยละสิบอย่าขัดขืน
คือทุกตัวที่สิบจงหยิบยื่น
ห้ามไถ่คืนสัตว์บริสุทธิ์ของอันลา
เหล่านี้คือบทบัญญัติบรรทัดฐาน
กูประทานให้โมเศษเป็นหัวหน้า
พวกเลวหวีผู้คุมกฎถือสืบมา
รับบัญชามาแต่กูเขาซีนาย.

ฮิตเล่อที่เราเข้าใจ

บทที่ 1

๑ ศุภมัสดุ ต่อไปนี้เป็นคำนำ
ศุกร์ขึ้นหนึ่งค่ำ
เบญจศก ปีกุนเดือนสิบสอง

๒ ร.ศ.ร้อยสี่สิบสอง
กรรมกรพวกพ้อง
พรรคเยอรมันชาตินิยม

๓ พรรคกรรมกรเยอรมันล้ม
ถอยหลังล่มจ่ม
ตรงกับเก้าพฤศจิกายน

๔ กรรมาชีพเสียผู้เสียคน
ยิวมันเล่นกล
ประกาศผลคำพิพากษา

๕ ศาลมิวนิกประทับตรา
สั่งจับฮิตเลอร์มา
คุมขัง ณ ป้อมแลนด์สะเบิก

๖ งานพรรคชั่วคราวยกเลิก
หนังสือบุกเบิก
ฮิตเลอร์เริ่มเขียนหนังสือ

๗ ประวัติหมายมั่นปั้นมือ
กระเหี้ยนกระหือรือ
ประโยชน์ใหญ่หลวงของพรรค

๘ ฮิตเลอร์หัวเราะอ๊ากอ๊าก
แม้ตัวโดนกัก
นโยบายพรรคดำเนินต่อไป

๙ เพื่อแสดงพรรคเราก้าวไกล
ก้าวมาอย่างไร
ลูกหลานจักได้ศึกษา

๑๐ ชีวิตจริงใช่แสร้งมายา
เน้นนอกตำรา
เน้นปฏิบัติเบาทฤษฎี

๑๑ การเขียนหนังสือเล่มนี้
เป็นโอกาสดี
ฮิตเลอร์จักได้บรรยาย

๑๒ เรื่องราวต่างต่างมากมาย
ขจัดการกล่าวร้าย
อันไม่มีมูลความจริง

๑๓ ที่ยิวกะเทยชายหญิง
ทับถมเย่อหยิ่ง
ผ่านหนังสือพิมพ์ของยิวทั้งหลาย

๑๔ ที่ต่างแต่งขึ้นใส่ร้าย
และบ่อนทำลาย
บิดเบือนประวัติศาสตร์

๑๕ งานชิ้นนี้ฮิตเลอร์ขอโอกาส
ให้ผู้ชาญฉลาด
เลื่อมใสได้แจ่มแจ้งขึ้น

๑๖ ฮิตเลอร์ยังคงชื่นมื่น
ดั่งกระสุนปืน
สู้รบด้วยการขีดเขียน

๑๗ สำเร็จด้วยความพากเพียร
ทั้งพูดทั้งเขียน

๑๘ เพื่อต้านทุนยิวผูกขาด
แลป้องกันชาติ
มั่นคงแข็งแรงที่สุด

๑๙ ให้แผ่ทั่วอารยันมนุษย์
เยอรมันบริสุทธิ์
มั่นคงกว่ากาลไหนไหน

๒๐ ชีวิตโดดเด่นกว่าใคร
ฮิตเลอร์นั่นไง
รวมชาติให้เป็นหนึ่งเดียว

บทที่ 2

๒๑ ฮิตเลอร์คล้ายคล้ายบักเสี่ยว
ที่กินข้าวเหนียว
บ้านเกิดคือเบราเนา

๒๒ เมืองนี้อยู่แถบภูเขา
คล้ายรัฐไทลาว
กันชนของสองเยอรมัน

๒๓ รัฐออสเตรียรัฐเยอรมัน
ได้มารวมกัน
เป็นความสำเร็จยิ่งใหญ่

๒๔ สายเลือดเดียวกันใช่ไหม?
เป็นนโยบาย
จักต้องรวมลูกอารยัน

๒๕ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
สมบูรณ์แล้วนั่น
สมใจเยอรมันทั้งมวล

๒๖ ความคิดเหล่านี้รบกวน
แต่เด็กทบทวน
การตอบปัญหาดั่งกล่าว

๒๗ ฮิตเลอร์รู้สึกปวดร้าว
ไม่อาจรวมชาว
เยอรมันทั้งหมดทั่วโลก

๒๘ หลายคนอาภัพอับโชค
ไม่ได้ร่วมก๊ก
สร้างจักรวรรดิ์บิสมาร์ก

๒๙ แต่เล็กฮิตเลอร์ทุกข์ยาก
เพราะกรรมวิบาก
เลี้ยงชีพด้วยเงินบำนาญ

๓๐ บิดาฮิตเลอร์ทำงาน
รับราชการ
แต่ตายไปแล้วหลายปี

๓๑ แม่เจ็บออดแอดป่วยปี
เงินน้อยเต็มที
บังคับฮิตเลอร์ทำงาน

๓๒ ฮิตเลอร์ไม่ชอบราชการ
ขี้ข้าดักดาน
ไม่กล้าเปลี่ยนแปลงใดใด

๓๓ แม้มีหลายคนจูงใจ
อ้อนวอนเพียงใด
มิอาจเปลี่ยนใจฮิตเลอร์

๓๔ เกลียดนักปั้นจิ๋มปั้นเจ๋อ
เอ้อเร้อเอ้อเต่อ
คอยตามแต่ยิวชี้ชวน

๓๕ ฮิตเลอร์พิจารณาถี่ถ้วน
ว่าตนเองควร
เป็นได้แค่สองสถาน

๓๖ หนึ่งเป็นปรมาจารย์
ด้านวิชาการ
ซึมซาบวิชาประวัติศาสตร์

๓๗ สองเข้าร่วมกับคณะชาติ
สร้างฐานอำนาจ

๓๘ ใช่ว่าฮิตเลอร์เหยียดผิว
ก็แค่เกลียดยิว
ที่มันเอารัดเอาเปรียบ

๓๙ แทรกซึมอยู่ในทำเนียบ
แฮบบรูกลูกเจี๊ยบ
ยิวแทรกในสภากษัตริย์

๔๐ กษัตริย์อำนาจอัตคัต
ยิวเข้าผูกขาด
ชักใยกษัตริย์เยอรมัน

๔๑ ฮิตเลอร์พวกพ้องรู้ทัน
เด็กเด็กต่อต้าน
รวมตัวกันเป็นสมาคม

๔๒ ดอกข้าวโพดสัญลักษณ์นิยม
และสีของสมาคม
สีทองสีแดงสีดำ

๔๓ ดอยแลนด์อูเบอร์ร้องรำ
ร้องกันฮึมฮัม
แทนไกเซอร์เลียดออสเตรีย

๔๔ ร้องกันแต่ตัวเตี้ยเตี้ย
กล้าได้กล้าเสีย
รักชาติอย่างแรงเรื่อยมา

๔๕ ฮิตเลอร์อายุสิบห้า
คลั่งไคล้นักหนา
คำว่าลัทธิรวมชาติ

๔๖ แต่ออสเตรียนครรัฐ
ถูกสภากษัตริย์

๔๗ เวียนนาเมืองหลวงออสเตรีย
เยอรมันเกือบเสีย
ให้แก่พวกยิวสลาฟ

๔๘ อำนาจกษัตริย์เสื่อมสภาพ
แก่ยิวคนบาป
จนตราบเท่าทุกวันนี้

๔๙ ราชวงศ์แฮบบรูกป่นปี้
ฟรานซิสเป็นผี
ยิวป้ายสีให้ทรยศเยอรมัน

๕๐ บังคับฟรานซิสเฟอร์ดินานด์
เป็นตัวสำคัญ
ยกออสเตรียให้ยิวสลาฟ

๕๑ เฟอร์ดินานด์แค่แพะรับบาป
มรณภาพ
เพื่อเพิ่มกระแสสังคม

๕๒ สงครามสังคมนิยม
ยิวสุขารมณ์
ได้เงินเป็นกอบเป็นกำ

๕๓ ด้วยยิวเป็นพวกชี้นำ
กษัตริย์ถลำ
ถึงกาลจักต้องพินาศ

๕๔ แต่เยอรมันไม่สิ้นชาติ
ก็แค่ผิดพลาด
รอวันผงาดอีกครั้ง

๕๕ ลึกลึกฮิตเลอร์ชิงชัง
ออสเตรียรัฐรุ่ง

๕๖ แต่เลือดอารยันพันผูก
ให้ต้องไปปลูก
บ้านเรือนเลี้ยงชีพในเวียนนา

๕๗ บทสองฮิตเลอร์จักพา
เข้าสู่เวียนนา
พร้อมด้วยกระเป๋าหนึ่งใบ

บทที่ 3

๕๘ เต็มไปด้วยเสื้อผ้าเครื่องใช้
กับความตั้งใจ
หาเลี้ยงชีพอย่างอิสระ

๕๙ และแล้วก็ถึงเวียนนา
หลายชาติภาษา
พลเมืองยี่สิบห้าล้านคน

๖๐ ทั้งมั่งคั่งและยากจน
ต่างชั้นปะปน
อยู่ในนครแออัด

๖๑ ทั้งคณะหลวงคณะราษฎร์
พ่อค้านักปราชญ์
และพวกกรรมกรรับจ้าง

๖๒ ศูนย์กลางแห่งพระราชวัง
บริหารมั่งคั่ง
เน้นหนักการรวบอำนาจ

๖๓ เข้าไว้ให้ยิวผูกขาด
ทรัพย์สินของชาติ
กุมอำนาจอยู่ในเมืองหลวง

๖๔ ให้ยิวละลาบละล้วง
ใช้เล่ห์หลอกลวง
สะสมทองเพื่อความสำราญ

๖๕ ซ่องสุมเลี้ยงอันธพาล
กรรมกรว่างงาน
ตระเวนรอบพระราชวัง

๖๖ ถนนริงสตราเซอย่างหมดหวัง
ดั่งอุรังอุตัง
เที่ยวอาศัยอยู่ตามริมคลอง

๖๗ ในตรอกซอกมืดข้างคลอง
ทั้งบ่อนทั้งซ่อง
มากมายล้วนฝีมือยิว

๖๘ กรรมกรเยอรมันไส้กิ่ว
กินหมกปลาซิว
ได้พอประทังชีวิต

๖๙ รัฐบาลพูดผิดคิดผิด
พ่อค้าวานิช
จึ่งได้รวยเอารวยเอา

๗๐ เหตุเพราะยิวหลอกใช้เจ้า
ลุ่มหลงมัวเมา
ด้วยกลแห่งกามโลกีย์

๗๑ ปัญหาเพิ่มพูนทวี
แม้สวัสดิการมี
แต่ราชการได้รับประโยชน์

๗๒ น่าขันและเปล่าประโยชน์
กรรมกรนักโทษ
แบ่งแยกชนชั้นชัดเจน

๗๓ ฮิตเลอร์ออกความคิดเห็น
ควรผ่อนกฎเกณฑ์
ลดการแบ่งแยกชนชั้น

๗๔ ฮิตเลอร์เริ่มต้นวาดฝัน
รวมชาติเยอรมัน

๗๕ แต่เรื่องพิเศษเหล่านี้
ยิวค้านทันที
เพราะยิวไม่ใช่เยอรมัน

๗๖ ยิวไม่รู้จักแบ่งปัน
แค่รวยนานนาน
ไม่สำคัญว่าของชาติไหน

๗๗ เงินทองเท่านั้นใส่ใจ
เชื้อชาติอะไร
เงินทองเท่านั้นบูชา

๗๘ แนวคิดผิดธรรมจรรยา
โกงกินธรรมดา
เป็นมาตรฐานกฎุมพี

๗๙ หากสังคมเป็นเช่นนี้
ไม่นานหรอกที่
จักเกิดสงครามครั้งใหญ่

๘๐ เพราะเอารัดเอาเปรียบเกินไป
เหมือนโลกคนละใบ
เหตุเพราะยิวแบ่งชนชั้น

๘๑ ตั้งตำรวจมาตรวจทหาร
ตั้งนครบาล
ตั้งด่านเก็บเงินส่งส่วย

๘๒ รวบรวมให้ยิวร่ำรวย
ไหใหญ่ล้นถ้วย
ไหเล็กไม่เต็มสักที

๘๓ ผู้คนโง่เขลาเต็มที
ทาสยิวอัปรีย์

๘๔ สังคมเลวร้ายย่ำแย่
เพราะคนดีท้อแท้
แถมโง่เดินตามคนผิด

๘๕ รับเอาลัทธิผิดผิด
ยิวจูงความคิด
บีบคั้นขับต้อนรบกวน

๘๖ โซเชียลเดโมแครตตั้งก๊วน
สังคมปั่นป่วน
ขบวนแห่ประท้วงทุกวัน

๘๗ พ่อแม่พี่น้องผิดกัน
หักล้างห้ำหั่น
เหล่ามนุษย์ผู้แสนโง่เง่า

๘๘ ฮิตเลอร์ผู้มากด้วยเชาว์
กว่าอ้อล้อเจ้า
เริ่มอ่านประชาธิปไตย

๘๙ ทั้งทฤษฎีปฏิบัติได้
แจ่มแจ้งกว่าใคร
ค้นพบว่าลัทธินี้

๙๐ คำนวณว่ากำลังตนมี
เข้มแข็งพอที
หักล้างผู้อ่อนแอกว่า

๙๑ ย่อมลงมือไม่รอช้า
หรืออีกนัยว่า
ทำทุกทางเพื่อฆ่าปรปักษ์

๙๒ ลัทธิมารซาตานยักษ์
ทำอย่างหาญหัก

๙๓ ธรรมชาติคณะพรรคนี้
ไม่เคยญาติดี
กับผู้มีจิตเข้มแข็ง

๙๔ เพราะยิวขี้หวาดระแวง
สยดแสยง
ด้วยผิดกับหลักศาสนา

๙๕ คณะยิวมักกล่าวประกาศว่า
นับถือเทวดา
นิยมความสงบเรียบร้อย

๙๖ แต่มักรวมกำลังใหญ่น้อย
เพื่อเฝ้ารอคอย
ชิงความเป็นใหญ่เรื่อยไป

๙๗ ทางตรงทางอ้อมฝักใฝ่
รุนแรงฉับไว
มักกระทำต่อเมื่อมหาชน

๙๘ กำลังว้าวุ่นสับสน
เพราะสื่อมวลชน
กลบข่าวเบนความสนใจ

๙๙ มหาชนไม่เอาใจใส่
ยิวยิ้มละไม
ช่วงชิงอำนาจโกงกิน

๑๐๐ ยุทธวิธีถ่ายโอนทรัพย์สิน
สาวไส้ให้กากิน
ในประเทศที่จิตอ่อนแอ

บทที่ 4

๑๐๑ คณะยิวมันชอบรังแก
เมืองไหนป้อแป้
เข้าปล้นสำเร็จแน่นอน

๑๐๒ ความยากจนรุกรานกรรมกร
เพราะปัญญาอ่อน
ไม่รู้เท่าทันโดยมาก

๑๐๓ รวมกลุ่มก็ยากลำบาก
อันตรายอยู่มาก
เพราะยิวผูกขาดอุตสาหกรรม

๑๐๔ การค้ายิวก็อุปถัมป์
เงินทองยิวปั้ม
สู้ได้ต้องรัฐประหาร

๑๐๕ ประท้วงเดินขบวนนานนาน
ยิวแสนสำราญ
ปล่อยม๊อบสองม๊อบชนกัน

๑๐๖ สุดท้ายยิวก็สุขสันต์
อิ่มหมีพลีมัน
สองแกนนำม๊อบคือยิว

๑๐๗ โล่มนุษย์ที่โมโหหิว
จิตใจโกรธกริ้ว
สวมหน้ากากงิ้วชนกัน

๑๐๘ ฝูงชนจักตายช่างมัน
ธุรกิจประกัน
ของยิวกลับฟุ้งเฟื่องฟู

๑๐๙ บังคับให้กรรมกรสู้
นำตนเข้าสู่
การเมืองทั้งที่ไม่สมควร

๑๑๐ สังคมนิยมเชิญชวน
กรรมกรตั้งก๊วน
แผนยิวแบ่งแยกซ้ายขวา

๑๑๑ ทางเลือกปกครองโลกา
แค่ซ้ายกับขวา
แบ่งแยกแล้วเข้าปกครอง

๑๑๒ อายุยี่สิบเริ่มช่ำชอง
ฮิตเลอร์ไตร่ตรอง
เครื่องมือกรรมกรยากจน

๑๑๓ คือต้องรวมกลุ่มพุ่งชน
ให้โกลาหล
เพื่อยกมาตรฐานชีวิต

๑๑๔ สุดท้ายไม่เหลืออะไรสักนิด
ตามแผนยิวคิด
เพื่อควบคุมกลุ่มอำนาจเก่า

๑๑๕ ทรัพย์สินส่งให้ยิวต่างด้าว
ผ่านหุ่นเชิดงี่เง่า
รับใช้ด้วยการฟอกเงิน

๑๑๖ อำนาจยิวจักมากเกิน
ต้านทานด้วยเงิน
และซ่อนตัวให้มองไม่เห็น

๑๑๗ ยิวกำหนดกฎเกณฑ์
ที่แสนพิเรน

๑๑๘ โกหกบังคับเป็นหนี้
ฆ่าคนเช่นผี
ตายแล้วได้ไปสวรรค์

๑๑๙ พวกอูฐลานับถือกัน
ศีลธรรมพลิกผัน
ฮิตเลอร์ได้แต่เจ็บใจ

๑๒๐ สังคมที่ยิวตั้งไว้
ประชาธิปไตย
สหบาลรวมกลุ่มกรรมกร

๑๒๑ ยิวแค่หลอกใช้กรรมกร
ฝ่าฟันไปก่อน
แล้วค่อยกำจัดที่หลัง

๑๒๒ ฮิตเลอร์แย้งอย่างน่าฟัง
กรรมกรคลุ้มคลั่ง
จักฆ่ายิวได้กว่าล้าน

๑๒๓ ฮิตเลอร์ต่อยอดสหบาล
แนวคิดรากฐาน
สร้างสวัสดิการให้กรรมกร

๑๒๔ เป็นสิ่งที่ยิวผัดผ่อน
แม้แต่เงินทอน
พวกยิวมันยังเสียดาย

๑๒๕ พวกยิวมักชอบเป็นนาย
จักต้องฟูมฟาย
ด้วยอำนาจจากกรรมกร

๑๒๖ จักต้องให้ความรู้กรรมกร
เป็นขั้นเป็นตอน

๑๒๗ ไม่ให้ยิวเข้าผูกขาด
ทรัพยากรชาติ
เหลิงอำนาจบนหัวเยอรมัน

๑๒๘ ตราบใดศีลธรรมพลิกผัน
ศึกสองชนชั้น
จึ่งเลี่ยงไม่ได้อยู่เอง

๑๒๙ มั่งคั่งที่ชอบข่มเหง
กับยากจนนักเลง
ชัยชนะจักตกกับฝ่ายใด

๑๓๐ ระยะไม่กี่สิบปีผ่านไป
พวกที่คลั่งไคล้
ประชาธิปไตยสังคมนิยม

๑๓๑ ใช้ชิวหาเข้าหลอกต้ม
กรรมกรชื่นชม
เป็นประโยชน์แก่ยิวเต็มที่

๑๓๒ ส่วนรวมจึ่งพินาศป่นปี้
กล่าวคือแทนที่
สหบาลจักป้องกันสิทธิ์

๑๓๓ กลับทำสงครามเศรษฐกิจ
อุ้มชูคนผิด
ผละงานในทางการเมือง

๑๓๔ เศรษฐกิจพังถึงขั้นเสียเมือง
ยิวสติเฟื่อง
ทำให้ออสเตรียอ่อนแอ

๑๓๕ สหบาลกรรมกรของแท้
ต้องไม่ผันแปร

๑๓๖ไม่ใช่เป็นพวกกระดูกอ่อน
ให้ยิวกะล่อน
หลอกใช้เป็นแต่เครื่องมือ

๑๓๗ สหบาลอิสระยึดถือ
อย่าให้เสียชื่อ
ชาตินิยมกรรมกร

๑๓๘ โซเชียลเดโมแครตกะล่อน
ครอบงำกรรมกร
เป็นเครื่องมือสงครามชนชั้น

๑๓๙ ชนชั้นกลางก็ไม่ต่อต้าน
ต่อผู้รุกราน
กลับยอมให้ถูกกดขี่

๑๔๐ อดทนยอมจ่ายภาษี
ของแพงหูฉี่
ผลที่สุดก็ไม่พอใจ

๑๔๑ แต่ก็ทำอะไรไม่ได้
ยอมรับกรรมไป
เก็บกดกันพอสมควร

๑๔๒ สหบาลอิสระเริ่มรวน
แกนนำอ้วนท้วน
แปรสภาพไปเป็นต่อต้าน

๑๔๓ ความมั่นคงของรัฐบาล
เริ่มอันตรธาน
พร้อมอิสระของชาติ

๑๔๔ ประชาธิปไตยผิดพลาด
แกนนำเกรี้ยวกราด

๑๔๕ ประชาธิปไตยกลายเป็นผลร้าย
หยั่งลึกลงไป
เพราะยิวชักใยเบื้องหลัง

๑๔๖ โซเชียลเดโมแครตคลุ้มคลั่ง
พาลเข้าล้มล้าง
อำนาจระบอบเชื้อเจ้า

๑๔๗ ด้วยเหตุผลโง่งี่เง่า
ว่าระบอบเจ้า
ทำเศรษฐกิจฝืดเคือง

๑๔๘ แท้จริงยิวมันหาเรื่อง
กระด้างกระเดื่อง
จ้องฮุบประเทศเป้าหมาย

๑๔๙ พวกยิวเผ่าพันธุ์มารร้าย
จึ่งต้องบรรยาย
ลักษณะการแห่งเผ่าพันธุ์ยิว

๑๕๐ ฝังแน่นความแค้นโกรธกริ้ว
โกหกบิดพลิ้ว
พื้นฐานโซเชียลเดโมแครต

บทที่ 5

๑๕๑ คุณไสยเสน่ห์ยาแฝด
ทั้งสารพัดแก๊ส
วิธีทรมานเป้าหมาย

๑๕๒ หน้าฉากอ้างทฤษฎีมากมาย
มาร์กซิสต์ฝ่ายซ้าย
โผล่หน้าออกมาให้เห็น

๑๕๓ ชัดแจ้งเชิดหน้าลอยเด่น
มาร์กซิสต์กากเดน
ที่แท้พวกเผ่าพันธุ์ยิว

๑๕๔ คอมมิวนิสต์เชื้อสายยิว
ลัทธิโหยหิว
แปลงทุกอย่างให้เป็นของกลาง

๑๕๕ เพื่อมอบให้ยิวมั่งคั่ง
กษัตริย์ขวางจับขัง
น้อยคนจักรู้เรื่องนี้

๑๕๖ ยากจักบอกอย่างยิ่งที่
ว่าฮิตเลอร์มี
ความคิดพิเศษเมื่อใด

๑๕๗ ไม่เคยเห็นยิวด้วยซ้ำไป
เชื้อพ่อก็ว่าได้
ชาตินิยมมิใช่น้อย

๑๕๘ มรดกตกทอดถึงหนุ่มน้อย
อาจมากไปหน่อย
เมื่ออยู่ที่เรียวซเล่

๑๕๙ ฮิตเลอร์พบยิวหน้าเบ้
วัยเด็กสนเท่ห์
และได้คบเด็กยิวนั่น

๑๖๐ ยิ่งได้เรียนรู้สันดาน
ถี่ถ้วนนานนาน
ฮิตเลอร์ชังขึ้นทุกที

๑๖๑ ไม่มีใครเชื่อถือเด็กนี่
เด็กยิวอัปรีย์
หลอกลวงจนเป็นนิสัย

๑๖๒ พวกยิวนับถือแรบไบ้
นักบวชจัญไร
โกหกแล้วขึ้นสวรรค์

๑๖๓ แตกต่างจากชาวเยอรมัน
แม้หน้าคล้ายกัน
ก็ยิ่งรู้สึกรังเกียจ

๑๖๔ เมืองลินส์มียิวน่ารังเกียจ
ทำตัวเป็นเสนียด
มียิวอยู่สองสามคน

๑๖๕ อยู่ยุโรปมานานจน
หน้าตาเหมือนคน
ยุโรปแต่แค่เปลือกนอก

๑๖๖ เหมือนจนแยกไม่ออก
หากยิวไม่บอก
ครั้งนั้นเห็นยิวจึ่งเฉย

๑๖๗ กำจัดยิวไม่เคยคิดเลย
เดินผ่านก็เฉย

๑๖๘ แม้อยู่เวียนนาเขียนภาพ
มียิวคนบาป
อยู่ราวสองแสนกว่าคน

๑๖๙ พลเมืองมีสองล้านคน
ศาสนาหน้าขน
ผู้คนแอนตี้อยู่น้อยมาก

๑๗๐ ยิวจึ่งสุขสบายไม่ลำบาก
แต่ออสเตรียทุกข์ยาก
ฮิตเลอร์ยังคงอดทน

๑๗๑ แม้จักแขยงแขงขน
พวกมารหน้าขน
แต่ก็อดทนต่อไป

๑๗๒ มีบ้างที่ไม่พอใจ
หนังสือพิมพ์ไง
ปากเสียงยิวเซมิติก

๑๗๓ เขียนเชียร์ยิวหางกระดิก
กระซี้กระซิก
ประจบพวกฝ่ายปกครอง

๑๗๔ กลองชุดกลองแต๊กตีกลอง
สรรเสริญแซ่ซ้อง
ฮิตเลอร์ยังคงทนอ่าน

๑๗๕ หนังสือพิมพ์ที่แพร่ข่าวสาร
ไร้อุดมการณ์
เช่น นอยเออะ ฟรายเพรสเสอะ

๑๗๖ หรือวีแนทาเกบลัด เด้อ
แม้จักเขียนเว่อ

๑๗๗ ใส่ใจในทุกเรื่องราว
กินข่าวแทนข้าว
ทั้งการเมืองและวัฒนธรรม

๑๗๘ คอยเปรียบเทียบตั้งคำถาม
เยอรมันเจริญงาม
กับความเสื่อมทรามของออสเตรีย

๑๗๙ เปรียบดั่งซาอุดิอาระเบีย
กับชาติลิเบีย
ที่ต่างราวฟ้ากับดิน

๑๘๐ สภากษัตริย์เริ่มมีมลทิน
สมาชิกโกงกิน
ป้ายสีวิลเลียมที่สอง

๑๘๑ ตรงกันข้ามฮิตเลอร์กลับมอง
วิลเลียมที่สอง
เป็นกษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่

๑๘๒ สร้างกองเรือที่เกรียงไกร
เปรียบปานมิได้
ให้แก่ประเทศเยอรมัน

๑๘๓ สภาผู้แทนมักปิดกั้น
ห้ามกษัตริย์เยอรมัน
พูดบางเรื่องในสภา

๑๘๔ ฮิตเลอร์กลับรู้สึกว่า
เกลียดชังสภา
ที่ปากว่าประชาธิปไตย

๑๘๕ สมาชิกพูดจาเหลวไหล
ขี้ข้าแรบใบ้

๑๘๖ ที่ทรงงานหนักเพื่อชาติ
ใจซื่อมือสะอาด
สภากลับเกรี้ยวกราดพระองค์

๑๘๗ ฮิตเลอร์ขอบอกตามตรง
ว่าไม่ประสงค์
ให้คดโกงในสภาผู้แทน

๑๘๘ ที่เอาแต่พูดแปร๋แปร้น
ดูหมิ่นดูแคลน
สักแต่ว่ามีปากเท่านั้น

๑๘๙ ไม่มีสมองอยากบริหารงาน
แทนสถาบัน
กษัตริย์อย่างน่าหัวเราะที่สุด

๑๙๐ สมองลาซ้ำโง่กว่าอูฐ
พวกฟาบิอุส
กะเทยใส่สูทอ้าปากในสภา

๑๙๑ ฮิตเลอร์ยังเล่าให้ฟังว่า
หนังสือพิมพ์มักด่า
ให้ร้ายราชวงศ์เยอรมัน

๑๙๒ สายนิยมกษัตริย์ออสเตรียประสานงาน
เป็นปรปักษ์กัน
กับราชวงศ์เยอรมันอยู่เสมอ

๑๙๓ เช่นพวกโวกบลัด ดอยเชอ
อีกพวกเส่อเหร่อ
เป็นสายนิยมฝรั่งเศส

๑๙๔ คนเยอรมันแต่นิยมฝรั่งเศส
ไอ้พวกผีเปรต

๑๙๕ มักจักกล่าวหาให้ร้าย
อย่างน่าละอาย
ทั้งที่เกิดเป็นคนเยอรมัน

๑๙๖ ไอ้พวกลูกน้องซาตาน
แรบไบ้สั่งงาน
ฮิตเลอร์แค้นกว่าสายออสเตรีย

๑๙๗ สายนิยมกษัตริย์ออสเตรีย
ฮิตเลอร์ไกล่เกลี่ย
ว่ามีความดีอยู่บ้าง

๑๙๘ หลังจากศึกษาแนวทาง
คอลัมภ์ไอ้งั่ง
ฮิตเลอร์ชัง คาลลูเกอร์

๑๙๙ โซเชียลลิสต์จอมเพ้อเจ้อ
คริสเตียนดอกเตอร์
บุคคลที่ไม่น่าเลื่อมใส

๒๐๐ ครั้งหนึ่งฮิตเลอร์เดินทางไป
เวียนนาชั้นใน
สังเกตที่อยู่ของยิว

บทที่ 6

๒๐๑ คิดถึงความแตกต่างของยิว
หน้าตาสีผิว
นั่นยิวหรือเยอรมันแน่

๒๐๒ สังเกตจนเริ่มท้อแท้
เหมือนเยอรมันแต่
สงสัยปัญหาบางเรื่อง

๒๐๓ สายตาฮิตเลอร์ชำเลือง
ร้านหนังสือในเมือง
ของพวกแอนตี้เซมิติก

๒๐๔ เล่มเล็กกว่าวิชาฟิสิกส์
น่าอ่านน่าพลิก
จึ่งซื้อติดมือกลับมา

๒๐๕ อ่านไปพบว่าเนื้อหา
เหมือนมอญซ่อนผ้า
ดูเหมือนไม่มีที่สิ้นสุด

๒๐๖ ข้องใจเพิ่มอีกหลายจุด
คัมภีร์ทัลมุท
ตกแต่งผิดหลักวิชาการ

๒๐๗ อ่านหนังสือไปนานนาน
ยิวคือซาตาน
และไม่น่าจะใช่มนุษย์

๒๐๘ หายข้องใจในที่สุด
ยิวไม่ใช่มนุษย์
และมีศาสนาผิดแผก

๒๐๙ ยิวเป็นชนชาติแปลกแปลก
ความคิดชอกแชก
คอยจ้องทำลายศีลธรรม

๒๑๐ ฉายาชนชาติระยำ
ชั่วช้าเลวทราม
ฮิตเลอร์จดจำสังเกต

๒๑๑ พวกยิวปิศาจต่างประเทศ
ไทยเรียกผีเปรต
สังเกตไปตามถนน

๒๑๒ ในเวียนนาทุกแห่งหน
ลูกผีลูกคน
ชัดขึ้นว่าใครเป็นยิว

๒๑๓ เหนือคลองแดนนูบล้วนยิว
กลางเมืองก็ยิว
อาศัยอยู่เป็นเหล่าเหล่า

๒๑๔ ความเป็นอยู่แตกต่างกว่าชาว
เยอรมันหนุ่มสาว
ทั่วไปแทบทุกประการ

๒๑๕ ครั้งหนึ่งเกิดโฆษณาการ
ยิวอันธพาล
พวกคลั่งลัทธิซิโอนนิสม์

๒๑๖ ขัดแย้งลัทธิยูดายยิสม์
และต่างจากคริสต์
พวกยิวหัวเก่าไม่นิยม

๒๑๗ เพราะเห็นว่าไม่เหมาะสม
ขยะโสมม
ไม่เหมาะนำไปปฏิบัติ

๒๑๘ ยิ่งกว่านั้นยังบังอาจ
สร้างความผิดพลาด
เป็นอันตรายต่อลัทธิเก่า

๒๑๙ ความไม่ปรองดองที่โง่เขลา
ก็ไม่ส่อเค้า
ให้ยิวเปลี่ยนแปลงใดใด

๒๒๐ ลัทธิยิวยังยืนอยู่ได้
ซ้ำแยกเคลื่อนไหว
ฮิตเลอร์อึดอัดใจที่สุด

๒๒๑ เหตุเพราะอย่างน้อยที่สุด
ความบริสุทธิ์
ของชาติเปลี่ยนไปมิใช่น้อย

๒๒๒ ซ้ำศีลธรรมด่างพร้อย
กษัตริย์ต่ำต้อย
สังเกตตามหน้าหนังสือพิมพ์

๒๒๓ ละคร,โฆษณา,หนังฟิล์ม
เริ่มเกิดสนิม
ก่อกวนศีลธรรมอย่างหนัก

๒๒๔ ฮิตเลอร์เริ่มจักตระหนัก
ว่ายิวเปิดฉาก
โจมตีวัฒนธรรมเยอรมัน

๒๒๕ ศึกษาชื่อผู้ก่อการ
บรรณาธิการ
ผู้สร้างละครภาพยนตร์

๒๒๖ ล้วนเป็นยิวทรชน
ครอบสื่อมวลชน
ฮิตเลอร์เดือดพล่านกว่าเก่า

๒๒๗ ฮิตเลอร์เกลียดยิวขึ้นหลายเท่า
ยิวพวกหมาเน่า
เป็นภัยร้ายแรงที่สุด

๒๒๘ แม้หนังสือพิมพ์ที่แพร่หลายที่สุด
ยังเข้าข้างตุ๊ด
โจมตีนักเขียนเยอรมัน

๒๒๙ ชมแต่ยิวพวกพ้องกัน
ซ้ำกล่าววิจารณ์
ติเตียนวิลเลียมที่สอง

๒๓๐ สาดเสียเทเสียอย่างช่ำชอง
เยอรมันเริ่มหมอง
เพราะยิวจองหองพองขน

๒๓๑ สัญญาณไม่ชอบมาพากล
พวกมารผจญ
ยิวจ้องทำลายเยอรมัน

๒๓๒ เริ่มลากประเทศเพื่อนบ้าน
เขียนชมโน่นนั่น
มันชมฝรั่งเศสว่าดี

๒๓๓ ฮิตเลอร์ไม่ข้องใจเรื่องนี้
และหลายเรื่องที่
ฮิตเลอร์สงสัยมานาน

๒๓๔ ไม่เหลือความยุ่งยากรำคาญ
เป็นหมดสิ้นกัน
เพราะย่อมเห็นได้ชัดแจ๋ว

๒๓๕ เยอรมันจอดไม่ต้องแจว
นอนหายใจแผ่ว
เพราะยิวเหล่านี้นี่เอง

๒๓๖ ฮิตเลอร์รู้สึกหวั่นเกรง
สายตาเพ็งเล็ง
คณะโซเชียลเดโมแครต

๒๓๗ พวกโซเชียลเดโมแสด
ที่คึกอย่างแรด
กำลังเผยแพร่อิทธิพล

๒๓๘ ผ่านหนังสือพิมพ์พวกโจร
สื่อสารมวลโจร
เป็นเจ้าของและเข้าควบคุม

๒๓๙ ล้วนมีพวกยิวควบคุม
ทั้งเดียวทั้งกลุ่ม
ควบคุมเป็นปากเป็นเสียง

๒๔๐ ทุกฉบับล้วนหลีกเลี่ยง
การเป็นปากเสียง
เยอรมันเลยถูกทอดทิ้ง

๒๔๑ ล้วนแต่แนวมาร์กซิสต์แบบอิง
กะหนุงกะหนิง
ฮิตเลอร์ยิ่งไม่พอใจ

๒๔๒ รายชื่อฮิตเลอร์จำได้
ระดับชั้นนาย
ออสเตอลิสต์,ดาวิดแอดเลอร์

๒๔๓ เอลเลนโบเนนจำได้เสมอ
แสบกว่าทิงเจอร์
เลือดเนื้อล้วนยิวต่างชาติ

๒๔๔ เมื่อเป็นเช่นนี้เยอรมันชาติ
จักต้องเลือดสาด
ร้ายแรงยิ่งขึ้นต่อไป

๒๔๕ ยิ่งได้ศึกษามากเพียงไร
เห็นความต่างใน
รายละเอียดมากขึ้นเพียงนั้น

๒๔๖ สัญชาติพวกยิวอันธพาล
ลูกศิษย์พญามาร
อยู่ได้ด้วยการหลอกลวง

๒๔๗ ประชาชนที่สมองกลวง
ย่อมถูกล่อลวง
ด้วยวิธีต่างต่างมากมาย

๒๔๘ แต่ถ้าการหลอกนั้นไม่
สำเร็จได้ไซร้
กลับเขียนว่าตนโง่เอง

๒๔๙ ความแน่นอนคือโคลงเคลง
โหวงเหวงโกรงเกรง
จักเอาแน่นอนไม่ได้

๒๕๐ วันหนึ่งเขียนไปทางซ้าย
รุ่งขึ้นปีนป่าย
ไปขวาพลิกอีกอย่างหนึ่ง

บทที่ 7

๒๕๑ เหมือนแสร้งเขียนให้เด้งดึ๋ง
ปัญญาหางอึ่ง
หลายครั้งที่แสร้งไม่รู้

๒๕๒ หลายครั้งแสร้งข้องใจอยู่
แบ่งรับแบ่งสู้
ข้อความของตนวันวาน

๒๕๓ ยิวมักลืมเรื่องวันวาน
ถามไปป่วยการ
รุ่งขึ้นมักก่อเรื่องใหม่

๒๕๔ หาอะไรแน่ไม่ได้
วิถีวายร้าย
ล้วนเก่งในการหลอกลวง

๒๕๕ ศิลปะโกหกแสบทรวง
หลงกลติดบ่วง
แสนชังสุดที่จักเปรียบ

๒๕๖ ภายนอกดูแต่งตัวเนี้ยบ
ใส่สูทสุดเฉียบ
ชื่นชอบกับการสวมหมวก

๒๕๗ คล้ายบ้าห้าร้อยจำพวก
เห็นแล้วอยากอ้วก
พวกวัฒนธรรมใหม่

๒๕๘ ความจริงอย่างหนึ่งให้รู้ไว้
หัวหน้าพรรคใหญ่
สังคมนิยมคอมมิวนิสต์

๒๕๙ หรือโซเชียลเดโมแครติด
ไทยเรียกวิปริต
ล้วนแล้วเป็นยิวทั้งสิ้น

๒๖๐ สาวกแรบไบ้เลียหิน
ประเพณีเลียหิน
แอบแฝงชาติอื่นเขาอยู่

๒๖๑ สัญลักษณ์ใช้สีชมพู
มอไซด์คู่หู
จูนเครื่องดับดับติดติด

๒๖๒ มักทำงานถวายชีวิต
หนุ่มสาวสิ้นคิด
เป็นเหยื่อคณะพรรคนี้

๒๖๓ แต่ความจงรักภักดี
ของฮิตเลอร์มี
แรงกล้ารักชาติกว่าเก่า

๒๖๔ คอมมิวนิสต์เริ่มก้าวร้าว
ตามเรื่องตามราว
เกินกว่าที่คาดหมายไว้

๒๖๕ ฮิตเลอร์ศึกษาการเคลื่อนไหว
จนรู้สึกได้
ถึงความจริงอันซ่อนเร้น

๒๖๖ ที่ยังไม่เคยพบเห็น
ลึกซึ้งเหมือนเช่น
ลัทธิอย่างนี้มาก่อน

๒๖๗ ปัญหาบางอย่างสะท้อน
ลัทธิฆาตกร

๒๖๘ เป็นธรรมดาอยู่เองที่
ลัทธิพวกนี้
ชอบฆ่าคนบูชายัญ

๒๖๙ เป็นวัตถุประสงค์อัน
แท้จริงซ่อนกัน
อยู่ภายในลึกลงไป

๒๗๐ ตลอดเวลาที่ฮิตเลอร์ได้
ศึกษาเข้าใจ
อิทธิพลยิวแต่โบราณ

๒๗๑ สรุปได้เป็นหลายประการ
พวกยิวชำนาญ
ซ่อนความมุ่งหมายอันแท้จริง

๒๗๒ ลัทธิยิวเต็มไปด้วยผีสิง
ทั้งชอบฉกชิง
และสร้างรอยร้าวให้ชาติอื่น

๒๗๓ โกหกด้วยความชื่นมื่น
ความตายหยิบยื่น
หันหลังให้กับความดี

๒๗๔ จากข้อสรุปเหล่านี้
ฮิตเลอร์แอนตี้
เซมิติกเข้าขั้นรุนแรง

๒๗๕ หลักธรรมยิวมักโต้แย้ง
แก้ไขดัดแปลง
สอดคล้องกับลัทธิตน

๒๗๖ ปฏิเสธคุณค่ามนุษยชน
ดัดแปลงผู้คน

๒๗๗ ทั้งต่อต้านมนุษยธรรม
สร้างหลักมนุษย์ถ้ำ
จัดระเบียบของโลกเสียใหม่

๒๗๘ ผลแห่งการนี้มีแต่ก่อให้
ยุ่งยากเรื่องไป
ไม่พบกับจุดสิ้นสุด

๒๗๙ ผู้รับผลคือเพื่อนมนุษย์
ผู้บริสุทธิ์
โลกพบหายนะแน่นอน

๒๘๐ ถ้ายิวยังคงเห่าหอน
สร้างบทละคร
มงกุฎที่สวมให้เขา

๒๘๑ คือพวงหรีดกับความโง่เง่า
กับซากศพเน่า
และที่ฝังศพเขาเอง

๒๘๒ ดาวโลกคงต้องลอยเคว้ง
เพราะยิวข่มเหง
ไม่เหลือมนุษย์อาศัย

๒๘๓ เหตุนี้ฮิตเลอร์มั่นใจ
ว่าไม่มีใคร
ห้ามยิวได้ดีเท่าเขา

๒๘๔ นักรบแห่งพระเป็นเจ้า
ทัพธรรมตั้งเค้า
พร้อมรบต่อสู้หมู่มาร

๒๘๕ บทสามเริ่มวางแผนงาน
เรื่องอุดมการณ์

บทที่ 8

๒๘๖ แถบแดนนูบเริ่มฟูเฟื่อง
ตื่นตัวการเมือง
มากกว่าในเยอรมันนี

๒๘๗ สมัยเดียวกันแต่ทั้งนี้
เว้นเฉพาะย่อมมี
ไม่ทุกจังหวัดรัฐนคร

๒๘๘ เช่นปรัสเซีย,ฮัมเบอร์กนคร
ทะเลเหนือบางตอน
และบางส่วนในออสเตรีย

๒๘๙ ตื่นตัวทั้งลูกทั้งเมีย
กระทั่งบาร์เบียร์
เฉพาะเขตที่พูดเยอรมัน

๒๙๐ ความจริงรัฐออสเตรียนั้น
ก็คล้ายคลึงกัน
ทั้งแนวคิดศิลปะวิทยา

๒๙๑ เหตุการณ์หลายศตวรรษมา
ยิ่งบ่งชี้ว่า
ออสเตรียพึ่งพาเยอรมัน

๒๙๒ ความจริงเชื้อชาติสำคัญ
สายเลือดอารยัน
ทั้งเยอรมันและออสเตรีย

๒๙๓ ห้าสิบล้านทั้งออสเตรีย
คิดถัวเฉลี่ย
ล้านแล้วแต่เลือดอารยัน

๒๙๔ อยู่เป็นหมู่เป็นเหล่ากัน
แค่โชคเท่านั้น
แบ่งแยกเยอรมันออสเตรีย

๒๙๕ เหมือนผัวเมียที่ได้เสีย
กอดกันนัวเนีย
มีบ้างที่หยุดพักผ่อน

๒๙๖ หลายครั้งหลายหนกาลก่อน
คู่เรียงเคียงหมอน
ร่วมสละเลือดเนื้อชีวิต

๒๙๗ พฤติกรรมในอดีต
เกิดสายโลหิต
ยากปฏิเสธเรื่องนี้

๒๙๘ แนวคิดของคนเยอรมันนี
เพื่อเยอรมันนี่
แผ่กว้างยิ่งกว่าชาติไหน

๒๙๙ ทั้งอาณาจักรที่อาศัย
ก็เกี่ยวดองใน
ทางเศรษฐกิจฉันท์พี่น้อง

๓๐๐ ต่างจากพวกยิวจองหอง
ฮิตเลอร์ไตร่ตรอง
ออสเตรียคืออารยัน

บทที่ 9

๓๐๑ โดยสมบูรณ์ด้วยชาติพันธุ์
เพียบพร้อมชำนาญ
เฉกเช่นชาวเยอรมันนี

๓๐๒ ผิดจากไอ้พวกคลั่งผี
กรรมสิทธิ์ไม่มี
แต่ครองที่ดินเยอรมัน

๓๐๓ พวกยิวล้วนคนหน้าด้าน
ทั้งวิตถาร
จุ้นจ้านและชอบแก้แค้น

๓๐๔ เร่ร่อนทั่วทีปทั่วแดน
พร้อมเพิงหมาแหงน
แต่สามารถทำลายเยอรมัน

๓๐๕ เพราะเยอรมันตามไม่ทัน
กลโกงสามาลย์
ให้ยิวเข้าปล้นภาษี

๓๐๖ ผูกขาดการค้าที่มี
เรียกค้าเสรี
แต่กีดกันรัฐบาล

๓๐๗ และทำทุกวิธีการ
เพื่อกำจัดการ
แข่งขันกับเอกชน

๓๐๘ รัฐบาลจึงต้องจำทน
จัดซื้อจากโจร
ยิวปล้นภาษีของชาติ

๓๐๙ อีกความมั่นคงของรัฐ
ประชาธิปัตย์
อาวุธแทรกแซงการเมือง

๓๑๐ ประชาธิปไตยเดินเรื่อง
ธุรกิจการเมือง
ฟูเฟื่องในเยอรมัน

๓๑๑ อำนาจกษัตริย์พลิกผัน
ยิวเข้าบีบคั้น
ห้ำหั่นด้วยแรงกรรมกร

๓๑๒ ยิวล้างสมองกรรมกร
ด้วยบทละคร
ประชาธิปไตยคอมมิวนิสต์

๓๑๓ แม้ซาร์ก็ไม่คาดคิด
พ่ายคอมมิวนิสต์
ด้วยอิทธิฤทธิ์ของยิว

๓๑๔ ฮิตเลอร์ได้แต่หน้านิ่ว
แลขมวดคิ้ว
หาวิธีป้องกันภัย

๓๑๕ ต้องรวมชาติอารยันไว้
ทำสงครามใหญ่
สงครามฆ่าล้างเผ่าพันธุ์

๓๑๖ ต้องรวมชายหนุ่มฉกรรจ์
ที่เป็นอารยัน
ทั้งชีวิตและจิตใจ

๓๑๗ ให้เป็นทหารชั้นผู้ใหญ่
สร้างกองทัพไว้

๓๑๘ ฮิตเลอร์สนใจสายทหาร
กรมเยอรมัน
ประจำเฮอเซโกวินา

๓๑๙ ในแกลลิเซีย,เวียนนา
เชิดหน้าชูตา
บ่งชัดวัฒนธรรมเยอรมัน

๓๒๐ เขตแดนมิอาจขวางกั้น
ล้วนลูกอารยัน
ทั้งจิตรกรรมและดนตรี

๓๒๑ เว้นศิลปะสมัยใหม่ที่
บางอย่างเริ่มมี
ตามแนววัฒนธรรมนิโกร

๓๒๒ เช่นแจ๊สเพลงแรบโย่โย่
วัฒนธรรมนิโกร
ที่ไม่เป็นพิษเป็นภัย

๓๒๓ ฮิตเลอร์ศึกษานโยบาย
ที่ใช้งานใน
ต่างประเทศของออสเตรีย

๓๒๔ ล้วนมีเยอรมันคลอเคลีย
เหมือนกันเดี๊ยะเดี๊ยะ
คือของเยอรมันนั่นเอง

๓๒๕ ฮังกาเรียนเข้าร่วมล้งเล้ง
น้อยจนโหร่งเหรง
สรุปแล้วล้วนของเยอรมัน

๓๒๖ ดูเป็นเพียงแค่หลักการ
เพราะรัฐบาล

๓๒๗ ฮิตเลอร์เสนอลัทธิรวมชาติ
เพื่อให้สามารถ
ดำเนินงานให้ถึงที่สุด

๓๒๘ ก่อนที่พวกยิวกะตุ๊ด
พวกเดนมนุษย์
จักเข้าครอบงำออสเตรีย

๓๒๙ ทั้งรัฐสภาออสเตรีย
หลายชาติยั้วเยียะ
มีชาวต่างชาติหลากหลาย

๓๓๐ ทำตัวเป็นหนอนบ่อนไส้
รับใช้แรบไบ้
กากเดนอยู่ในสภา

๓๓๑ หลายประเทศในยุโรป้า
โดยความเป็นมา
หนหลังมิได้แจ่มใส

๓๓๒ ยังมืดมัวหรืออีกนัย
แค่แบ่งแยกไว้
ให้แรบไบ้ได้ปกครอง

๓๓๓ ดูแล้วเหมือนกับเปิดช่อง
ให้ยิวจับจอง
รวมทองส่งให้แรบไบ้

๓๓๔ เพื่อใช้สร้างโลกแบบใหม่
ที่ศิวิไลซ์
แต่ไร้ซึ่งศีลธรรม

๓๓๕ นามองค์กรลับระยำ
ยิวอุปถัมภ์

๓๓๖ ฮิตเลอร์พิเคราะห์อย่างใส่ใจ
ออสเตรียอยู่ได้
ล้วนอาศัยชาวเยอรมัน

๓๓๗ ส่งเสริมเป็นประวัติการณ์
เหมือนชนชาติฮั่น
เสาหลักอาณาจักรจีน

๓๓๘ เวียนนาแค่ถูกหนูหริ่ง
หนูยิวแอบอิง
กอบโกยผลประโยชน์ชาติ

๓๓๙ ใช้สื่ออย่างชาญฉลาด
ยิวผีปีศาจ
รวมชาติจึ่งยากสำเร็จ

๓๔๐ ผิดกับในบูดาเปสต์
ฮิตเลอร์สังเกตุ
ฝาแฝดของเมืองเวียนนา

๓๔๑ เป็นเมืองหลวงแต่ก่อนมา
อยู่ในบัญชา
อำนาจของพระมหากษัตริย์

๓๔๒ ไม่ยากในการรวมชาติ
อาศัยกษัตริย์
ผนวกบูดาเปสต์เข้ามา

๓๔๓ ฮิตเลอร์วางแผนไว้ว่า
ดึงปร๊ากเข้ามา
จักต้องอาศัยกำลัง

๓๔๔ เล็มเบอร์ก,ไลบัคและศูนย์กลาง
อื่นอื่นเชยคาง

๓๔๕ นับจากวันสิ้นพระชนม์ไป
โยเชฟที่สองตาย
รวมชาติติดติดขัดขัด

๓๔๖ จักช้าเร็วหรือติดขัด
ขึ้นอยู่กับรัฐ
บาลตามยุคตามสมัย

๓๔๗ ถ้าประสงค์ก็ทำได้
ทำได้โดยง่าย
คือรวบอำนาจส่วนกลาง

๓๔๘ ทั้งภาษาที่แตกต่าง
จักต้องกวาดล้าง
ดัดแปลงเป็นมาตรฐาน

๓๔๙ เป็นภาษาอันเดียวกัน
พูดเขียนสื่อสาร
เพื่อความยืนนานของประเทศ

๓๕๐ ต้องคุมศึกษานิเทศก์
กันอย่างพิเศษ
และต่อเนื่องตลอดเวลา

บทที่ 10

๓๕๑ วิธีคุมการศึกษา
ต้องใช้เวลา
อย่างน้อยศตวรรษขึ้นไป

๓๕๒ เพราะการเปลี่ยนแปลงจิตใจ
ผลจักเกิดได้
ต่อเมื่อใช้เวลานาน

๓๕๓ อันนี้ส่วนตัวขอค้าน
ภาษาเดียวกัน
ยังแยกประเทศปกครอง

๓๕๔ ฆ่ากันมากมายก่ายกอง
ลูกพี่ลูกน้อง
ฟ้องร้องกันให้วุ่นไป

๓๕๕ หลายภาษาอยู่ร่วมกันได้
เคียงกันอย่างสหาย
รับรองอยู่ได้เป็นศตวรรษ

๓๕๖ ปกครองแบบสมาพันธรัฐ
กระจายอำนาจ
ลดขนาดรัฐบาลกลาง

๓๕๗ แม้จักคอรับชั่นบ้าง
ก็ถูกเจือจาง
งบกลางสูญหายน้อยลง

๓๕๘ สภาผูกขาดแตกวงศ์
คืนสู่เผ่าพงศ์
ล้านนา,อีสาน,ศรีวิชัย

๓๕๙ ทวาราวดีแบ่งไป
เป็นสี่รัฐใหญ่
แต่ยังนิยมกษัตริย์

๓๖๐ กลาโหมต่างประเทศให้กษัตริย์
ใช้ในนามชาติ
สมาพันธรัฐไทย

๓๖๑ ภาษีแยกเก็บแยกใช้
บริหารภายใน
นโยบายรัฐแข่งขันกัน

๓๖๒ ให้วัดกันที่ผลงาน
สี่รัฐบาล
สี่รัฐธรรมนูญ

๓๖๓ สำเร็จเถิดเจ้าประคุ้น
เสียงแคนดอกคูณ
ประชาธิปไตยกว่า

๓๖๔ กลาโหมอยู่ไปเกะกะ
คืนให้กษัตรา
บริหารป้องกันประเทศ

๓๖๕ ทั้งสิทธินอกอาณาเขต
หน้าตาประเทศ
กษัตริย์สมควรบริหาร

๓๖๖ สองวิธีควรเร่งผลักดัน
ประชาพิจารณ์
ฟังเสียงโห่ร้องชื่นมื่น

๓๖๗ หรือจักใช้กระบอกปืน
เลือดนองเต็มพื้น
กำจัดพวกตัวแทนโจร

๓๖๘ แนวคิดลดขนาดพวกโจร
พวกสัตว์หน้าขน
พวกสายลัทธิซิโอนนิสต์

๓๖๙ แล้วทำลายเตาหลอมความคิด
พวกซิโอนนิสต์
ด้วยดึงสื่อมวลชนกลับมา

๓๗๐ คุมสื่อสาธารณะ
ที่แน่ชัดว่า
เป็นภัยต่อความมั่นคง

๓๗๑ เช่นพวกลิคุดสุดโต่ง
น้องใหม่เข้าทรง
พวกซิโอนนิสต์กลายพันธุ์

๓๗๒ ย้อนกลับเข้าเยอรมัน
ดูสถานการณ์
ราชวงศ์กำลังตกต่ำ

๓๗๓ ด้วยจักรพรรดิ์ไม่มีกำ
ลังใจจักทำ
ซ่อมแซมสิ่งที่บกพร่อง

๓๗๔ แม้ว่าโยเซฟที่สอง
ประคับประคอง
ประหนึ่งจักรพรรดิ์โรมัน

๓๗๕ สุดท้ายหมดแรงต่อต้าน
ยิวเริ่มคืบคลาน
แหกปากออกฤทธิ์ออกเดช

๓๗๖ ปี ร.ศ. หกสิบเจ็ด
ฮิตเลอร์สังเกตุ
เริ่มมีสงครามชนชั้น

๓๗๗ ในออสเตรียมากกว่าเยอรมัน
ดูเหมือนเหตุการณ์
เกิดขึ้นเพราะลืมประวัติศาสตร์

๓๗๘ มิได้คำนึงถึงเชื้อชาติ
พี่น้องเครือญาติ
คลั่งไคล้ประชาธิปไตย

๓๗๙ ยิวเริ่มก่อความเคลื่อนไหว
แล้วจักโทษใคร
นอกจากโง่เง่ากันเอง

๓๘๐ สถาบันกษัตริย์ถูกเพ่งเล็ง
ยิวเริ่มข่มเหง
ขอส่วนแบ่งในอำนาจ

๓๘๑ ธุรกิจการเมืองอุบาทว์
เข้าสู่อำนาจ
ผูกขาดโดยคนของยิว

๓๘๒ เรียกผู้แทนของทุนยิว
ที่กระหายหิว
โกงกินภาษีของชาติ

๓๘๓ และแปรวิสาหกิจรัฐ
ให้ยิวผูกขาด
ในนามของเอกชน

๓๘๔ ภาษีไหลสู่มือโจร
ผ่านเอกชน
ไม่ได้หมุนเวียนในชาติ

๓๘๕ ฐานะการเงินพินาศ
สุดท้ายเป็นทาส
ย่อยยับไปด้วยหนี้สิน

๓๘๖ นี่แค่ยิวตวัดลิ้น
ยัดเยียดหนี้สิน
สัญลักษณ์ผู้คลั่งไคล้ผี

๓๘๗ เครื่องลายคราม,ภาพ,คำเหล่านี้
แทนพระเจ้าผี
เนียนไหมจุดประสงค์ยิว

๓๘๘ ล่อลวงคือกฎของยิว
โกหกบิดพลิ้ว
หลักการทางศาสนา

๓๘๙ บุญกุศลคือการฆ่า
มนุษย์นอกศาสนา
ยิ่งมากยิวยิ่งได้บุญ

๓๙๐ มั่งคั่งยิวใช้เป็นทุน
ในการทำบุญ
ตามทางของฟาริสี

๓๙๑ เพื่อลงนรกหลุมขี้
โลหกุมภี
ต้มในขี้ที่เดือดพล่าน

๓๙๒ ย้อนกลับไปเยอรมัน
กล่าวถึงเหตุการณ์
ประท้วงเคลื่อนไหวในชาติ

๓๙๓ ประชาชนผู้ไม่ฉลาด
ลิดรอนอำนาจ
กษัตริย์ไปให้พวกยิว

๓๙๔ เดินขบวนป่าวร้องโห่หิ้ว
รัฐสภาเพื่อยิว
ออสเตรียเรียกว่าไรน์สะรัด

๓๙๕ ไทยเรียกหนูที่มีเห็บหมัด
สภาแห่งรัฐ
แบบประชาธิปไตย

๓๙๖ คลาสสิคแบบอังกฤษใช้
สองสภาใหญ่
อับเกโอดเนะเทนเฮ้าส์

๓๙๗ กับสภาแฮร์เรนเฮ้าส์
แบ่งยิวแบ่งเจ้า
พร้อมก่อสร้างรัฐสภา

๓๙๘ มหัศจรรย์ศิลปะ
สิ้นเปลืองเงินตรา
ประดุจโบสถ์อันวิจิตร

๓๙๙ แบรี่ผู้เนรมิต
โบสถ์อันวิจิตร
ชูชาติได้อย่างโดดเด่น

๔๐๐ ในออสเตรียนั้นเมื่อเดน
และแฮ็นเสน
สร้างวังหินอ่อนเรียบร้อย

บทที่ 11

๔๐๑ ดูยังไงก็ด่างพร้อย
ศิลปะคนถ่อย
เต็มไปด้วยขยะตะวันตก

๔๐๒ ความเสื่อมจากตะวันตก
ศิลปะนรก
มิได้คำนึงถึงเชื้อชาติ

๔๐๓ ฮิตเลอร์รู้สึกอเนจอนาถ
ที่ไรน์สะรัด
เต็มไปด้วยกรีกโรมัน

๔๐๔ ประวัติศาสตร์เยอรมัน
ออสเตรียเหมือนกัน
เว้นในสภาเยอรมันออสเตรีย

๔๐๕ เบื้องหลังของความเสื่อมเสีย
ยิวฮีสทีเรีย
ทำลายเยอรมันอย่างเดียว

๔๐๖ กระทั่งน้ำมันทอดไข่เจียว
เขียนชัดทีเดียว
โคเช้อร์ตามศาสนายิว

๔๐๗ น้ำมันหมูยิวหน้านิ่ว
ผิดหลักของยิว
บริสุทธิ์ต้องน้ำมันพืช

๔๐๘ เห็นหมูแล้วยิวหน้ามืด
กินแล้วหอบหืด
รังเกียจยิ่งกว่าอิสลาม

๔๐๙ ส่วนตัวเราขอประนาม
มารยาททราม
บังคับและห้ามกินหมู

๔๑๐ หรืออีโลฮีมสู่รู้
พระสัพพัญญู
เสวยสุกรมัทวะ

๔๑๑ เขตเมืองกุสินารา
ในแคว้นมัลละ
ดับขันธ์ปรินิพพาน

๔๑๒ อีโลฮีมอุปาทาน
ทั้งอลหม่าน
สุกรนั้นไม่บริสุทธิ์

๔๑๓ มีพิษสกปรกที่สุด
สั่งแรบไบ้ตุ๊ด
ห้ามยุ่งเกี่ยวกับสุกร

๔๑๔ ทั้งอ้อล้อผู้ขวัญอ่อน
เลยเกลียดสุกร
กว่ามังกรอินโดนีเซีย

๔๑๕ ย้อนเข้าสภาออสเตรีย
ฮิตเลอร์หัวเสีย
ต้องรอจนสงครามระเบิด

๔๑๖ จึ่งจารึกข้อความเทิด
ทูนชาติกำเนิด
ไว้ว่า"แด่ชาวเยอรมัน"

๔๑๗ จารึกไว้ในอาคาร
ไรชต๊ากเยอรมัน
และไรชสะรัดออสเตรีย

๔๑๘ ไทยเรียกรัฐสภาออสเตรีย
เยอรมันแน่นเปรี๊ยะ
เป็นส่วนมากในรัฐสภา

๔๑๙ แรกแรกสนับสนุนศิลปะ
รัฐสภา
ตามแบบเชื้อชาติเยอรมัน

๔๒๐ เลือกแบบลับไม่เอกฉันท์
ส่วนมากเสียงค้าน
คือโซเชียลเดโมเครซี่

๔๒๑ กลับมีนโยบายแอนตี้
ชาติเยอรมันนี
วิพากษ์วิจารณ์บ่อยบ่อย

๔๒๒ หนักเข้าเยอรมันเงียบหงอย
พูดเป็นต่อยหอย
สากลต้องกรีกโรมัน

๔๒๓ เพราะยิวชื่นชมโรมัน
ใช้อำนาจศาล
สั่งตรึงกางเขนเยซู

๔๒๔ ที่สอนให้รักศัตรู
ด้วยใจเอ็นดู
ผิดกับพวกแรบไบ้ตุ๊ด

๔๒๕ ที่สอนเข่นฆ่าเพื่อนมนุษย์
งานบุญงานตรุษ
เป็นพิธีทางศาสนา

๔๒๖ กรีกโรมันจึ่งเต็มสภา
ศิลปะแก้ผ้า
โชว์กล้ามให้ยิวกะเทย

๔๒๗ เจตนาที่เปิดเผย
แรบใบ้กะเทย
ชิดเชยชายผ่านรูปปั้น

๔๒๘ พวกยิวคือพวกวิตถาร
เพราะเหตุการณ์นั้น
ฮิตเลอร์ตั้งใจรวมชาติ

๔๒๙ ในสมองฮิตเลอร์อุบัติ
แนวทางรวมชาติ
ต้องมีผู้แทนแท้จริง

๔๓๐ ที่รักเยอรมันอย่างยิ่ง
พูดจริงทำจริง
รักษาประโยชน์เยอรมัน

๔๓๑ ฮิตเลอร์ได้แต่ใฝ่ฝัน
แต่ความจริงนั้น
เล่นสกปรกอย่างเหนียวแน่น

๔๓๒ ซื้อเสียงข่มขู่โกงคะแนน
ธุรกิจผู้แทน
ฮิตเลอร์กลับเศร้าสลดใจ

๔๓๓ นี้แหละประชาธิปไตย
ที่มาทำลาย
ความเข้มแข็งของเยอรมัน

๔๓๔ มาร์กซิสต์คือตัวบงการ
แพร่เชื้อโรคอัน
น่ากลัวตลอดเวลา

๔๓๕ มาร์กซิสต์คือยิวหน้าม้า
ทำรัฐสภา
ให้เต็มไปด้วยเชื้อเพลิง

๔๓๖ พวกยิวมันกำลังเหลิง
หลงรื่นระเริง
ในระบอบที่ยิวถนัด

๔๓๗ ที่เวียนนาฮิตเลอร์แจ่มชัด
ยิวสัตว์ประหลาด
กุมอำนาจด้วยรัฐสภา

๔๓๘ หากฮิตเลอร์ไม่ศึกษา
อยู่ที่เวียนนา
คงเป็นลาที่เอียงซ้าย

๔๓๙ ด้วยมาร์กซิสต์เป็นของใหม่
ประชาธิปไตย
เพิ่งตั้งไข่ในยุโรป

๔๔๐ วัฒนธรรมเก่ายังอยู่ครบ
ยังมีขนบ
ธรรมเนียมประเพณีเดิม

๔๔๑ โลกใหม่เพิ่งจักแรกเริ่ม
ยิวเพิ่งเปิดเทอม
จึงง่ายต่อการสังเกตุ

๔๔๒ รัฐสภาที่แสนทุเรศ
ล้วนยิวจิตเภท
ก่อกวนราชวงศ์แฮ๊บสบูรก์

๔๔๓ ทั้งประชาชนทนทุกข์
ทำให้แฮ๊บสบูรก์
เลวร้ายกว่าเดิมหลายเท่า

๔๔๔ ระบอบใหม่ที่ยิวต่างด้าว
แย่งอำนาจเจ้า
ฮิตเลอร์เขียนบอกไว้ว่า

๔๔๕ ทำผิดมักโทษพวกลา
บังคับออกมา
ไทยเรียกวิธีลาออก

๔๔๖ ยิวลูกนางหมาจิ้งจอก
ภาษียักยอก
ลูกอีดอกหน้าล่อกแล่ก

๔๔๗ โกงกินสะบั้นหั่นแหลก
อีลุ่ยฉุยแฉก
แล้วยุบสภากระนั้นหรือ

๔๔๘ สร้างข่าวตะพึดตะพือ
กลบเกลื่อนเร็วปรื๋อ
เทคนิคชิ่งหนีวายร้าย

๔๔๙ หลายเรื่องส่วนตัวข้องใจ
มีพรรคทำไม
คณาธิปไตยนี่หว่า

๔๕๐ อธิปไตยของประชา
ต้องอิสระ
ไม่จำเป็นต้องมีพรรค

บทที่ 12

๔๕๑ ใครก็ได้ลงสมัคร
ท้องที่ตนรัก
และไร้นายทุนแอบแฝง

๔๕๒ ทฤษฎีถูกเปลี่ยนแปลง
นายทุนแอบแฝง
เราเรียกคณาธิปไตย

๔๕๓ เอื้อเฟื้อนายทุนกำไร
ไปสร้างโลกใหม่
ศิวิไลซ์ที่ไร้ศีลธรรม

๔๕๔ โลกใหม่ที่ตะกุมตะกราม
ต่ำช้าเสื่อมทราม
ไทยเรียกนรกชัดชัด

๔๕๕ มากมีมลพิษอากาศ
น้ำเน่าอุบาทว์
ผู้คนก็บ้าฟิสิกส์

๔๕๖ ชื่นชอบคลั่งไคล้พลาสติก
วินิปาติก
ดั่งเปรตที่ถูกทรมาน

๔๕๗ ทั้งคลั่งไคล้อากาศยาน
ไปดาวอังคาร
เพื่อเปิดแนวรบแห่งใหม่

๔๕๘ สาธุรีบไปไกลไกล
อังคารโลกใหม่
โลกของมนุษย์ดัดแปลง

๔๕๙ อังคารที่แสนแห้งแล้ง
กินลมกินแล้ง
คุกใหม่ของพวกคลั่งผี

๔๖๐ ย้อนกลับเข้าเยอรมันนี
คณะส่วนน้อยที่
บริหารเอาเปรียบส่วนใหญ่

๔๖๑ โกงกินเชิงนโยบาย
งบประมาณไง
ส่วนใหญ่มักมองไม่เห็น

๔๖๒ ภาษีจึ่งพิโยคพิเกน
กระดอนกระเด็น
ไม่เป็นประโยชน์ครบถ้วน

๔๖๓ สภาแห่งห้างหุ้นส่วน
ทองเท่าโซ่ตรวน
อังกฤษเรียกสปอยส์ซิสเต็ม

๔๖๔ แบ่งพรรคแบ่งพวกเล่นเกม
เกวียนเป็นร้อยเล่ม
ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ของยิว

๔๖๕ ยากจักจับเท็จพวกยิว
หนังสือพิมพ์ยิว
ล้วนเชียร์ระบอบใหม่นี้

๔๖๖ น้อยคนจักรู้ว่ามี
ว่าระบอบนี้
มีข้อบกพร่องประการใด

๔๖๗ ด้วยการปกครองแบบใหม่
โจมตีใส่ไคล้
ความฟุ่มเฟือยของกษัตริย์

๔๖๘ ยิวอ้างใช้แย่งอำนาจ
และเข้าผูกขาด
การค้าการเมืองอุตสาหกรรม

๔๖๙ สังเกตุจากกษัตริย์ผู้นำ
ที่ดีถูกทำ
ให้ล้มออกจากตำแหน่ง

๔๗๐ หากยิวผิดมักเสียงแข็ง
โยนให้ลูกแหล่ง
ป้ายสีความผิดลูกน้อง

๔๗๑ ยิวมักหลบอยู่ในห้อง
บงการลูกน้อง
ครอบครองตำแหน่งสำคัญ

๔๗๒ เป้าหมายคือคอรับชั่น
กำเริบเสิบสาน
วิธีการใช้เสียงข้างมาก

๔๗๓ จิตอ่อนจึงมักถูกลาก
กระโชกโฮกฮาก
เห็นชอบในทางที่ผิด

๔๗๔ ระบอบใหม่ที่ยิวคิด
ระบอบวิปริต
ด้อยค่าในทางพัฒนา

๔๗๕ กับดักแห่งรัฐสภา
ต่อรองเจรจา
นายหน้าธุรกิจการเมือง

๔๗๖ ข้อเสนอยิวมักคุยเขื่อง
สงครามกลางเมือง
หรือแบ่งเมืองให้ยิวระยำ

๔๗๗ พวกยิวมักคอยพูดพล่าม
ข่มขู่เหยียดหยาม
เลวทรามและแสนต่ำช้า

๔๗๘ สิ่งหนึ่งต้องระลึกไว้ว่า
ผู้แทนสภา
หาใช่ผู้แทนแท้จริง

๔๗๙ เขาอาจเป็นแค่พวกปลิง
ที่พูดแต่สิ่ง
โง่โง่ไม่น่าเลื่อมใส

๔๘๐ ซ้ำได้รับเลือกจากควาย
ก็อาจเป็นได้
ปลิงควายที่อยู่ในสภา

๔๘๑ พวกโง่มากมายในสภา
ไม่อาจนำพา
ประเทศชาติให้รุ่งเรืองได้

๔๘๒ ผลแห่งการวินิจฉัย
ต้องปรับครั้งใหญ่
เพื่อให้เปลี่ยนแปลงแท้จริง

๔๘๓ ฟื้นศีลธรรมที่ถูกทิ้ง
กะรุ่งกะริ่ง
ทิ้งขว้างอย่างน่าเสียดาย

๔๘๔ หากเฉยไม่ทำอะไร
ย่อมก่อเกิดให้
เสื่อมโทรมแก่ชาติบ้านเมือง

๔๘๕ พวกยิวคือพวกล่าเมือง
สืบสาวราวเรื่อง
อาณานิคมแบบใหม่

๔๘๖ รุกคืบค่อยเป็นค่อยไป
ประชาธิปไตย
เสี้ยมเขาควายให้ชนกัน

๔๘๗ อาศัยโฆษณาการ
ชี้นำวิจารณ์
ประชาชนจักฆ่ากันเอง

๔๘๘ พวกยิวนั่นล้วนครื้นเครง
สายตาเพ็งเล็ง
งบประมาณของชาติเป้าหมาย

๔๘๙ คอรับชั่นเชิงนโยบาย
โอภาปราศรัย
ภาษีกับการก่อสร้าง

๔๙๐ หนังสือพิมพ์คอยอวดอ้าง
เป็นแสงสว่าง
ถึงความอยู่ดีกินดี

๔๙๑ งบประมาณเงินภาษี
เสี้ยววินาที
หลุดลอยออกนอกประเทศ

๔๙๒ นี่แหละผู้แทนผีเปรต
ดูแลประเทศ
ด้วยการส่งเงินให้โจร

๔๙๓ ผู้แทนบังคับฝูงชน
รับใช้ยิวโจร
ด้วยระบอบที่ทันสมัย

๔๙๔ ฮิตเลอร์พักอาศัยใน
เวียนนาทราบได้
ดีว่าอิทธิพลของสื่อ

๔๙๕ สามารถโหมพัดกระพือ
ให้คนลุกฮือ
ทำร้ายแก่ประเทศได้

๔๙๖ โดยการชักจูงจิตใจ
ของมหาชนให้
หลงไปในทางผิดนั้น

๔๙๗ ทั้งที่ไม่ได้ต้องการ
แต่ถูกผลักดัน
ปลุกปั้นเป็นโล่มนุษย์

๔๙๘ หนังสือพิมพ์ของยิวตุ๊ด
ชอบใช้ที่สุด
วิธีก่อการเช่นนี้

๔๙๙ หากนับกันให้ดีดี
ร้อยพันครั้งที่
ชื่อผู้ไม่มีความหมาย

๕๐๐ ลือกะฉ่อนอย่างไม่อาย
ซึ่งฮิตเลอร์ไม่
หวังจักพบในชีวิต

บทที่ 13

๕๐๑ หนังสือพิมพ์พวกวิปริต
ยัดเยียดความคิด
อันชั่วช้าแก่ผู้อ่าน

๕๐๒ ทับถมสร้างความรำคาญ
เป็นอันธพาล
ก่อกวนผู้ทำความดี

๕๐๓ มัวหมองด้วยการป้ายสี
ให้เสื่อมราศี
นี้แหละหนังสือพิมพ์ยิว

๕๐๔ ประชาธิปไตยของยิว
ระบอบเสือหิว
ของประเทศตะวันตก

๕๐๕ รัฐสภาของพวกตัวตลก
หรือสภาโจ๊ก
ฮิตเลอร์เปรียบเทียบหลักการ

๕๐๖ กับของแท้ในเยอรมัน
ประกวดประชัน
ด้วยสายตาสวัสดิกะ

๕๐๗ ตะวันตกใช้รัฐสภา
แรกเริ่มสรรหา
สมาชิกสภาจำนวนหนึ่ง

๕๐๘ สมมติว่าห้าร้อยหนึ่ง
ผู้แทนเกินครึ่ง
จักได้เป็นรัฐบาล

๕๐๙ ที่เหลือก็คือฝ่ายค้าน
หน้าที่การงาน
พิจารณาญัตติต่างต่าง

๕๑๐ ในสภาทุกสิ่งทุกอย่าง
รัฐบาลอวดอ้าง
ตามนโยบายที่แถลงไว้

๕๑๑ รัฐบาลพยายามผลักไส
แต่จักทำได้
รัฐสภาต้องยอมเสียก่อน

๕๑๒ ไม่ต้องฎีกาอุทธรณ์
หรือฟังราษฎร
รัฐบาลไม่ทุกข์ร้อนใดใด

๕๑๓ ญัตติทุกเรื่องผ่านไป
เพราะพวกแรบไทล์
หากินในรัฐสภา

๕๑๔ เผด็จการในรัฐสภา
จักเห็นได้ว่า
สภาไม่ต้องการคนซื่อสัตย์

๕๑๕ จักเห็นแต่คนขี้ขลาด
รับใช้ปิศาจ
ไร้ความสามารถแท้จริง

๕๑๖ จักเห็นพวกถูกผีสิง
ที่โง่แกมหยิ่ง
ผ่านแม้ญัตติอันตราย

๕๑๗ ที่ทำลายประเทศได้
ผ่านไปง่ายง่าย
เพราะยิวชักใยเบื้องหลัง

๕๑๘ แฝงนโยบายลวงอำพราง
ไม่รู้กี่ครั้ง
เพราะคนเลวเพียงไม่กี่คน

๕๑๙ หรือคนเดียวชักจูงคน
โง่อีกหลายคน
เป็นสภาที่ดีแต่พูด

๕๒๐ อย่าหวังทำตามที่พูด
เหมือนลมผ่านตูด
มิยอมรับผิดใดใด

๕๒๑ วิถีประชาธิปไตย
แบบพวกแรบไทล์
ชอบคลานในที่โสโครก

๕๒๒ เหมือนพวกยิวสัตว์นรก
ชั่วช้าลามก
ที่แสนสกปรกทั้งหลาย

๕๒๓ ส่วนของอาณาจักรไรน์
ประชาธิปไตย
แบบเยอรมันคือของจริง

๕๒๔ ต้องเลือกผู้นำที่แท้จริง
ไว้ใจได้จริง
และต้องทำการทุกอย่าง

๕๒๕ ที่จักบุกเบิกหนทาง
สร้างความมั่งคั่ง
ให้กับชนชาติอารยัน

๕๒๖ ต้องรับผิดชอบทุกสิ่งอัน
พิถีพิถัน
ทั้งโทษทัณฑ์ไม่มีข้อแม้

๕๒๗ ในทุกเรื่องทั้งหลายแหล่
ต้องฟังกระแส
ยินยอมของคนในประเทศ

๕๒๘ และผู้นำของประเทศ
จักไม่ปฏิเสธ
การบริหารเดิมพันด้วยชีวิต

๕๒๙ ของเขาอย่างไม่อาลัยชีวิต
พ่อค้าวานิช
ไม่มีทางทำได้อย่างนี้

๕๓๐ และข้อโต้แย้งอาจมี
จากบางคนที่
ต้องการคัดค้านผู้นำ

๕๓๑ ถามว่าบางพวกจักทำ
คัดค้านผู้นำ
ได้โดยวิธีใดเล่า

๕๓๒ คำถามที่แสนโง่เง่า
ตอบพวกหนุ่มสาว
ว่าประชาธิปไตยเยอรมัน

๕๓๓ ผู้มีความสามารถเท่านั้น
เลือกตั้งเอกฉันท์
เปิดเผยและบริสุทธิ์

๕๓๔ เสียสละอย่างล้นพ้นที่สุด
ภาคภูมิที่สุด
มหาชนจึ่งเลือกขึ้นมา

๕๓๕ ต่างจากออสเตรียรัฐสภา
ระยะหลังมา
รวมชาติไม่ได้ผลนัก

๕๓๖ เพราะชาติเชคเป็นปรปักษ์
ฟรานซิสนักรัก
ลุ่มหลงในตัวภรรยา

๕๓๗ เคาเตสชาวเชคภรรยา
ถือกำเนิดมา
ในแคว้นต่อต้านเยอรมัน

๕๓๘ อาชดยุ๊คฟรานซิสเฟอร์ดินานด์
จึ่งดำเนินการ
เพื่อเพิ่มอิทธิพลพวกเชค

๕๓๙ เพื่อหวังปราบดาภิเษก
ประเทศเล็กเล็ก
สายยิวสล๊าฟในยุโรปกลาง

๕๔๐ เฟอร์ดินานด์ทำทุกวิถีทาง
เพื่อจักขัดขวาง
การรวมชาติเยอรมัน

๕๔๑ ทางใต้ออสเตรียชังเยอรมัน
เวียนนาคลุกคลาน
พวกเชคมั่นใจว่าสำเร็จ

๕๔๒ ด้วยการปราบปรามในประเทศ
และในขอบเขต
หมู่บ้านของชาวเยอรมัน

๕๔๓ สาธารณูปโภคปิดกั้น
นยสำคัญ
กำหนดระบบหลายภาษา

๕๔๔ ราชวงศ์แฮ๊บสบูรกรุดหน้า
ออกหน้าออกตา
ใช้ภาษาเชคพูดคุย

๕๔๕ ฮิตเลอร์ได้แต่หน้ามุ่ย
ยิวสล๊าฟเต๊ะจุ๊ย
แฮ๊บสบูรกเดินไปผิดทาง

๕๔๖ ป้องกันออทอด๊อกข้ออ้าง
โยงปัญหาทาง
ศาสนามาเกี่ยวการเมือง

๕๔๗ โดยใช้คาทอลิกประเทือง
ของเชคแข็งเมือง
นโยบายผิดพลาดอย่างหนึ่ง

๕๔๘ แฮ็บสบูรกคงนึกไม่ถึง
คาทอลิกตะลึง
แบ่งแยกประเทศไม่ได้

๕๔๙ ด้วยชาวเยอรมันเคลื่อนไหว
ออสเตรียภายใน
ตอบโต้ด้วยความแข็งกร้าว

๕๕๐ หลัง ร.ศ. แปดสิบเก้า
สงครามชนเผ่า
สิ้นสุดหยุดรบกันแล้ว

บทที่ 14

๕๕๑ ราชวงศ์แฮ็บสบูรกยังแจว
นโยบายท้ายแถว
อย่างช้าช้าและมั่นคง

๕๕๒ กำจัดการถือเผ่าพงศ์
เยอรมันวงศ์
ในออสเตรียให้สูญสิ้น

๕๕๓ เหมือนไล่ชาวฮั่นออกจากจีน
ฮิตเลอร์ติฉิน
นโยบายสล๊าฟที่ไม่ได้ผล

๕๕๔ ตรงกันข้ามกับก่อผล
เกิดโกลาหล
ลุกลามในแคว้นต่างต่าง

๕๕๕ เหตุการณ์ที่เริ่มเป็นลาง
ยิวสล๊าฟครวญคราง
ในประวัติศาสตร์เยอรมัน

๕๕๖ ครั้งแรกที่อารยันต่อต้าน
ปรปักษ์รัฐบาล
เรื่องเชื้อชาติโดยเฉพาะ

๕๕๗ รักชาติยิ่งกว่าอ้อเลาะ
ฮิตเลอร์หัวร่อ
กับความโง่เง่าไม่ฉลาด

๕๕๘ รัฐบาลคอยกลืนเชื้อชาติ
คือตัวประหลาด
ที่ไม่เข้าใจประชาชน

๕๕๙ ว่าสิทธิมนุษยชน
เชื้อชาติของคน
ต้องเหนือสิทธิประเทศ

๕๖๐ ดูอย่างลูกหลานโมเสส
พวกยิวจิตเภท
ยังคลั่งเชื้อชาติของตน

๕๖๑ แม้จักเป็นสัตว์หน้าขน
เร่ร่อนทุกข์ทน
มันยังรักษาเผ่าพันธุ์

๕๖๒ อักษรมีใช้เขียนอ่าน
ดำรงวงศ์วาน
เป็นขยะอยู่บนแผ่นดินนี้

๕๖๓ ต้องยอมรับว่าโลกนี้
จักต้องถ้อยที
ถ้อยอาศัยกันบ้างพอควร

๕๖๔ แนวทางสายเหยี่ยวปั่นป่วน
กระบิดกระบวน
เกิดการจลาจลต่อต้าน

๕๖๕ สองพรรคเคลื่อนไหวสำคัญ
คณะพรรคเยอรมัน
ฮิตเลอร์สนใจที่สุด

๕๖๖ กับพรรคที่ดีแต่พูด
เกลียดแม่งสุดสุด
พวกคริสเตียนโซเชียลลิสต์

๕๖๗ ฮิตเลอร์ขอวิจารณ์สักนิด
สองผู้ต้นคิด
ตามแบบฉบับฮิตเลอร์

๕๖๘ จอร์ช ฟอน สโชเนอเรอ
คิดถึงเสมอ
ผู้นำแห่งคณะเยอรมัน

๕๖๙ กับฝ่ายของดอกเตอร์คาล
ลูเกอร์แข่งขัน
พรรคคริสเตียนโซเชียลลิสต์

๕๗๐ ทั้งสองนิสัยจริต
ควรได้ใกล้ชิด
ทำงานในรัฐสภา

๕๗๑ สโชเนอเรอลึกซึ้งกว่า
เหตุผลแน่นหนา
คาดการณ์ได้อย่างแม่นยำ

๕๗๒ หากวงศ์แฮ๊บสบูรกคิดตาม
ลงมือกระทำ
สงครามโลกจักต้องไม่เกิด

๕๗๓ ยุโรปคงเล่นคอนเสิร์ต
แทนลูกระเบิด
แต่สโชเนอเรอคาดผิด

๕๗๔ ด้วยพวกยิวมันวิปริต
ผลักดันความคิด
ให้ยุโรปเข้าสู่สงคราม

๕๗๕ ลูกระเบิดเลยได้ตูมตาม
ไฟลุกลามปาม
ยุโรปจึ่งได้วุ่นวาย

๕๗๖ ลูเกอร์ผู้มีความมั่นใจ
รู้ความเป็นไป
แห่งชีวิตมนุษย์ได้ดี

๕๗๗ แต่มีความคิดแอนตี้
รวมเยอรมันนี
ทฤษฎีที่เป็นไปไม่ได้

๕๗๘ แพนเยอรมันทำไม่ได้
ฮิตเลอร์ขัดใจ
ลูเกอร์ไม่รู้วิธีการ

๕๗๙ ลูเกอร์วิพากษ์วิจารณ์
แพนเยอรมัน
เป็นได้ในหน้ากระดาษ

๕๘๐ เสียเวลาในทางปฏิบัติ
ลูเกอร์ผิดพลาด
มีความเข้าใจไม่พอ

๕๘๑ ลูเกอร์เป็นพวกสอพลอ
แนวร่วมร่อยหรอ
หายไปเป็นจำนวนมาก

๕๘๒ ลูเกอร์เป็นพวกพูดมาก
หวังเงินบริจาค
ต่อสู้เพื่อประโยชน์ตนเอง

๕๘๓ แต่สโชเนอเรอครื้นเครง
ไม่เคยหวั่นเกรง
อิทธิพลของพวกต่อต้าน

๕๘๔ ซ้ำยังรีบเร่งทำงาน
เคลื่อนไหวผลักดัน
กุมอำนาจให้เร็วที่สุด

๕๘๕ สโชเนอเรอพยายามสุดสุด
ทั้งลากทั้งฉุด
วางหลักแก่ชนชั้นกลาง

๕๘๖ ที่ถูกกดดันจากนายจ้าง
อบรมทุกทาง
เตรียมพร้อมกับการต่อสู้

๕๘๗ คาทอลิกผู้เป็นศัตรู
สืบข่าวรับรู้
ตั้งรับกันอย่างเต็มที่

๕๘๘ ความจริงคาทอลิกลัทธิ
วางมือหลายปี
เพราะไม่สามารถร่วมงาน

๕๘๙ ระเบียบตั้งพรรคน่ารำคาญ
คอยถ่วงกดดัน
คณะคาทอลิกโดยตลอด

๕๙๐ เมื่อถูกปลุกให้เห็นทางรอด
เหมือนราชวงศ์ทอด
สะพานฟื้นอำนาจคาทอลิก

๕๙๑ คาทอลิกดีใจตีปีก
ระรี้ระริก
ใกล้ชิดคณะพรรคนี้

๕๙๒ ลูเกอร์บุคคลผู้นี้
พยายามทุกวิธี
ทุกทางในการปฏิรูป

๕๙๓ ยินยอมกระทั่งกอดจูบ
วิ่งไล่ตะครุบ
ร่วมมือพวกต่างศาสนา

๕๙๔ กับพวกเปโตรพ่อค้า
ทั้งให้สัญญา
ฟื้นคาทอลิกขึ้นมาใหม่

๕๙๕ ลูเกอร์ต้องการอำนาจใน
เวียนนาเมืองใหญ่
หัวใจแห่งเดียวของแฮ๊บสบูรก

๕๙๖ เป็นฐานที่มั่นเชิงรุก
สำหรับปล่อยมุข
ที่ถูกหลักการที่สุด

๕๙๗ และเมื่อตั้งใจที่สุด
ทำแบบไม่หยุด
ย่อมสำเร็จถึงจุดหมาย

๕๙๘ แต่เวลาที่จำกัดไว้
กลับแสดงให้
เห็นความอ่อนแอของเขา

๕๙๙ นายกเทศมนตรีคือเป้า
หมายของเขา
คิดดีไม่มีใครเถียง

๖๐๐ ลูเกอร์เขาเริ่มพร้อมเพรียง
เลียบเลียบเคียงเคียง
ไปตามแนวทางราชวงศ์

บทที่ 15

๖๐๑ ฝักใฝ่คลั่งไคล้ลุ่มหลง
เผ่าสล๊าฟวงศ์
ความหวังที่ดูเลือนลอย

๖๐๒ คงได้ผลเพียงเล็กน้อย
แม้จักเฝ้าคอย
ให้การกระทำสำเร็จ

๖๐๓ ความจริงที่ยากปฏิเสธ
และน่าสมเพช
ที่ไม่สำเร็จใดใด

๖๐๔ ลูเกอร์ช่วยออสเตรียไม่ได้
สโชเนอเรอไม่
อาจช่วยเยอรมันเช่นกัน

๖๐๕ ฮิตเลอร์สนใจแผนการ
ที่ไม่สำเร็จนั้น
ของทั้งสองพรรคนี้ไว้

๖๐๖ เพราะจุดหมายการเคลื่อนไหว
ยังคงละม้าย
คล้ายคลึงเหตุการณ์ขณะนี้

๖๐๗ อาจช่วยให้ได้ผลดี
แก้ปัญหาที่
สองพรรคพบความล้มเหลว

๖๐๘ สโรเนอเรอคว้าน้ำเหลว
ท่าดีทีเหลว
เพราะมุ่งแต่ชนชั้นกลาง

๖๐๙ กิจสังคมคือตัวอย่าง
ออกท่าออกทาง
คล้ายพรรคสโซเนอเรอ

๖๑๐ คำแนะนำจากฮิตเลอร์
ว่าควรปรนเปรอ
พวกยากจนที่หัวรุนแรง

๖๑๑ เอาไว้ยื้อยุดฉุดแย่ง
หัวเรี่ยวหัวแรง
ขับเคลื่อนการเมืองรากฐาน

๖๑๒ สโรเนอเรอตั้งพรรคขณะนั้น
ฐานะเยอรมัน
ในออสเตรียอยู่ในขั้นต่ำ

๖๑๓ ส่วนมากหาเช้ากินค่ำ
ผักต้มไข่ยำ
ยิ่งนานวันยิ่งชัดแจ้ง

๖๑๔ ทั้งรัฐสภามักแก่งแย่ง
ระหองระแหง
เอาอกเอาใจยิวสล๊าฟ

๖๑๕ สโซเนอเรอถูกกำราบ
พะงาบพะงาบ
กระเจิงออกจากสภา

๖๑๖ ระยะนั้นในรัฐสภา
มักจักรักษา
ประโยชน์นายทุนของตน

๖๑๗ หวังเผยแพร่สื่อมวลชน
ออกดอกออกผล
ต่อไปทางหนังสือพิมพ์

๖๑๘ มักพูดปดและฉีกยิ้ม
หน้าหนังสือพิมพ์
คุ้มไหมเงินเดือน ส.ส.

๖๑๙ แม้ประชาชนจดจ่อ
กุลีกุจอ
ประโยชน์ของตนเช่นกัน

๖๒๐ ส.ส. ส่วนใหญ่ขี้คร้าน
และไม่ทำงาน
ให้สมผู้แทนปวงชน

๖๒๑ แม้มี ส.ส. บางคน
ไม่กินสินบน
แม้พูดจาดีเพียงใด

๖๒๒ ในสภาไม่ผิดอะไร
กับการชูไข่
มุกงามให้แก่สุกร

๖๒๓ แม้พูดถูกใจกรรมกร
หรือเกษตรกร
สบใจมวลชนเพียงใด

๖๒๔ ถ้าเสียงในรัฐสภาไม่
สนับสนุนไซร้
ก็เหนื่อยเปล่าเท่านั้นเอง

๖๒๕ ทั้งพวกหนังสือพิมพ์เอง
กระฉับกระเฉง
พยายามบิดเบือนทุกทาง

๖๒๖ สโซเนอเรอโดดเดี่ยวอ้างว้าง
ตกเป็นเบี้ยล่าง
ถูกวิจารณ์ในทางเสื่อมเสีย

๖๒๗ เหตุเพราะยิวหน้าตัวเมีย
ปิดความจริงเสีย
ประชาชนไม่ทราบความจริง

๖๒๘ การพูดคนเดียวด้วยความจริง
ก็ไม่เป็นสิ่ง
สลักสำคัญอันใดนัก

๖๒๙ เพราะคนอ่านส่วนใหญ่ถูกลาก
ให้ไปจมปลัก
กับความจริงที่ถูกบิดเบือน

๖๓๐ ความจริงที่ถูกกลบเกลื่อน
เลอะเทอะเปรอะเปื้อน
เป็นสิ่งที่น่าคิดมาก

๖๓๑ ส.ส. ทั้งห้าร้อยปาก
ถือยศถือศักดิ์
ให้ผลแก่เราอย่างไร

๖๓๒ สโชเนอเรอเริ่มท้อใจ
กับสภาแรบไทล์
คิดแต่จักเลิกพรรค

๖๓๓ คงเป็นช่วงราหูเล็งลัคน์
อีหลุกขลุกขลัก
แก่คณะพรรครวมเยอรมัน

๖๓๔ หากผู้นำไม่กล้าหาญ
อดทนทำงาน
คงเปลี่ยนแปลงโลกมิได้

๖๓๕ ไม่พ้นปัจจุบันสมัย
ลูกน้องที่กล้าตาย
คงหาได้ไม่ง่ายนัก

๖๓๖ การเคลื่อนไหวคงหยุดชะงัก
เสียสละหายาก
ส่วนมากมองประโยชน์ตน

๖๓๗ เป้าหมายไม่บรรลุผล
เพราะยอมจำนน
เพราะไม่รู้สถานการณ์

๖๓๘ การที่คณะรวมเยอรมัน
ต่อสู้ต่อต้าน
กับคณะพรรคคาทอลิก

๖๓๙ ที่กำลังเปิดวิก
หาศาสนิก
โดยมีแฮ๊บสบูรกสนับสนุน

๖๔๐ โดยการแต่งตั้งเจ้าคุณ
ชาวเชคอุดหนุน
ในหมู่บ้านเยอรมัน

๖๔๑ เหล่านี้เป็นวิธีการ
ทำลายเยอรมัน
ให้กลายเป็นประเทศสล๊าฟ

๖๔๒ ส่งพระชาวยิวสล๊าฟ
เข้ามาสร้างภาพ
ในหมู่บ้านเยอรมัน

๖๔๓ ซึ่งใช้เวลาไม่นาน
ทุกอย่างจัดการ
เป็นประโยชน์แก่พวกเชค

๖๔๔ แม้พระเยอรมันโหวกเหวก
ถูกปาดหน้าเค้ก
ไม่ได้รับแต่งตั้งใดใด

๖๔๕ เพราะฉะนั้นการเคลื่อนไหว
ทำต่อไม่ได้
ไม่เป็นประโยชน์เต็มที่

๖๔๖ ลักษณะเหตุการณ์เช่นนี้
ไม่ควรโจมตี
ต่อต้านพวกคาทอลิก

๖๔๗ ซ้ำถูกพวกคาทอลิก
ขยับปีกไล่จิก
จนยากระดมกำลัง

๖๔๘ แนวรบรัฐสภาก็พัง
ศาสนาพัง
แลพ่ายแพ้แก่อีกฝ่าย

๖๔๙ จอร์จสโซเนอเรอไม่ใช่
คนที่มักง่าย
ทำงานครึ่งครึ่งกลางกลาง

๖๕๐ เขาต่อสู้โดยมุ่งหวัง
เพื่อจักทำทาง
รวมเยอรมันให้ได้

บทที่ 16

๖๕๑ ลอสฟ้อนรอมการเคลื่อนไหว
กลับดำเนินไป
แบบอย่างไม่ถูกต้องนัก

๖๕๒ จึ่งก้าวไปได้โดยยาก
แต่ว่าถ้าหาก
สำเร็จจักช่วยเยอรมันได้ดี

๖๕๓ สู้คาทอลิกก็เสียที
ไม่ได้ผลดี
แก่พวกเยอรมันเท่าใด

๖๕๔ ทั้งพระชาวเชคมูลนาย
อาศัยกฎหมาย
รักษาประโยชน์พวกตน

๖๕๕ พวกยิวก็คอยฉ้อฉล
แอบแฝงเล่นกล
ประดิษฐ์คำความหมายแฝง

๖๕๖ "ประชาธิปไตย"กินแบ่ง
"รัฐบาล"อีแร้ง
"ลัทธิสันติ"ขายอาวุธ

๖๕๗ หรือ"ความร่วมมือทางยุท
ธศาสตร์"ข้ามสมุทร
เพื่อควบคุมระยะไกล

๖๕๘ "ช่วยเหลือระหว่างประเทศ"ทำไม
ช่วยเพื่ออะไร
หวังทรัพยากรหรือเปล่า

๖๕๙ โปรแตสแตนติสคือพวกเรา
เฉพาะเยซูเจ้า
ช่วยรวมเยอรมันได้ดี

๖๖๐ เคยช่วยเยอรมันหลายที
และในครั้งนี้
กำลังช่วยป้องกันชีวิต

๖๖๑ ภาษา,เสรีภาพ,อามิส
ประดุจญาติมิตร
ของชาวเยอรมันทั้งหมด

๖๖๒ แต่ในออสเตรียถูกกด
เยอรมันสลด
ประเทศนี้ถือยูดายยิสท์

๖๖๓ ทั้งพวกซิโอนนิสต์
ยัดเยียดแนวคิด
ผิดผิดให้ออสเตรีย

๖๖๔ การเมืองไม่ควรกลั้วเกลี้ย
หรือเข้าคลอเคลีย
พัวพันกับการศาสนา

๖๖๕ ทั้งศาสนาไม่ควรมา
เกี่ยวข้องสภา
กับคณะพรรคการเมือง

๖๖๖ ศาสนาจะไม่ฟูเฟื่อง
ถ้ายุ่งการเมือง
และเข้าช่วยเหลือประเทศชาติ

๖๖๗ ทำไมฮิตเลอร์แยกชาติ
ศาสนากับชาติ
ล้วนเกิดมาเคียงคู่กัน

๖๖๘ แม้ยิวพวกเดรัจฉาน
มันยังทำงาน
ตามแนวทางของศาสนา

๖๖๙ รวมเยอรมันต้องเสียเวลา
เสียหน้าเสียตา
เพราะศาสนาแห่งโรม

๖๗๐ ทั้งออสเตรียยังโง่งม
และยังชื่นชม
ลัทธิยูดายยิสต์อยู่

๖๗๑ รวมความว่าการต่อสู้
ถอยหลังลงรู
ในออสเตรียพบความล้มเหลว

๖๗๒ ด้วยยิวผู้แสนเลว
กวนจนล้มเหลว
แต่ฮิตเลอร์แนะนำต่อไป

๖๗๓ คริสเตียนโซเชียลลิสต์เคลื่อนไหว
ประกาศนโยบาย
ต้องประชานิยมอย่างเดียว

๖๗๔ ชนชั้นกลางต้องแน่นเหนียว
กรรมกรยึดเหนี่ยว
โดยเฉพาะพวกชำนาญงาน

๖๗๕ รวบรวมไว้เป็นรากฐาน
เป็นหนึ่งเดียวกัน
อย่างยอมสละชีวิตได้

๖๗๖ นโยบายประการต่อไป
ต้องประกาศไว้
ว่าไม่ต่อต้านศาสนา

๖๗๗ ด้วยประการต่างต่างนานา
แล้วจึ่งพึ่งพา
ผู้เคารพในศาสนานั้นนั้น

๖๗๘ ต้องทำการโฆษณาการ
นานาประการ
ให้ถูกใจคนเข้าไว้

๖๗๙ แต่ข้อบกพร่องที่ทำให้
คณะนี้ไม่
สามารถช่วยออสเตรียสำเร็จ

๖๘๐ มีสองประการเบ็ดเสร็จ
หนึ่งคือสาเหตุ
วางรากฐานแอนตี้เซมิติสม์

๖๘๑ แต่แนวเชื้อชาติไม่คิด
จึ่งถูกยิวดีด
ออกจากประเทศออสเตรีย

๖๘๒ ถ้าประสงค์กู้ออสเตรีย
จักต้องคลอเคลีย
เน้นหนักในแนวเชื้อชาติ

๖๘๓ ไม่ใช่รวมทุกทุกชาติ
แล้วพังพินาศ
กันตั้งแต่เริ่มตั้งพรรค

๖๘๔ ในเวียนนายังต้องตระหนัก
พวกเชคคือหลัก
โดยเฉพาะพ่อค้าย่อย

๖๘๕ ต้องตีสนิทบ่อยบ่อย
เครื่องใช้ไม้สอย
ต่อสู้กับยูดายยิสม์

๖๘๖ เสียงสนับสนุนจากหลายทิศ
โดยเฉพาะพวกคริส
เตียนหลายชาติที่ชังยิว

๖๘๗ และทางฟากฝ่ายยิว
คงจักโกรธกริ้ว
รวมตัวต่อต้านเคลื่อนไหว

๖๘๘ แต่ลูเกอร์กลับวางนโยบาย
กึ่งกลางทำไม
ทำให้พลาดที่ประสงค์

๖๘๙ พวกอาหรับสะดุ้งโหยง
ไม่กล้าผสมโรง
เพราะอาหรับเป็นเซมิติสม์

๖๙๐ ด้วยคาลลูเกอร์คิดผิด
คริสเตียนโซเชียลลิสต์
จึ่งพังกันไม่เป็นท่า

๖๙๑ หากลูเกอร์เดินทางมา
เยอรมันสภา
จักเด่นในประวัติศาสตร์

๖๙๒ บุคคลที่นิยมเชื้อชาติ
สามารถยืนหยัด
ได้ในเยอรมันนี

๖๙๓ แต่โชคร้ายเหลือเกินที่
มาตั้งลัทธิ
สิ้นคิดอยู่ในออสเตรีย

๖๙๔ ลัทธิมากมายในออสเตรีย
เหมือนกันเดี๊ยะเดี๊ยะ
อย่างอินเดียยุ่งเหยิงไปหมด

๖๙๕ ลูเกอร์ตายชีวงคต
สงครามอัปยศ
เกิดขึ้นทั่วแหลมบอลข่าน

๖๙๖ ความเคลื่อนไหวพรรคเยอรมัน
ทฤษฎีชำนาญ
เป็นสิ่งถูกต้องที่สุด

๖๙๗ ปฏิบัติล้มเหลวที่สุด
ด้วยอ่อนกลยุทธ์
แม้มีนโยบายเชื้อชาติ

๖๙๘ ดูเหมือนพวกไม่เต็มบาท
ดูยังขาดขาด
ไม่พอชนะใจปวงชน

๖๙๙ แอนตี้เซมิติสม์สับสน
เป็นเพียงเหตุผล
น้อยนิดในเรื่องเชื้อชาติ

๗๐๐ ด้วยไม่อยากจักไปชัด
หลักการของศาสน์
เป็นแผนการที่ไม่สมบูรณ์

บทที่ 17

๗๐๑ วางแผนอย่างน้ำขุ่นขุ่น
เป้าหมายชุลมุน
หลักการก็ไม่ชัดเจน

๗๐๒ สองพรรคชูนโยบายเด่น
ขะมักเขม้น
กำจัดปัญหาสังคม

๗๐๓ กระนั้นยังไม่เฉียบคม
เพราะปัญหาสังคม
ล้วนแล้วเกิดจากพวกยิว

๗๐๔ นโยบายต่อต้านพวกยิว
พร้อมความโกรธกริ้ว
ไม่ปรากฏในแผนการ

๗๐๕ ด้วยขาดสัญชาตญาณ
และอุดมการณ์
เรื่องเชื้อชาติไม่รุนแรงพอ

๗๐๖ นานวันฮิตเลอร์หน้างอ
ออสเตรียเหลือขอ
กู้คืนได้ยากลำบาก

๗๐๗ ฮิตเลอร์สรุปได้ไม่ยาก
เยอรมันลำบาก
ในออสเตรียแน่นอนที่สุด

๗๐๘ ออสเตรียอนุชาตบุตร
ยิวเลวที่สุด
กดขี่เยอรมันทุกคน

๗๐๙ เกิดความไม่ชอบมาพากล
ยิวสนับสนุนคน
ที่ไม่ใช่ชาวเยอรมัน

๗๑๐ ตำแหน่งสำคัญกีดกั้น
ยิวสล๊าฟเลื่อนชั้น
ผสมข้ามสายพันธุ์อุตลุด

๗๑๑ ฮิตเลอร์เกลียดลูกครึ่งที่สุด
ไม่บริสุทธิ์
เกลียดเชค,โปลล์,ฮังกาเรียน

๗๑๒ เซอบส์,โครอัทส์,รูเทเนียนส์
เฉพาะยิวสุดเอียน
เกลียดหาสิ่งใดเปรียบมิได้

๗๑๓ ทางเดียวที่ช่วยเยอรมันได้
คือตัดสินใจ
ล้มระบบประเทศออสเตรีย

๗๑๔ เป็นไปได้อยากใช้นิวเคลียร์
ทำลายยิวเสีย
จึงจักช่วยเยอรมัน

๗๑๕ ฮิตเลอร์คลั่งไคล้เยอรมัน
รู้สึกผูกพัน
ในจิตตั้งแต่หนุ่มหนุ่ม

๗๑๖ อยากไปสู่ปิตุภูมิ
ทั้งอยากรวมกลุ่ม
ชนชาติชาวเยอรมัน

๗๑๗ ฮิตเลอร์ปรารถนาต้องการ
เข้ามาทำงาน
เป็นสถาปนิกที่มีชื่อเสียง

๗๑๘ ไม่ว่าโชคนั้นลำเอียง
ไม่คิดบ่ายเบี่ยง
หน้าที่บริหารงานชาติ

๗๑๙ ทุกวิธีรับใช้ชาติ
รอคอยโอกาส
เล่นกับโชคทั้งหลายแหล่

๗๒๐ ความปรารถนาอันจริงแท้
รวมแผ่นดินแม่
ออสเตรียเข้ากับปิตุภูมิ

๗๒๑ เยอรมันให้สมภาคภูมิ
โยนยิวลงหลุม
ที่กล้าท้าทายเยอรมัน

๗๒๒ เวียนนาสถานที่สำคัญ
สถานที่ฝึกงาน
แห่งชีวิตอย่างดีที่สุด

๗๒๓ หล่อหลอมผู้นำมนุษย์
สุภาพบุรุษ
ผู้นำคณะพรรคนาซี

๗๒๔ สอนหลักการให้พรรคนาซี
เวลาห้าปี
สร้างความนิยมในหมู่ชน

๗๒๕ หมู่มากตลอดมาจน
สร้างอิทธิพล
กำจัดยิวทรราชย์

๗๒๖ ด้วยวิธีการชาญฉลาด
จากสมองเปรื่องปราด
นักปราชญ์แห่งพรรคนาซี

๗๒๗ หากฮิตเลอร์ไม่พบพวกอัปรีย์
แห่งลัทธิ
สกปรกยูดายยิสม์

๗๒๘ ทั้งพวกลัทธิมาร์กซิสต์
และโซเชียลลิสต์
เดโมแครตเสียแต่เนิ่นเนิ่น

๗๒๙ ฮิตเลอร์ก็ไม่อาจเพลิดเพลิน
กำหนดทางเดิน
นโยบายได้ดีเป็นแน่

๗๓๐ บทสี่ฮิตเลอร์ยิ้มแต้
เตรียมตัวแน่วแน่
เดินทางเข้าสู่มือนิค

บทที่ 18

๗๓๑ มีนเชนหรือว่ามือนิค
หรือว่ามิวนิก
มือนิคเป็นเมืองเยอรมัน

๗๓๒ ในฤดูใบไม้ผลินั้น
ตามที่ใฝ่ฝัน
ตรงกับร.ศ.หนึ่งสามหนึ่ง

๗๓๓ สีหน้าฮิตเลอร์ปั้นปึ่ง
ใจคิดคำนึง
สภาพเมืองต่างจากเวียนนา

๗๓๔ มีไฟฟ้าน้ำประปา
เมืองดูสะอาดตา
เมืองหลวงแคว้นบาวาเรีย

๗๓๕ บาเยิร์นหรือบาวาเรีย
ทางเหนือออสเตรีย
มีสำเนียงที่แปร่งไปบ้าง

๗๓๖ ฮิตเลอร์คิดถึงไม่สร่าง
คิดถึงหลายอย่าง
คิดถึงชีวิตในวัยหนุ่ม

๗๓๗ บาวาเรียแดนปิตุภูมิ
คิดถึงหมูจุ่ม
ฮิตเลอร์รักเมืองมีนเชน

๗๓๘ หัวไม่วางหางไม่เว้น
เป็นวรรคเป็นเวร
มากกว่าเมืองใดในโลก

๗๓๙ ก่อความรุ่งเรืองถูกโฉลก
อำมฤคโชค
แก่ตัวฮิตเลอร์ตลอดมา

๗๔๐ ฮิตเลอร์เริ่มวิเคราะห์ปัญหา
การประสานงา
แฮ๊บสบูรกกับชาวเยอรมัน

๗๔๑ ทั้งนี้เพราะออสเตรียต้องการ
กระชับความสัมพันธ์
ระดับรัฐบาลเพื่อผูกมิตร

๗๔๒ สร้างความอุ่นใจอย่างสิ้นคิด
ความคิดที่ผิด
ไม่มีนโยบายรวมเยอรมัน

๗๔๓ การเชื่อมโยงความสัมพันธ์
หุ่นเชิดรัฐบาล
กับมหาอาณาจักรไรน์

๗๔๔ สล๊าฟคล้ายอิสลามในไทย
หุ่นเชิดปักษ์ใต้
กับการคลั่งไคล้มาเลเซีย

๗๔๕ ยิวสล๊าฟในออสเตรีย
ล้วนเป็นกองเชียร์
หลอกล่อรัฐบาลเยอรมัน

๗๔๖ หลอกใช้แฮ๊บสบูรกทำงาน
ต่อสู้ต้านทาน
ประเทศอื่นเพื่อความมั่นคง

๗๔๗ ของยิวด้วยเป้าประสงค์
ลดการแทรกแซงลง
จากรัฐบาลเยอรมัน

๗๔๘ เกี่ยวกับเชื้อชาติขณะนั้น
ลดความดุดัน
รวมเยอรมันภายในออสเตรีย

๗๔๙ ทั้งนโยบายที่ออสเตรีย
เดินหน้าเข้าเกียร์
แสดงความนิยมยิวสล๊าฟ

๗๕๐ ผลคือชาวเยอรมันได้รับ
นโยบายโปรสล๊าฟ
จึงเก็บกดอย่างน่าสงสาร

บทที่ 19

๗๕๑ ยิวใช้นโยบายคืบคลาน
ค่อยเลื้อยค่อยคลาน
กีดกันแล้วค่อยข่มขืน

๗๕๒ สักวันพวกยิวต้องสะอื้น
และต้องขมขื่น
ที่ทำร้ายชาวเยอรมัน

๗๕๓ ฮิตเลอร์เฝ้าสังเกตุการณ์
ออสเตรียสมัยนั้น
เป็นคู่มิตรกับอิตาลี

๗๕๔ น่าเหลือเชื่อเหลือเกินที่
ว่าอิตาลี
ออสเตรียเป็นมิตรร่วมรบ

๗๕๕ มันผิดธรรมเนียมขนบ
ฆ่าฟันสู้รบ
กันมาตั้งแต่ดีต

๗๕๖ หากค้นประวัติศาสตร์ในอดีต
เป็นคู่อมิตร
ง่ายต่อการเกิดสงคราม

๗๕๗ เพียงอิตาลีประณาม
ส่งคนลงสนาม
รบกับออสเตรียแค่คนเดียว

๗๕๘ จักรวมตัวในที่เดียว
ชั่วประเดี๋ยวเดียว
พร้อมรบโดยมิต้องสงสัย

๗๕๙ อิตาลีเกลียดเข้าไส้
แฮ๊บสบูรกนั่นไง
ฮิตเลอร์เคยเห็นการแสดง

๗๖๐ จงเกลียดจงชังอย่างรุนแรง
อิตาเลียนแสดง
ต่อแฮ๊บสบูรกในเวียนนา

๗๖๑ แฮ๊บสบูรกรุกรานเข่นฆ่า
อิตาลีมา
เป็นเวลาหลายศตวรรษ

๗๖๒ อิตาเลียนไร้ความสามารถ
แก่คู่พิพาท
คงลืมได้ไม่ยากนัก

๗๖๓ อย่างไรอิตาลีคงไม่รัก
ออสเตรียมากนัก
ทั้งพลเมืองและรัฐบาล

๗๖๔ ลึกลึกเกลียดแฮ๊บสบูรกทั้งนั้น
สองทางเท่านั้น
อิตาลีแสดงต่อออสเตรีย

๗๖๕ หนึ่งทำสงครามกับออสเตรีย
สองเข้าเคล้าเคลีย
เป็นมิตรที่ใกล้ชิดกัน

๗๖๖ แม้เป็นสัมพันธมิตรกัน
คงเตรียมห้ำหั่น
แทงข้างหลังกันอย่างลับลับ

๗๖๗ บางเรื่องที่ควรจักทราบ
ในหมู่สล๊าฟ
กลับเกิดความตึงเครียดขึ้น

๗๖๘ บอลเชวิคเริ่มทะมึนทะมึน
ออสเตรียแตกตื่น
อนาคตจักเป็นอย่างไร

๗๖๙ หากออสเตรียจักคิดได้
รวมกำลังไว้
และเลิกกดขี่ชาวเยอรมัน

๗๗๐ เพราะทุกปีชาวเยอรมัน
เกิดขึ้นพร้อมกัน
ประมาณเก้าแสนกว่าคน

๗๗๑ พวกยิวเชื้อชาติลิงทโมน
เล่นมายากล
หวังโค่นล้มวงศ์พระเจ้าซาร์

๗๗๒ บอลเชวิคเริ่มเปิดสมัชชา
ปฏิวัติราชา
ร.ศ.หนึ่งร้อยยี่สิบสี่

๗๗๓ ครั้งนั้นแตกพ่ายถอยหนี
ชั่วนาตาปี
ยิวสล๊าฟชักซุงตามขวาง

๗๗๔ สมน้ำหน้ายิวโง่งั่ง
ชักซุงตามขวาง
แต่ยังหน้าด้านเคลื่อนไหว

๗๗๕ ช่วงนั้นออสเตรียสองนโยบาย
ตัดสินไม่ได้
ถกเถียงเป็นเวลานาน

๗๗๖ หนึ่งคือสู้รบหักหาญ
ดินแดนต้องการ
ระบายพลเมืองที่เพิ่มขึ้น

๗๗๗ สองค้าขายกับเมืองขึ้น
ย่อมเป็นตัวยืน
อย่างมิต้องสงสัย

๗๗๘ แต่ฮิตเลอร์ยังสงสัย
เถียงกันทำไม
ล้วนนโยบายต้องผลักดัน

๗๗๙ ความหวังเพียงหนึ่งประการ
ในปัจจุบัน
คือการแสวงหาเมืองขึ้น

๗๘๐ ไม่ต้องมองหาทวีปอื่น
ควรหาเมืองขึ้น
ในยุโรปด้วยกันเอง

๗๘๑ มิใช่เที่ยวไปโทงเทง
ไปโขมงโฉงเฉง
เช่นที่คาเมรุนนั้น

๗๘๒ ขอบคุณเทพแห่งเยอรมัน
ที่ดลบันดาล
ให้เยอรมันใหญ่โตพอ

๗๘๓ ลูกหลานอาศัยเป็นเรือนหอ
โคตรแม่โคตรพ่อ
ครองมาได้จนบัดนี้

๗๘๔ ยุโรปในทุกวันนี้
หลายประเทศมี
สภาพเหมือนปิรามิด

๗๘๕ ที่กลับหัวกะจิริด
ทั้งเศรษฐกิจ
ไม่พอจักเลี้ยงตนเอง

๗๘๖ ยังเส่อเหร่อไปข่มเหง
เพิ่มภาระตัวเอง
แสวงหาเมืองขึ้นทวีปอื่น

๗๘๗ การค้าก็ไม่ราบรื่น
จลาจลดาดดื่น
วุ่นวายและไม่ได้สัดส่วน

๗๘๘ บ่อยครั้งที่เมืองขึ้นเรรวน
ทางไกลพอควร
คุมยากและเปลืองงบประมาณ

๗๘๙ อเมริกาตัวอย่างสำคัญ
ค้าขายให้กัน
ติดต่อกันในทวีปเดียว

๗๙๐ เมืองขึ้นก็เล็กนิดเดียว
ทั้งทางที่เทียว
ไม่ไกลกว่าประเทศตนมาก

๗๙๑ ยุโรปที่อวดเก่งนัก
ได้เมืองขึ้นมาก
แต่อำนาจป้องกันจำกัด

๗๙๒ ยุโรปเดินทางผิดพลาด
พวกหมาหางขาด
และเหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ

๗๙๓ ประเทศเล็กเล็กซอมซ่อ
คางคกขึ้นวอ
ช่างไม่เจียมกะลาหัว

๗๙๔ ต่างจากอังกฤษสุดขั้ว
ให้เมืองขึ้นเลี้ยงตัว
ยุโรปจึงเทียบไม่ได้

.

๗๙๕ เพราะอังกฤษนั้นตั้งใจ
และเอาใจใส่
พัฒนาทรัพยากรบุคคล

๗๙๖ ถ่ายทอดวิชาวิทยากล
ให้อย่างท่วมท้น
ชัดเจนให้พอค้าขาย

๗๙๗ เมืองขึ้นพอตั้งตัวได้
บ้างเป็นวายร้าย
บ้างยังสำนึกบุญคุณ

๗๙๘ ยิวอเมริกันไพร่สถุล
พวกเนรคุณ
อังกฤษวางรากฐานอย่างดี

๗๙๙ เหมือนเอาไม้สั้นไปรันขี้
ท้าต่อยท้าตี
ได้ดีก็เพราะอังกฤษ

๘๐๐ มาเลเซียของอังกฤษ
อินเดียอังกฤษ
แคนาดาออสเตรเลีย

บทที่ 20

๘๐๑ นิวซีแลนด์,แทนซาเนีย
ไนจีเรีย
ศรีลังกา,สิงคโปร์

๘๐๒ ไซปรัส,เซียราเลโอ
เลโซโท
โทเบโกและตรินิแดด

๘๐๓ เวสต์เทิร์นซามัวอาบแดด
เคนย่ามีแรด
จาไมก้า,อูกันด้า

๘๐๔ บาร์บาโดส,บอตสวานา
บรูไน,มอลตา
มาลาวี,แซมเบีย

๘๐๕ กายอานา,แกมเบีย
โรดิเซีย
สวาซิแลนด์,แอนติกัว

๘๐๖ ฟิจิ,นิวกินี,ปาป้ว
ฮ่องกงเจ้าสัว
ฮอนดูรัส,เบอร์มิวด้า

๘๐๗ บังคลาเทศ,เฮเลน่า
ยิบรอลต้า
มอริเทียส,บาฮามาส

๘๐๘ เซย์เชล,ฟอล์คแลนด์ผูกขาด
อยู่ในอำนาจ
ทั้งเวสต์เทิร์นแปซิฟิก

๘๐๙ เวสต์อินดี้แปซิฟิก
เอาฟ้าริก
รวมเรียกว่าเครือจักรภพ

๘๑๐ ตะวันไม่เคยชิงพลบ
ทั้งอังกฤษเคารพ
วัฒนธรรมภาษาถิ่น

๘๑๑ รวมตัวเพื่อทำมาหากิน
เคารพท้องถิ่น
แลกเปลี่ยนพอเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง

๘๑๒ ไม่เหมือนยิวยุโรปขนพอง
เข้าปล้นเงินทอง
เมืองขึ้นกินเศษกินเลย

๘๑๓ เหตุนี้เยอรมันควรเลือกเลย
ยุโรปเชลย
เลือกใช้นโยบายข้อสอง

๘๑๔ หาเมืองขึ้นสะสมทอง
เรือล่มในหนอง
แล้วเงินทองจักไปไหน

๘๑๕ ยุโรปดินแดนศิวิไลซ์
ฮิตเลอร์ชอบใจ
อยากได้ไว้เป็นเมืองขึ้น

๘๑๖ ยิวยุโรปมิอาจขัดขืน
เวรกรรมสนองคืน
ทุกอย่างเป็นไปตามกรรม

๘๑๗ ฮิตเลอร์เจ้าเวรนายกรรม
ที่ยุโรปกระทำ
เที่ยวล่าอาณานิคม

๘๑๘ ฮิตเลอร์กล่าวอย่างเฉียบคม
ล่าอาณานิคม
ของยุโรปไม่มีประโยชน์

๘๑๙ พลเมืองมากมายก็ไม่ลด
ระบายไม่หมด
ทั้งยากในการรักษา

๘๒๐ เมืองขึ้นที่ยิวแสวงหา
เสียทั้งเวลา
กำลังและความคิดอย่างมาก

๘๒๑ ทั้งถูกต่อต้านอย่างหนัก
ส่งเสบียงลำบาก
ตรงกันข้ามกับวิธีสงบ

๘๒๒ แค่เผายิวในยุโรป
คือวิธีสงบ
กำจัดพวกหน้าซื่อใจคด

๘๒๓ สุดยอดแห่งสุนทรพจน์
เผายิวให้หมด
ลดการฉ้อราษฎร์บังหลวง

๘๒๔ ยิวมักสนับสนุนการประท้วง
ที่จัดฉากลวง
สร้างภาพและแอบอ้างสิทธิ์

๘๒๕ ให้มวลชนปลดปล่อยแนวคิด
แล้วคุมความคิด
ไปตามทางที่วางไว้

๘๒๖ ดักคนที่อัดอั้นใจ
ให้มาระบาย
โดยไม่ได้ประโยชน์เต็มที่

๘๒๗ เข้าร่วมต้องดูให้ดี
ม็อบคนม็อบผี
จักได้ไม่เสียเวลา

๘๒๘ ฮึดสู้ถวายชีวา
สุ่มสี่สุ่มห้า
เดี๋ยวได้เสียใจภายหลัง

๘๒๙ ฮิตเลอร์เสนออย่างน่าฟัง
นโยบายอย่างหลัง
จักต้องหาสัมพันธมิตร

๘๓๐ หนึ่งเดียวคือจักรวรรดิอังกฤษ
เพราะพวกอังกฤษ
จักช่วยเราได้หลายประการ

๘๓๑ เพราะอังกฤษและเยอรมัน
เป็นเครือญาติกัน
กอดกันตั้งแต่บรรพชน

๘๓๒ แกร์มาเน้นสุกพร่ำบ่น
รวมเยอรมันชน
ทุกคนจักต้องได้รับสิทธิ์

๘๓๓ การผูกไมตรีวัวอังกฤษ
ไม่ยากสักนิด
แค่เราไม่หาเมืองขึ้น

๘๓๔ ทางทะเลให้วัวแตกตื่น
และห้ามรื้อฟื้น
รอนสิทธิหรืออุตสาหกรรม

๘๓๕ ของอังกฤษให้ชอกช้ำ
งดแข่งสวาปาม
อุตสาหกรรมกับวัวทั้งปวง

๘๓๖ และต้องมีสักช่วง
ที่วัวให้ควง
ให้โอกาสได้เจรจา

๘๓๗ เพราะอังกฤษย่อมรู้ดีว่า
เยอรมันแสวงหา
ดินแดนรองรับประชากร

๘๓๘ ยุโรปจักต้องสั่นคลอน
อังกฤษช่วยต้อน
เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

๘๓๙ หรือเยอรมันจักห้าวหาญ
ลงมือทำการ
แสวงหาโดยไม่มีอังกฤษ

๘๔๐ ด้วยเหตุนี้ทางอังกฤษ
จะพยายามสุดฤทธิ์
เพื่อเจรจากับเยอรมัน

๘๔๑ แต่รัฐบาลเยอรมัน
ในขณะนั้น
เองที่ยังไม่ประสงค์

๘๔๒ เหมือนเยอรมันถีบหัวส่ง
ให้โคปลดปลง
ไปร่วมวงศ์กับอเมริกา

๘๔๓ การฑูตแบบโคราชา
ย่อมรู้ได้ว่า
ฉลาดแบบยื่นหมูยื่นแมว

๘๔๔ การฑูตเราก็ชำนาญอยู่แล้ว
ระดับหัวแถว
ได้ผลแล้วเช่นกับญี่ปุ่น

๘๔๕ ร.ศ.หนึ่งสองสามกรุ่นกรุ่น
รู้จักมักคุ้น
สำเร็จได้โดยไม่ยากนัก

๘๔๖ สงครามโลกคงไม่เปิดฉาก
เป็นปฐมภาค
หากเยอรมันรู้จักใช้ฑูต

๘๔๗ น่าเสียดายที่พวกฑูต
ไม่เคยได้พูด
รัฐบาลไม่เคยนำใช้

๘๔๘ สิ่งหนึ่งฮิตเลอร์บอกไว้
ต้องเคียงกันไป
อุตสาหกรรมและตลาดโลก

๘๔๙ อีกคู่ฮิตเลอร์หยิบยก
เมืองขึ้นบนบก
กับแสนยานุภาพทางทะเล

๘๕๐ ยึดยุโรปต้องทุ่มเท
และโปรยเสน่ห์
เป็นไมตรีกับอังกฤษ

บทที่ 21

๘๕๑ ต่อต้านรัสเซียสุดฤทธิ์
เพื่อภารกิจ
หาเมืองขึ้นในยุโรป

๘๕๒ หากหาเมืองขึ้นนอกยุโรป
จักต้องประจบ
รัสเซียเพื่อต่อต้านอังกฤษ

๘๕๓ เยอรมันต้องส่งพวงหรีด
ไปให้อังกฤษ
เพื่อนโยบายตีตลาดโลก

๘๕๔ รัฐบาลต้องคิดให้ตก
ในการเลือกก๊ก
แต่ต้องเก็บออสเตรียไว้ก่อน

๘๕๕ แต่เยอรมันเลือกสยุมพร
คู่เรียงเคียงหมอน
เลือกนโยบายตีตลาดโลก

๘๕๖ ทำให้อังกฤษตื่นตระหนก
รู้สึกแน่นอก
เพราะกระทบอังกฤษอย่างหนัก

๘๕๗ เยอรมันเริ่มคึกคัก
เขม้นขะมัก
เริ่มสร้างทัพเรือขึ้นใหม่

๘๕๘ ตั้งหลักกติกากฎหมาย
โควต้าเรือใหม่
กำหนดตันของเรือรบ

๘๕๙ ทุกประเทศต้องเคารพ
ระวางเรือรบ
และเขตการสะสมอาวุธ

๘๖๐ โดยอ้างว่าเป็นกลยุทธ์
ควบคุมอาวุธ
เพื่อให้โลกเกิดความสงบ

๘๖๑ มุ่งเศรษฐกิจเพื่อแย่งงบ
สงครามอย่างสงบ
เลิกใช้อาวุธชั่วคราว

๘๖๒ ช่วงนั้นญี่ปุ่นรู้สึกหนาว
กลัวโคต่างด้าว
จึงสร้างกองเรือที่เข้มแข็ง

๘๖๓ ค้นคว้าวิจัยขันแข็ง
สุดเรี่ยวสุดแรง
ให้ได้จำนวนตันมากมาก

๘๖๔ เพิ่มอาวุธจำนวนมาก
เรือรบหลายหลาก
เหตุผลเพื่อสันติสุข

๘๖๕ ทั้งโดนคว่ำบาตรเชิงรุก
ยุ่นขนหัวลุก
จึงเริ่มป้องกันประเทศ

๘๖๖ ทั้งนี้ฮิตเลอร์สังเกตุ
ญี่ปุ่นประเทศ
ถูกคว่ำบาตรทางเศรษฐกิจ

๘๖๗ เมกาเริ่มกวนอังกฤษ
โคสู้สุดฤทธิ์
เพื่อชิงตลาดโลกไว้

๘๖๘ และพยายามทุกหนทางให้
แยกนโยบาย
การเมืองออกจากการค้า

๘๖๙ สู้ทางเศรษฐกิจยิบตา
อาจกล่าวได้ว่า
โคพร้อมสละเลือดหยดสุดท้าย

๘๗๐ อังกฤษมักอ้างเป็นนัย
ว่าอังกฤษไม่
มีกองทัพของชาติแท้จริง

๘๗๑ เช่นนี้ย่อมไม่เป็นจริง
ฮิตเลอร์ขำกลิ้ง
โคย่อมเตรียมพร้อมอยู่เสมอ

๘๗๒ ที่จักใช้อาวุธปรนเปรอ
อังกฤษของเยอะ
จักรบต่อเมื่อมีความหวัง

๘๗๓ ว่าเห็นชัยชนะทุกทาง
พร้อมดุริยางค์
ฉลองชัยชนะนั้นนั้น

๘๗๔ ทุกวันนี้ในเยอรมัน
บรรณาธิการ
ลงข่าวเกี่ยวกับอังกฤษ

๘๗๕ หาประโยชน์มิได้สักนิด
ทำให้คนคิด
ว่าอังกฤษเป็นพวกเจ้าเล่ห์

๘๗๖ ไร้เกียรติขี้ขลาดรวนเร
เป็นพวกจระเข้
ความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้น

๘๗๗ ด้วยยิวโฆษณาการ
ชั่วตลอดกาล
ตบตาได้ดีอย่างหนึ่ง

๘๗๘ ส่วนพวกที่รู้ลึกซึ้ง
กับทำปั้นปึ่ง
ปิดปากพากันนิ่งเสีย

๘๗๙ แทนที่จักแนะนำให้เคลียร์
กลับนิ่งเฉยเสีย
คงเห็นว่าไม่มีประโยชน์

๘๘๐ ช่างเห็นแก่ตัวคักโพด
น่าจับไปโผด
ปล่อยทิ้งที่ลพบุรี

๘๘๑ ฮิตเลอร์ยังจำได้ดี
ว่าทหารผู้ดี
หน้าตาลักษณะประหลาด

๘๘๒ ทหารสก๊อตผู้รักชาติ
ทะนงองอาจ
ทำสงครามอยู่ ณ ฟลานเดอร์

๘๘๓ ก่อความรู้สึกแก่ฮิตเลอร์
อังกฤษจริงเรอะ
ช่างไม่เหมือนในหนังสือพิมพ์

๘๘๔ ที่ประโคมข่าวอย่างหัวทิ่ม
พวกหนังสือพิมพ์
ฮิตเลอร์หมดความเลื่อมใส

๘๘๕ โฆษณาที่ยิวใส่ไคล้
ให้คนเข้าใจ
ในทางผิดผิดเช่นนี้

๘๘๖ หากเรามองในแง่ดี
โฆษณาเช่นนี้
ทำให้ผู้อ่านพบว่า

๘๘๗ อังกฤษแค่คนธรรมดา
ไม่ได้เก่งกล้า
ไปกว่าพวกเราเยอรมัน

๘๘๘ เป็นการกระตุ้นเยอรมัน
ต่อสู้ทำงาน
กับโลกในทางเศรษฐกิจ

๘๘๙ และเยอรมันก็มีสิทธิ์
เช่นกับอังกฤษ
ครองโลกในทางการค้า

๘๙๐ เราต้องนึกอยู่เสมอว่า
เรางามสง่า
นานาประเทศนับถือ

๘๙๑ แต่ความจริงยังมืดตื้อ
ไม่หือไม่อือ
ห่างไกลจากพวกอังกฤษ

๘๙๒ คุณค่าแห่งสัญญาไตรมิตร
มีอยู่น้อยนิด
เพราะว่าปรากฏอยู่แล้ว

๘๙๓ กองทัพไตรมิตรเริ่มแผ่ว
หลายกองเลิกแถว
ลดน้อยกว่าเดิมอย่างมาก

๘๙๔ ความมั่นคงเริ่มตายซาก
ประกันหลบฉาก
ในขณะที่สัมพันธมิตร

๘๙๕ ต่างประเทศล้วนแนบสนิท
สมรู้ร่วมคิด
เพิ่มกำลังให้มากที่สุด

๘๙๖ ป้องกันผลประโยชน์สุดสุด
เตรียมสัประยุทธ์
ความจริงเป็นจิตวิทยา

๘๙๗ ที่ส.ว.ในรัฐสภา
และผู้มีปัญญา
ย่อมจะเห็นได้โดยง่าย

๘๙๘ ลูดเอ็นดอร์ฟนั้นก็ใช่
แค่พันเอกใน
กรมเสนาธิการทหาร

๘๙๙ เขียนถึงจุดอ่อนนี้เหมือนกัน
บันทึกสำคัญ
ตั้งแต่ปีหนึ่งสามหนึ่ง

๙๐๐ ในสภาพการณ์ที่มึนตึง
สงครามเริ่มอื้ออึง
เป็นโชคดีของเยอรมัน

บทที่ 22

๙๐๑ ที่ร.ศ.หนึ่งสามสามนั้น
ต้นเหตุสำคัญ
ออสเตรียผู้เริ่มสงคราม

๙๐๒ นี่ถ้าต้นเหตุสงคราม
ระเบิดตูมตาม
เกิดจากประเทศเยอรมัน

๙๐๓ น่ากลัวอยู่ว่าเยอรมัน
ต้องสู้จัณฑาล
แต่เพียงลำพังแน่แท้

๙๐๔ แม้ออสเตรียเป็นไมตรีแต่
ไร้ประโยชน์แก่
โบฌเยอรมันเท่าที่ควร

๙๐๕ ยังซ้ำทำให้ปั่นป่วน
หลายเผ่ารบกวน
ทั้งรัสเซียและอิตาลี

๙๐๖ แม้ความจริงชาวอิตาลี
รู้สึกดี
เป็นมิตรต่อโบฌเยอรมัน

๙๐๗ แต่ความจริงในขณะนั้น
พวกโรมต่อต้าน
รู้สึกเกลียดชังพวกออสเตรีย

๙๐๘ เมื่อโบฌเป็นมิตรออสเตรีย
ย่อมจักเสื่อมเสีย
ความนิยมจากอิตาลี

๙๐๙ สัญญาไตรมิตรเหล่านี้
โบฌเสื่อมราศี
มิได้ก่อความเจริญใด

๙๑๐ กลับทำให้โบฌวุ่นวาย
เสี่ยงเป็นเสี่ยงตาย
สุดท้ายล่มจ่มเท่านั้น

๙๑๑ เว้นเสียแต่ว่าเยอรมัน
ปลีกตัวออกทัน
ในเวลาที่เหมาะสม

๙๑๒ แม้เวลาฮิตเลอร์ประจำกรม
ทนทุกข์ระทม
ประจำการอยู่ในแนวหน้า

๙๑๓ ยังโต้ผู้บังคับบัญชา
ตลอดเวลา
เถียงเรื่องนี้อยู่เสมอ

๙๑๔ ด้วยความต้องการของฮิตเลอร์
ภูมิใจเสนอ
ล้มเลิกสัญญาไตรมิตร

๙๑๕ สัญญาพวกวิกลจริต
รัฐบาลคิดผิด
ยิ่งเร็วยิ่งเป็นผลดี

๙๑๖ แก่ชนชาวเยอรมันนี
เพราะว่าการที่
แฮ๊บสบูรกต้องพินาศลง

๙๑๗ ล้วนเกิดจากความลุ่มหลง
ของเชื้อพระวงศ์
ที่หลงนังคาทอลิก

๙๑๘ คงติดใจเสน่ห์น้ำพริก
นังคาทอลิก
ยิ่งแฮ๊บสบูรกพินาศไว

๙๑๙ เท่าใดโบฌยิ่งปลอดภัย
เพราะจักทำให้
โบฌมีศัตรูน้อยลง

๙๒๐ จำนวนหมวกเหล็กก็ลดลง
ทหารลาโรง
ไปได้อีกหลายล้านคน

๙๒๑ ไม่ต้องไปวิ่งลุยโคลน
เป็นลิงทโมน
ในสมรภูมิโดยไม่จำเป็น

๙๒๒ ไม่ใช่หน้าที่ทหารเกณฑ์
คอยลาดตระเวน
รับใช้นังคาทอลิก

๙๒๓ ก่อนที่นังคาทอลิก
จะตำน้ำพริก
ดึงประเทศเข้าสู่สงคราม

๙๒๔ โบฌบางเหล่าพยายาม
คอยตั้งคำถาม
การลงนามร่วมไตรมิตร

๙๒๕ พวกอนุรักษ์นิยมตามติด
ไม่ใช่จับผิด
แต่เพื่อตักเตือนเยอรมัน

๙๒๖ แต่มีเหตุผลบางประการ
ลบคำเตือนนั้น
เรื่องนี้จึงต้องสงบไป

๙๒๗ เอาชนะโลกคือจุดหมาย
รัฐบาลขวนขวาย
ทั้งนี้วิธีไม่จำกัด

๙๒๘ คนภายนอกก็อึดอัด
พวกมีอำนาจ
นอกจากมองดูเฉยเฉย

๙๒๙ คนดีท้อแท้เฉยเลย
แล้วเลยตามเลย
หายนะที่เงียบสงบ

๙๓๐ ตามแผนของยิวอพยพ
ทำบุญด้วยศพ
หลอกคนสู่ความพินาศ

๙๓๑ เพื่อกอบโกยทรัพย์สมบัติ
ชักใยอำนาจ
ด้วยความอาฆาตเบื้องหลัง

๙๓๒ ยิวขี้ไม่มีใครยกหาง
พวกหมาขาดหาง
พวกหมาบ้าพาลกระแชง

๙๓๓ เศรษฐกิจโบฌยังแข็งแรง
การค้าเข้มแข็ง
คือชัยชนะของเยอรมันนี

๙๓๔ โดยโรงงานหลายชนิดนี้
เลี้ยงเยอรมันนี
เหมาะสำหรับมหาประเทศ

๙๓๕ บางหมู่ลืมตัวไม่สังเกตุ
เมาความสำเร็จ
ที่สร้างความเจริญเหล่านี้

๙๓๖ อุตสาหกรรม,การค้า,กู้หนี้
ของชาวคัมภีร์
นับว่าผิดพลาดอย่างยิ่ง

๙๓๗ ไม่ใช่ความต้องการแท้จริง
กู้หนี้ผีสิง
เป็นศาสนาเชิงสัญลักษณ์

๙๓๘ ประชาชนจำนวนมาก
ถูกฉุดกระชาก
ไม่เคยทำประชามติ

๙๓๙ แต่ต้องรับภาระแบกหนี้
ที่พวกอัปรีย์
สามัคคีกันยัดเยียดให้

๙๔๐ ความจริงประเทศมิได้
เกี่ยวข้องใดใด
กับการบำรุงเช่นนี้

๙๔๑ บำรุงเศรษฐกิจที่ดี
เกิดจากวิธี
โอบอ้อมอารีจริงใจ

๙๔๒ ความรู้สึกนึกคิดภายใน
ไว้เนื้อเชื่อใจ
เป็นธรรมชาติมากกว่าบังคับ

๙๔๓ ไม่ใช่หาแพะรับบาป
แล้วค่อยบังคับ
ให้ฝืนธรรมชาติแบบนี้

๙๔๔ ส่วนสำคัญของความมั่งมี
นานอสงไขยปี
เกิดจากทำบุญทำทาน

๙๔๕ กับเหล่าพระอรหันต์
บุญทานบันดาล
ผู้ให้อยู่ดีกินดี

๙๔๖ เหมือนกับการทำนาปี
หากดินน้ำดี
ย่อมให้ผลผลิตงดงาม

๙๔๗ ยิวคลั่งผีบ้าสงคราม
พวกจิตต่ำทราม
คงไม่รู้จักอรหันต์

๙๔๘ อีกอย่างความต้องการพื้นฐาน
ในประเทศนั้น
เกิดจากความต้องการแท้จริง

๙๔๙ ที่จำเป็นต้องใช้จริง
ใช่ซื้อมาทิ้ง
ฟุ่มเฟือยเป็นขยะในบ้าน

๙๕๐ อีกอย่างเชื้อชาติสำคัญ
กระตุ้นหรือปิดกั้น
ขอบเขตเศรษฐกิจการค้า

บทที่ 23

๙๕๑ ทั้งหลักการของศาสนา
บ่งชี้ลักษณะ
ขีดจำกัดของเศรษฐกิจ

๙๕๒ เช่นหมูกับยิวคงจอดสนิท
แต่ขายให้คริสต์
คงได้กำไรพอควร

๙๕๓ หมูปิ้งส่งกลิ่นยั่วยวน
เครื่องในนุ่มนวล
ก็อิ่มได้ไปทั้งวัน

๙๕๔ ทั้งศาสนาของอารยัน
สอนให้อดกลั้น
รู้จักยับยั้งชั่งใจ

๙๕๕ สอนให้พึ่งตนเองไว้
ของกินของใช้
ล้วนผลิตได้ไว้ใช้เอง

๙๕๖ เช่นจีนญี่ปุ่นผลิตเอง
ใช้เองรวยเอง
เงินเหลือให้ทาสผีกู้

๙๕๗ อินก๊อดวีทรัสต์ก็กู้
อ้อล้อรับรู้
วอชิงตันมีแต่หนี้สิน

๙๕๘ กู้มาเพื่อรัฐโกงกิน
พวกหนักแผ่นดิน
พวกฝนตกขี้หมูไหล

๙๕๙ แต่ศาสน์ของยิววายร้าย
ลัทธิหื่นกระหาย
การเมืองเศรษฐกิจสังคม

๙๖๐ เป็นเพียงลัทธิหลอกต้ม
คลั่งผีโง่งม
ลัทธิพวกเด็กเลี้ยงแกะ

๙๖๑ ฮิตเลอร์ยังเสนอแนะ
อำนาจของแท้
อำนาจการเมืองเยอรมัน

๙๖๒ เมื่อก้าวหน้าอย่างสำคัญ
มักขยายกิจการ
ต่างต่างให้เจริญไปด้วย

๙๖๓ แต่ต้องไม่ทำอย่างฉาบฉวย
หรืออะลุ่มอล่วย
ใช้คนต้องพิถีพิถัน

๙๖๔ การผูกมัดคนสามานย์
ให้มาทำงาน
ย่อมเปิดช่องให้โกงกิน

๙๖๕ ประเทศที่ถูกโกงกิน
ย่อมจักสูญสิ้น
ถึงความล่มจมแตกดับ

๙๖๖ กิจการต่างต่างระงับ
โครงการล้มพับ
เสื่อมโทรมตามกันไปด้วย

๙๖๗ เลือกคนที่จักยอมช่วย
เอื้อเฟื้ออำนวย
ทำให้ประเทศอยู่ได้

๙๖๘ พื้นฐานที่มองข้ามไป
เสียสละนี่ไง
ทำให้ประเทศคงอยู่

๙๖๙ จิตใจเสียสละทุกอณู
ต่อสู้ศัตรู
ปกป้องชุมชนของเขา

๙๗๐ ศึกษาฝึกฝนวิเคราะห์ข่าว
เหตุผลสืบสาว
การเตรียมพร้อมของปัจเจกชน

๙๗๑ ที่เสียสละเพื่อชุมชน
และต้องอดทน
ยอมตายเพื่ออุดมคติ

๙๗๒ คุณธรรมเสียสละอันนี้
มิได้มี
ความเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ

๙๗๓ ที่มักโลภอย่างสุดชีวิต
โกงกันสุดขีด
สุดท้ายก็อยู่ไม่ได้

๙๗๔ ชาวอังกฤษที่ต้องมาตาย
สงครามทั้งหลาย
หาได้ตายเพื่อกิจการ

๙๗๕ หรือตายเพื่อเศรษฐการ
หรือเพื่อการบ้าน
การเมืองแต่อย่างใดไม่

๙๗๖ ความจริงที่ยังเห็นได้
อังกฤษขวนขวาย
เพื่ออุดมคติของชาติเขา

๙๗๗ ความจริงมนุษย์อย่างชาวเรา
ต่อสู้เพื่อข้าว
ขนมปังเพื่อปะทังชีวิต

๙๗๘ แต่การต่อสู้ของอังกฤษ
ทำเพื่อแนวคิด
เสียสละเพื่อประเทศอื่น

๙๗๙ เหตุผลที่ฟังไม่ขึ้น
เพื่อประเทศอื่น
มิใช่เพื่อประเทศของเขา

๙๘๐ ตอนนั้นในเยอรมันเรา
ในสมัยที่กล่าว
เยาะเย้ยการกระทำเช่นนี้

๙๘๑ เป็นสิ่งโง่เง่าสิ้นดี
และไม่ควรที่
ประเทศฉลาดจะทำลงไป

๙๘๒ แต่เยอรมันหาได้
คิดให้ซึ้งไป
ว่าคนทุกคนย่อมยินดี

๙๘๓ เสียสละเลือดเนื้อชีวี
เพื่อทุกสิ่งที่
เห็นเป็นแนวคิดอันประเสริฐ

๙๘๔ เพื่ออุดมคติอันล้ำเลิศ
หรือทำให้เกิด
อิสระภาพของตัวเขาเอง

๙๘๕ ร.ศ.หนึ่งสามสามนั่นเอง
เยอรมันเล็ง
เริ่มต่อสู้เพื่ออุดมคติ

๙๘๖ แต่หากเยอรมันอุตริ
มีเจตคติ
ต่อสู้เพื่อขนมปังแล้ว

๙๘๗ อยากทราบนักใครจักแจว
ยืนหยัดอย่างแกว
ต่อสู้ทรหดอย่างเดิม

๙๘๘ เชื่อมั่นกันอย่างฮึกเหิม
ก่อนสงครามเริ่ม
ยังคงฝังในจิตใจ

๙๘๙ ของชาวเยอรมันทั่วไป
ว่าโลกทั้งใบ
จะต้องเป็นที่เหยียบย่ำ

๙๙๐ ของชาวโบฌอย่างชอบธรรม
มาร์กซิสต์ครอบงำ
แข่งขันการค้าหาเมืองขึ้น

๙๙๑ เครื่องหมายแสดงความยั่งยืน
เถียงไม่ขึ้น
ตามกฎของธรรมชาติ

๙๙๒ ผลแห่งความคิดที่ไม่ฉลาด
นำความผิดพลาด
ผลร้ายอย่างไม่ต้องสงสัย

๙๙๓ สู่มหาสงครามโลกครั้งใหญ่
ปรากฏขึ้นใน
จินตนาการของฮิตเลอร์

๙๙๔ ตั้งแต่ก่อนสงครามฮิตเลอร์
คัดค้านเสมอ
การทำสัญญาไตรมิตร

๙๙๕ ทั้งนโยบายเศรษฐกิจ
ช่างไม่ประณีต
ช่วงปีร.ศ.หนึ่งสามสาม

๙๙๖ ถึงปีหนึ่งสามเจ็ดได้ความ
ว่ารัฐพยายาม
ทำตามแนวทางมาร์กซิสต์

๙๙๗ ที่แพร่อิทธิพลความคิด
คู่ยูดายยิสต์
เผยแพร่มาจากเวียนนา

๙๙๘ ฮิตเลอร์เริ่มคิดถึงว่า
ทำอย่างไรน้า
ทำลายแนวคิดเจ้าโลก

๙๙๙ แนวทางที่ยิวโสโครก
คอยยุทุกก๊ก
ให้ดำเนินไปสู่สงคราม

๑๐๐๐ ฮิตเลอร์จึ่งพยายาม
ศึกษาข้อความ
แนวทางของท่านบิสมาร์ก

บทที่ 24

๑๐๐๑ ศึกษาค้นคว้าอย่างมาก
จนยึดเป็นหลัก
แน่นแฟ้นอย่างไม่เปลี่ยนแปลง

๑๐๐๒ ทั้งฮิตเลอร์ยังแจ่มแจ้ง
ทฤษฎีตะแบง
ของมาร์กซิสต์และยูดายยิสต์

๑๐๐๓ ฮิตเลอร์ได้เผยแนวคิด
สร้างมวลหมู่มิตร
ตามเมืองต่างต่างหลายแห่ง

๑๐๐๔ เป็นนักการเมืองที่มาแรง
คำพูดเสียดแทง
กระชากหน้ากากมาร์กซิสต์

๑๐๐๕ พรรคแนทชั่นแนลโซเชียลลิสต์
ต่อสู้มาร์กซิสต์
แต่ปีร.ศ.หนึ่งสามสอง

๑๐๐๖ จุดหลักที่ฮิตเลอร์ปล่อยของ
เพื่อความเรืองรอง
ของชนชาติเยอรมัน

๑๐๐๗ ชูวัฒนธรรมเยอรมัน
และที่สำคัญ
ทำลายลัทธิมาร์กซิสต์

๑๐๐๘ เป็นเจ้าโลกไม่เคยคิด
แค่ต้านมาร์กซิสต์
กับยูดายยิสต์สกปรก

๑๐๐๙ ทั้งซิโอนนิสต์โสโครก
พวกชอบโกหก
ฮิตเลอร์เกลียดพวกเหล่านี้

๑๐๑๐ ความจริงชาวโบฌรู้ดี
มานานหลายปี
ขาดแค่วิธีดำเนินการ

๑๐๑๑ แนวคิดฮิตเลอร์หลายประการ
เป็นยาสำคัญ
รักษาโรคมาร์กซิสต์ให้หาย

๑๐๑๒ หลายครั้งเยอรมันเกือบตาย
เดี๋ยวดีเดี๋ยวร้าย
เพราะจับสาเหตุไม่ถูก

๑๐๑๓ ตราบใดผลประโยชน์พันผูก
ลูบหน้าปะจมูก
ตราบนั้นไม่อาจรักษาได้

๑๐๑๔ หลายครั้งปวงชนไม่ใส่ใจ
หรือเห็นแก่ได้
สุดท้ายย่อมไม่บรรลุผล

๑๐๑๕ บทห้าเยอรมันหลงกล
ยิวทรชน
ชักใยสู่สงครามโลก

ขงเบ้งที่เราเข้าใจ

บทที่ 1

ตำรา □□ เจี้ยงย่วน
ตำราสร้างแม่ทัพ

บทที่ 2
□□
จู๋ เอ้อ
หายนะ

□□□□□□□□□□□

□□□□□□□□□□□□□
แบ่งพรรคแบ่งพวก ปากร้ายป้ายสี

□□□□□□□□□□□□□
สวมใส่เสื้อผ้า แปลกแยกฟุ่มเฟือย

□□□□□□□□□□□□□
พ่ายแพ้อาคม คุณไสยชินโต

□□□□□□□□□□□□□
จ้องจับถูกผิด เคลื่อนไหวส่วนตัว

□□□□□□□□□□□□□
รับใช้ได้เสีย ศัตรูทางอ้อม

บทที่ 2

ขงเบ้งกล่าวไว้ใน บทที่ 3
□□□
จือ เหริน ซิ่ง
รู้จักคน

□□□□□□
ฟู-จือ-เหริน-จือ-ซิ่ง
รู้จักคน รู้จักนิสัยคน

□□□□□
หม้อ-หนาน-ฉา-เยียน
ไม่ยาก ถ้าสังเกต

□□□□□
เหม่ย-อู้-จื้อ-ชู
ดีชั่วย่อมแตกต่าง

□□□□□
ฉิ่ง-เม่า-ปู้-อี
ปากกับใจ ไม่ตรงกัน

□□□□□□□□
โหย่ว-เวิน-เหลียง-เอ๋อ-เว่ย-ซ่า-เจ่อ
พูดจาเป็นมิตร แท้จริงหวังปล้น

□□□□□□□□
โหย่ว-ว่าย-กง-เอ๋อ-เน่ย-ชี-เจ่อ
พูดน่าเชื่อถือ แท้จริงเชื่อถือไม่ได้

□□□□□□□□
โหย่ว-ว่าย-หยง-เอ๋อ-เน่ย-ชะแว่-เจ่อ

ดูกล้าหาญ แท้จริงขี้ขลาด

□□□□□□□□
โหย่ว-จิ้น-ลี่-เอ๋อ-ปู้-จง-เจ่อ
เต็มที่กับงาน แท้จริงไม่ใส่ใจ

□□□□□□□□□
หราน-จือ-เหริน-จือ-เต้า-โหย่ว-ชี-เยียน
หยั่งรู้ ธาตุแท้คน ได้ด้วย 7 อย่าง

□□□□□□□□□□□□
จื้อ เป้าหมาย

□□□□□□□□□□□□
เปี้ยน ไหวพริบ

□□□□□□□□□□□□
สือ ความรอบรู้, ประสบการณ์

□□□□□□□□□□□□
หย่ง ความกล้า

□□□□□□□□□□□
ซิ่ง นิสัย

□□□□□□□□□□□
เหลียน ซื่อสัตย์

□□□□□□□□□□□
ซิ่น เชื่อมั่น (ใน)ความรับผิดชอบ

บทที่ 3

ขงเบ้งกล่าวไว้ใน บทที่ 6
□□
เจียงปี้
แม่ทัพชั่ว

□□□□□□□□□□
ลักษณะแม่ทัพ, ที่มีแปดชั่ว

□□□□□□,
หนึ่งคือ ละโมบและไม่รังเกียจความละโมบ

□□□□□□,
สองคือ ริษยาความรู้ความสามารถ(ของผู้อื่น)

□□□□□□,
สามคือ หูเบา ชอบคำประจบสอพลอ
(ประจบ=พูดให้เขารักตน
สอพลอ=พูดให้เขาเกลียดคนอื่น)

□□□□□□□,
สี่คือ รู้เขาไม่รู้เรา

□□□□□□□,
ห้าคือ โลเลไม่เด็ดขาด

□□□□□□□,
หกคือ ลุ่มหลงน้ำเมาสาวหนุ่ม

□□□□□□□,
เจ็ดคือ ขายชาติและขี้ขลาด

□□□□□□□□□
แปดคือ หลอกลวงและเชื่อถือไม่ได้

บทที่ 4

ขงเบ้งกล่าวไว้ใน บทที่ 7
□□
เจียง จื้อ
เป้าหมาย แม่ทัพ

□□□□□
ปิง เจ่อ ซยง ชี่
สงครามร้ายกาจ

□□□□□
เจียง เจ่อ เวย เริ่น
แม่ทัพอันตราย

□□□□□□□
ชื่อ อี่ ชี่ กาง เจ๋อ ชเว
เหล็กแข็งมากมักบิ่น

□□□□□
เริ่น จ้ง เจ๋อ เวย
ภาระหนักถึงตาย

□□□□□
กู้ ช่าน เจียง เจ่อ
แม่ทัพที่ดี

□□□□
ปู้ ชื่อ เฉียง
ไม่ละเมิด(กฎหมาย)

□□□□
ปู้ ฮู่ ชื่อ

ไม่ลำเอียง(เพราะชอบชังส่วนตัว)

□□□□□□
ฉ่ง จือ เอ๋อ ปู้ สี่
ถูกตามใจ ไม่ยินดี

□□□□□□
หรู่ จือ เอ๋อ ปู้ จู้
ถูกกลั่นแกล้ง ไม่ไหวหวั่น

□□□□□
เจี้ยน ลี่ ปู้ ทาน
เห็นกำไร ไม่ละโมบ

□□□□□
เจี้ยน เหม่ย ปู้ หยิน
เห็นงาม ไม่ลุ่มหลง

□□□□□
อี่ เชิน ซุ่น กั๋ว
รับใช้ส่วนรวม

□□□□□
อี อี้ เอ๋อ อี่
คือเป้าหมายเดียว

จากตำรา สร้างแม่ทัพ (□□ เจี้ยงย่วน)
ของ□□□ ซือหม่าฮุย (□□ เต๋อเชา หรือ ติ๊กโช) ที่เรียบเรียงโดย □□ ขงหมิง

พระลูกเจ้าที่เราเข้าใจ

บทที่ 1

๑(๒๕๕๕) สักวาสิเน่หารัดรึงจิต
อยากใกล้ชิดคลอเคลียขนิษฐา
ช่างงามนักจนศรรักปักอุรา
อยากเห็นหน้าศรีรัตนาทุกคืนวัน
ฟ้าสรรค์สร้างหรือพรหมท่านลิขิต
ยิ่งเพ่งพิศในใจพี่ยิ่งไหวหวั่น
อยากจุมพิตปรางน้องทุกคืนวัน
พี่รักหมั้นไฉนหนอจะสมปอง

๒(๒๔๓๗)ยิ่งยลพักตร์ลักขณาสุดาพี่
จะหาไหนไม่มีเสมอสอง
เสงี่ยมงามทรามสงวนนวลละออง
ไฉนน้องไร้คู่อยู่เอกา
ถ้าอยู่ได้ก็จะอยู่เป็นคู่ชื่น
สำราญรื่นร่วมจิตขนิษฐา
จะบนบวงสรวงเทพไท้เทวา
ขอให้สมปรารถนาครานี้เอย.

*๓*องค์ปฐมสยามมกุฎราชกุมาร
สุขุมาลหน่อนาถจุลจอมเกล้า
ทรงเครื่องเจ้าฟ้าชั้นเอกในวัยเยาว์
พระเมาลีรัดพระเกล้าดั่งเทพยดา

*๔*ท้าวเธอบุญหนักศักดิ์ใหญ่ยามประสูติ
สวมเพชรยอดมงกุฎโอรสา
ทูลหม่อมแม่พระนางเจ้าสว่างวัฒนา
พระน้องยาร่วมอุทรอีกเจ็ดองค์

*๕*พระทรงฤทธิ์ลิขิตนามไปตามรุ่น
วชิรุณหิศเจ้าฟ้านามระหง
อิศริยาลงกรณ์น้องพระองค์

กับอีกองค์วิจิตรจิรประภา
อีกเจ้าฟ้าสมมติวงศ์วโรทัย
อีกองค์วไลยอลงกรณ์ขนิษฐา
อีกองค์ศิราภรณ์โสภณเจ้าฟ้า
อีกเจ้าฟ้ามหิดลอดุลเดช
กับอีกองค์เจ้าฟ้าหญิงองค์สุดท้อง
นอนโกศทองแต่เยาว์เศร้าสังเวช
รวมแปดองค์พระมิ่งขวัญสยามประเทศ
พระทรงเดชล้วนหน่อนาถกษัตรา

*๖*พระหน่อนาถวชิรุณหิศองค์โต
พระหน่อโพธิ์เรียกโก้โก้โอรสา
ทรงหัดเรียนเขียนอ่านตามตำรา
ทั้งภาษาไทยอังกฤษและบาลี
เป็นลูกศิษย์ท่านสุนทรโวหาร
พระอาจารย์ยอดนักปราชญ์แห่งกรุงศรี
ทรงหัดอ่านตามแบบจินดามณี
กะกากิกีกึกืแกไกเกา
ทรงบวชเณรกับองค์เถรวัดบวร
ราษฎรล้วนชื่นชมพระลูกเจ้า
นานหลายเดือนทรงผนวชแบบยาวยาว
ให้ไพร่บ่าวได้ทำบุญโมทนา

*๗*ทรงรับพระราชทานไดอารี่
ครบรอบปีวันประสูติห้าพรรษา
ให้ป้าโสมทรงเขียนตามพระวาจา
ครั้นเจ็ดชันษาจึ่งทรงหัดเขียนเอง
ทรงซ่ำซองบันทึกประจำวัน
ทรงแบ่งปันเรื่องราวทรงเขียนเก่ง
หากได้อ่านคงสนุกและครื้นเครง
ทั้งบทเพลงกาพย์กลอนสักวา
ทรงบันทึกทั้งสยามและอังกฤษ
ทรงลิขิตเป็นบาลียอดภาษา
ทรงแบ่งเบาภาระพระบิดา
ในสมัยฝรั่งบ้าล่าอาณานิคม

*๘*ทั้งเดินสารร่างหนังสือทรงหมอบเฝ้า
ทั้งเครื่องเสวยตอนเช้าเช้าทรงฝึกฝน
ทรงหมอบเรียงเคียงคู่ยอดดวงกมล
ที่ทรงรักเหลือล้นองค์สุทธา
ขัตติยนารีผู้เลอโฉม
ทรงโอ้โลมปฏิโลมด้วยภาษา
ด้วยความรักที่ทรงกลั่นเป็นสักวา
"พี่จะรักจะเมตตาทุกคืนวัน
รับรักพี่ได้ไหมจ๊ะองค์หญิงน้อง
พี่จะคล้องด้วยโซ่ทองเป็นของหมั้น
พี่จะรักไปจนกว่าเข้านิพพาน
รักนานนานอย่างคู่สร้างบารมี"
ยังไม่ได้สำเร็จตามพระประสงค์
ก็ทรงลงไข้รากสาดจากมารศรี
สิ้นพระชนม์สวรรคตจากภูมี
สุคติจากศิริราชกกุธภัณฑ์
รวมพระชนมายุสิบหกชันษา
โอรสาก็กลับคืนสู่สรวงสวรรค์
จากนารีที่ทรงรักอย่างผูกพัน
สู่สรวงสวรรค์รอคอยองค์สุทธา
ด้วยทรงตั้งดวงจิตอธิษฐาน
พระพยานคือเทพไท้ทุกภาษา
"แต่นี้ไปจะรักแต่องค์สุทธา
ไปจนกว่าข้าสำเร็จโพธิญาณ"

บทที่ 2

โคลงห่อกาพย์

*๙*องค์สุทธางดงาม เพริศพริ้ง
สะอาดสะอ้านน่ามองจริง หญิงสวรรค์
น้ำเสียงช่างเพราะพริ้ง เพราะจริง แม่ศรีเฮย
รักนี้พี่หมายหมั้น รักกัน เถิดเธอ

*๑๐*องค์สุทธาเพริศพริ้ง
งดงามยิ่งหญิงสวรรค์
เปรื่องปราดในการงาน
เพศผิวพรรณเธอน่ามอง
สร้อยไข่มุกเม็ดโต
ให้ใส่โชว์พร้อมทองหยอง
รักเถิดนวลละออง
ให้ครอบครองทั้งกายใจ
อยากได้สิ่งใดหนา
พี่หาให้ตามใจใฝ่
น้องเพียงแต่จริงใจ
ตำแหน่งสะใภ้ให้ทรงครอง
อีกทั้งราชินี
มเหสีไทยทั้งผอง
รักเดียวให้เธอครอง
พี่ใฝ่ปองอองค์สุทธา

*๑๑*รักเธอพี่รักหมั้น ฝังจิต
รักเธอรักชั่วชีวิต จริงหนา
เทพไท้ทั้งสิบทิศ จงรับ รู้เฮย
องค์สุทธาของข้า ชั่วฟ้า นิรันดร

กาพย์

*๑๒*9*ทุกผู้จงรู้สิ้น
ดั่งเทพินจำแลงร่าง
ดั่งสุรางคนางค์
พรหมสรรค์สร้างมาหรือไร
เส้นเกศาดำขลับ
เป็นเงาวับดั่งเส้นไหม
ทรงกระพุ่มยองใย
งามไฉไลน่าเมียงมอง
เกศาสุคนธรส
ช่างชดช้อยกว่าใครผอง
เมาลีนวลละออง
ประดับทองช่างน่ายล
เส้นเกศน้องงามงอน
ด้วยพระพรจากกุศล
หรือพรหมบันดาลดล
จึ่งเกิดผลที่งามตา
แม้มีเพชรมงกุฎ
บริสุทธิ์และมากค่า
มอบให้องค์สุทธา
ไว้ประดับเกศาเธอ
ราชินีอังกฤษ
ร้อนริษยามารยาเซ่อ
เพราะเกศสุทธาเธอ
งามเลิศเลอกว่าองค์นาง

โคลง

*๑๓*ดั่งเทพินแปลงร่าง นางกษัตริย์
เส้นเกศาจรัสงาม ชดช้อย
ดอกกระพุ่มพัทธ์มง กุฎเพชร งามเฮย
เส้นหยักหยดย้อยหอม กลิ่นสุคนธ์

*๑๔*บุญกุศลหรือพรหม สรรค์สร้าง
เกศาน้องนางงาม ดั่งไหม
กลิ่นหอมบ่จางจืด เลยเธอ
พี่ยังจำได้แม้ ไกลห่าง หลายปี

*๑๕*เกศาช่างดำขลับ เงางาม
เป็นสุขทุกยามมอง เกศี
แม้ฤๅษีพราหมณ์ต้อง ชมบ่ หยุดเลย
หลงรักนารีศรี รัตนะ โกสินทร์

*๑๖*เกศีน้องงามงอน บริสุทธิ์
ประดับมงกุฎเพชร มากค่า
หลายชายยงยุทธ์เพราะ แย่งน้อง นางเฮย
แต่องค์สุทธาของ ตัวข้า ตลอดไป

บทที่ 3

กาพย์

*๑๗*10*พระนลาฏทรงอวบอิ่ม
ทรงจิ้มลิ้มรับรูปร่าง
ยอดพักตร์สวยสะอาง
แจ่มกระจ่างกว่านางใด
ใครจุมพิตคงหลง
ลืมปลงอย่าสงสัย
ยอดปรารถนาของชาย
อย่าผลักไสพี่ชายเลย
ยอดพักตร์ช่างผ่องใส
จนพี่ชายอยากเฉลย
พี่รักน้องจังเลย
อยากเป็นเขยแม่สุขุมาล
พระนลาฏยิ่งเพ่งพิศ
อยากจุมพิตสมัครสมาน
อยากคลอเคลียน้องนานนาน
เชื้อวงศ์วานใช่อื่นไกล
พระนลาฏทรงเปล่งปลั่ง
ใครจะยับยั้งใจได้
เรื่องจริงใช่ใส่ไคล้
จากพี่ชายที่รักจริง
พระขนงทรงเรียงชิด
พรหมประดิษฐ์ได้งามยิ่ง
สาวงามจากเวียงพิงค์
สู้องค์หญิงบ่ได้เลย
งดงามดั่งคันศร
ทรงรับพรจากใครเอ่ย
ขอทรงอย่าเฉยเมย
ขอทรงเอ่ยเฉลยมา
เงาวับเป็นระเบียบ

ดูอ่อนเรียบไม่ดกหนา
ก่งโค้งดั่งจันทรา
ยามเวลาจันทร์ข้างแรม

โคลง

*๑๘*พระนลาฏทรงอวบอิ่ม เพิ่มพูน
แจ่มกระจ่างกว่าใคร ในหล้า
ดั่งพระจันทร์บริบูรณ์ ยามค่ำ นั้นเฮย
มองได้ยามแสงจ้า ช่างน่า รักจริง

*๑๙*ยอดปรารถนาคือ จุมพิต
หากได้สัมผัสคง บ่ลืม
อยากร่วมใช้ชีวิต ร่วมเคียง น้องเฮย
เป็นเรื่องจริงพี่ปลื้ม ชื่นใจ เหลือเกิน

*๒๐*ก่งโค้งดั่งคันศร บุญสร้าง
พระขนงทรงเรียงชิด ดั่งงา
รักษาศีลแต่ปาง ก่อนบ่ ต่างเฮย
ผลบุญองค์สุทธา น่ารัก กว่าใคร

*๒๑*เรื่องจริงใช่ใส่ไคล้ รักจริง
สาวอื่นฤๅอาจสู้ สายเชื้อ
เมื่อไหร่หนอองค์หญิง รับรัก พี่บ้าง
องค์หญิงจงเอื้อเฟื้อ ความรัก พี่เทอญ

กาพย์

*๒๒*11*อุณาโลมเข้ารูป
ใครได้จูบคงยิ้มแย้ม
ผิวพักตร์แอร่มแจ่ม
ผลบุญแต้มศีลบันดาล
ดั่งงาพระกุญชร
ที่โค้งงอนแต่รากฐาน
บุญล้วนใช่บนบาน
คอยสืบสานจนบัดนี้

เพ่งพิศที่ดวงเนตร
ดั่งเศวตที่แต้มสี
ดำขลับดวงมณี
นางมารีย์ยังอับอาย
พระเนตรหลับหรือลืม
ปลื้มในจิตไม่ห่างหาย
รักเดียวของพี่ชาย
ขอมอบให้องค์สุทธา
งามล้ำในประเทศ
นัยเนตรของโอรสา
โปรดศรีรัตนา
สิเน่หาพระน้องเรา
หลงรักกรมหลวง
ขอเดินควงทุกค่ำเช้า
คลอเคลียยุพเยาว์
พี่ขอเฝ้าสยุมพร
รักน้องดั่งดวงเนตร
ยุพเรศอย่าผัดผ่อน
อัดอั้นผ่านกาพย์กลอน
เอื้ออาทรเถิดน้องนาง
สัมผัสพระนาสิก
ขอระริกอยู่เคียงข้าง
สัมผัสพระน้องนาง
อย่าอางขนางพี่เลยเธอ

บทที่ 4

โคลง

*๒๓*พระขนงแอร่มแจ่ม ยิ้มแย้ม
พระขนงโค้งดั่งงา ช้างสาร
บุญเธอแต่งแต้มแล้ว บันดาล ผลเฮย
อย่าว่าจุ้นจ้านพี่ ขอคู่ เคียงเธอ

*๒๔*พี่เพ่งพิศดวงเนตร ดั่งเศวต
ดำขลับดั่งดวงมณี แต้มสี
รักน้องคือเจตจำ นงของ พี่เฮย
รักเดียวของพี่ชาย มอบไว้ แด่เธอ

*๒๕*นัยนาโอรสา งามล้ำ
กรมหลวงศรีรัตน์ สิเน่หา
ขอควงทุกค่ำเช้า ทรงโปรด ไหมนอ
พี่โอรสาจะ เฝ้ารอ คอยเธอ

*๒๖*ได้จุมพิตคงยิ้ม สุดปลื้ม
มอบให้องค์สุทธา ของพี่
ความรักพี่ดื่มด่ำ ขอทรง โปรดเทอญ
อัดอั้นนานปีขอ ทรงพิจารณา

กาพย์

*๒๗*12*พระนาสิกน้อยนิด
ขอจุมพิตได้ไหมเอ้อ
รักพระน้องนางเธอ
ใช่เพ้อเจ้อขอหอมที
พระนาสิกคมสัน
นางสวรรค์ใช่ไหมนี้
ขอทรงสวนีย์

ยอดยาขีของพี่ชาย
เมื่อไหร่จักทรงรัก
เมื่อไหร่จักเผยความหมาย
เมื่อไหร่จักมีใจ
เมื่อไหร่จักได้กายนาง
ขอโปรดทรงเอื้อเฟื้อ
เหลือเยื่อใยอย่าเหินห่าง
รับรักเถิดน้องนาง
ยิ้มเป็นลางพอชื่นใจ
ขอทรงอย่ารักร้าง
ขอชิมลางจักได้ไหม
สักฟอดอย่าเอียงอาย
ปรางใสใสคงนุ่มนวล
เอ๊ะนั้นพระปรางใคร
อยู่ใกล้ใกล้กลิ่นหอมหวน
เดชะควรมิควร
ช่างยั่วยวนเสียจริงจริง
หากมิขัดพระบิดา
สไบบนบ่าของน้องหญิง
จักขอไว้แอบอิง
ไว้เป็นมิ่งแทนกายนาง
พระปรางช่างจิ้มลิ้ม
นิ้วพี่จิ้มไม่หมองหมาง
ขอสัมผัสเนื้อนาง
ขอเคียงข้างองค์สุทธา

โคลง

*๒๘*พระนาสิกบุญสร้าง ใช่ไหม
ดูสดใสคมสัน เช่นนี้
ปิยะธิดาไท้ คือองค์ สุทธา
พระน้องนางองค์นี้ คือที่ รักเรา

*๒๙*เมื่อไหร่จักทรงรัก เชษฐา
สิเน่หาพี่บ้าง ได้ไหม
รักคือองค์สุทธา พระน้อง นางเธอ

ความรักของพี่ชาย ฝากไว้ ที่เธอ

*๓๐*พระปรางใครใสใส กลิ่นหอม
ใครดมดอมดื่มด่ำ สุขี
พี่รักบ่อ้อมค้อม ตัดตรง ถึงเธอ
โอ้ยอดดวงใจพี่ จูบที ได้ไหม

*๓๑*เอ๊ะนั้นสไบของใคร บนบ่า
ดูต่างหน้าขอพี่ นะน้อง
ยามบ่ได้พบหน้า จะได้ ชื่นใจ
เจ้าของสไบพี่จอง คือน้อง นางเธอ

บทที่ 5

กาพย์

*๓๒*13*พระปรางเธอชมพู
อมเลือดฝาดอยู่ทั่วหน้า
ปานธิดาบนฟ้า
แม้อินทรายังพร่ำเพ้อ
ใครเห็นต้องชมนัก
เพราะหลงรักใช่เพ้อเจ้อ
ยามหลับยามละเมอ
ยังพร่ำเพ้อถึงนางงาม
อยากสัมผัสพระโอษฐ์
อย่าพิโรธใช่หยาบหยาม
รักจริงใช่บ้ากาม
ธรรมชาติของมนุษย์
พระโอษฐ์น่าสัมผัส
น่าจับฟัดเป็นที่สุด
ได้ไหมอรนุช
ขอสัมผุสโอษฐ์กานดา
พระโอษฐ์ดั่งเนินเขา
ที่บังเงายามแสงจ้า
แค่เพียงเอ่ยวาจา
คำว่ารักให้ชื่นใจ
พระโอษฐ์ดั่งสวรรค์
เธอรับหมั้นพี่ได้ไหม
เสียงอือสวรรค์เป็นใจ
ดั่งพี่ได้อยู่บนนั้น
เสียงอือพี่ขอปรับ
จับพระหนุอย่าเดียดฉันท์
ด้วยรักเผ่าพงศ์พันธุ์
ด้วยรักหมั้นในน้องนี้
พระหนุดั่งท้องธาร

จับนานนานก็สุขี
ดั่งแช่น้ำวารี
ดับใจพี่ที่เร่าร้อน

โคลง

*๓๓*พระปรางอมเลือดฝาด ชมพู
ช่างน่าเอ็นดูจริง น้องพี่
น้องนางเธอจักรู้ หรือไม่ ว่ารัก
ด้วยเชษฐาองค์นี้ ยังรอ เธอเคียง

*๓๔*เทพธิดาใดกล้า แข่งขัน
ทั่วทั้งสวรรค์เชิญ จุติ
นางฟ้าสิบหกชั้น กล้าฤๅ เปล่านอ
องค์สุทธาองค์นี้ นารี ชนะเลิศ

*๓๕*โอ้อินทร์ท่านเคยเพ้อ หรือไม่
อินทร์เคยรักใครบ้าง ไหมนอ
สายมิ่งสายแนนไท้ ท่านมี หรือบ่
เรื่องรักขอเรื่องย่อ ท่านรัก กับใคร

*๓๖*อยากจักสัมผัสโอษฐ์ เธอเอ๋ย
อยากจักคุ้นเคยเธอ กว่านี้
นางสวรรค์ขอเปรียบเปรย อยากจัก บอกเฮย
รักเถิดรักพระพี่ อยากจัก บอกเธอ

กาพย์

*๓๗*14*พี่จับเชิดขึ้นลง
เพราะเหตุทรงมักดื้อรั้น
ทำโทษอย่ารำคาญ
เพราะโปรดปรานจึ่งหยอกน้อง
พี่จับหันซ้ายขวา
เพราะเมตตาอย่ามัวหมอง
เพราะรักอย่างคู่ครอง
นี้ปิ่นทองพี่หมั้นไว้

ขอทรงเอียงพระเศียร
หันเหียนมาใกล้ใกล้
ปิ่นทองของพี่ชาย
พี่ปักให้อย่าหน้างอ
ปักแล้วขอจุมพิต
ขอเชยชิดลำพระศอ
นานนักที่เฝ้ารอ
พี่จักขอกับบิดา
ลำพระศอหอมนัก
สุดที่รักของเชษฐา
เครื่องหอมที่ทรงทา
ทรงซื้อหาจากที่ใด
พี่จักเหมาให้หมด
แม้สักหยดบ่ให้ขาย
ทั้งหมดทูลถวาย
องค์ธาใช้แต่ผู้เดียว
ลำพระศอเป็นปล้อง
สายสร้อยทองเพชรพระเกี้ยว
สวมแล้วงามจริงเชียว
มอบผู้เดียวองค์สุทธา
ลำพระศอระหง
เป็นลำตรงดั่งภูผา
ดั่งความรักพี่ยา
รักองค์ธาบ่สั่นคลอน

โคลง

*๓๘*พระหนุพี่จับเชิด ขึ้นลง
นั้นเพราะเหตุที่ทรง ดื้อรั้น
ใช่ทำโทษให้ปลง แค่หยอก เล่นเฮย
ความรักพี่ยังหมั้น จึ่งหยอก น้องนาง

*๓๙*พระหนุพี่จับเชิด ซ้ายขวา
นั้นเพราะเมตตาอย่า มัวหมอง
รักหมั้นองค์สุทธา ขอมอบ ปิ่นทอง
ไว้ปักเกศพระน้อง ช่างงด งามจริง

*๔๐*ลำพระศอพี่ขอ เชยชิด
พี่ขอแค่จุมพิต ใกล้ใกล้
นานวันพี่ยิ่งคิด ถึงแต่ น้องนาง
นานวันยิ่งคลั่งไคล้ เห็นใจ พี่เทอญ

*๔๑*สายสร้อยทองแลเพชร พระเกี้ยว
องค์สุทธาคนเดียว มอบให้
ทรัพย์สมบัติยึดเหนี่ยว จริงใจ แต่เธอ
เพชรพระเกี้ยวพี่ให้ หมั้นกาย ใจเธอ

บทที่ 6

กาพย์

*๔๒*15*พระกรของแขไข
กอดพี่ได้ไหมเนื้ออ่อน
เพราะรักน้องงามงอน
ใช่กะล่อนหรือหลอกลวง
อีกทั้งพระพาหา
งามดั่งงาน่าหึงหวง
อ่อนช้อยเหมือนดั่งงวง
หากทรงล้วงจักพบรัก
รักนี้พี่ระทวย
หายใจรวยรินหนักหนัก
เทพไท้อย่าเพิ่งทัก
อย่าเพิ่งผลักรักจากเรา
พระหัตถ์ทรงอ่อนนุ่ม
ยามรักรุมพี่ร้อนผ่าว
น่ารักจริงยุพเยาว์
พี่ขอเฝ้าทุกคืนวัน
สุวรรณทองพระกร
เพราะงามงอนพาขึ้นสวรรค์
สองบาทให้รางวัล
แลรักหมั้นตลอดไป
มามะให้พี่กอด
อีกสักฟอดจักได้ไหม
อุ่นอุระอุ่นหทัย
ยังอยากใกล้ยุพยง
พระถันดูเต่งตึง
ช่างน่าดึงน่าหลงใหล
กลิ่นหอมดั่งประยงค์
บุษบงที่ทรงใช้
ทรงอบฉลององค์

หรือทรงอบที่ตรงไหน
หอมหวนยั่วยวนใจ
บ่ใกล้ไกลตรงพระเต้า

โคลง

*๔๓*พระพาหาดั่งลำ ต้นกล้วย
พระพาหุสวยใส เปล่งปลั่ง
พระกรนาดนวยชด ช้อยจริง น้องเฮย
พระหัตถ์ทรงรั้งยาม พี่คลั่ง ความรัก

*๔๔*เทพไท้อย่าเพิ่งทัก ยามที่
ความรักสุขีมาก เหลือล้น
ต่อเนื่องจึ่งดีอย่า เพิ่งผลัก รักเรา
แม้ดีมีรวยยัง รักหมั้น องค์ธา

*๔๕*ทองพระกรสองบาท ให้ใส่
เพราะเหตุพาไปสวรรค์ ชั้นฟ้า
ทองแท้พี่ให้สวม พระกร น้องเฮย
ให้อีกคราวหน้ายาม พี่อัศ ศจรรย์

*๔๖*มามะให้พี่กอด สักฟอด
คิดถึงตลอดยาม หลับฝัน
ยังรักแม่ยอดยิ่ง เยาว มาลย์เฮย
ห่างไกลยังมั่นคง ในรัก นางเธอ

บทที่ 7

กาพย์

*๔๗*16*ดูชิถูกไหมเอ๋ย
ขอดูเฉลยพระเต้าสาว
สงสัยใช่มัวเมา
ดูอวบขาวคาวชื่นใจ
ดั่งภุมรินตอมรวง
ชิมบัวหลวงเม็ดใหญ่ใหญ่
พระกรน้อยของใคร
ขอพี่ชายที่ระลึก
เก็บไว้ใช่บ้ากาม
ใช้แทนยายามดึกดึก
คลายโรคเหงายามนึก
ยามคึกคึกพอบรรเทา
ตอนนี้พี่อยากรู้
ภูษาโจงของน้องสาว
ดูมันเหลื่อมแพรวพราว
พระหัตถ์เจ้าทรงลูบไล้
เปรี้ยงเปรี้ยงเสียงฟ้าฟาด
มังกรผงาดทะมื่นใหญ่
เข้าโอบบรรพตไว้
ที่อาศัยของมังกร
ยามค่ำที่มืดครึ้ม
มังกรลืมที่พักผ่อน
ยอกย้อนหาถ้ำนอน
เที่ยวซอกซอนตามดงไพร
ผลึบผลึบสายฟ้าแลบ
แสงแวบแวบสว่างไสว
เจอถ้ำบ่ใกล้ไกล
เลื้อยเร็วไวสู่ถ้ำนั้น
พบปะหินศักดิ์สิทธิ์

ให้หงุดหงิดมันขวางกั้น
จึ่งสู้กับหินนั้น
พัลวันหินสู้งู
ครื้นครื้นเสียงดินไหว
หินร้องไห้สนั่นหู
น้ำตาหินพรั่งพรู
มังกรจู่เข้าถ้ำพลัน
น้ำตาหินเนืองนอง
มังกรทองคำรามลั่น
หินนี้ช่างดูดัน
ช่างขวางกั้นเส้นทางจร
น้ำตาหินไหลหลั่ง
มังกรคลั่งหินมันอ้อน
แกล้งหินให้มันงอน
มังกรย้อนกลับออกมา
เพียรหลบหลีกเข้าออก
มังกรหยอกเล่นซ่อนหา
หยอกหินหลายเพลา
จนเวลาใกล้ฝนลง
มังกรมุดเข้าถ้ำ
ฝนพึมพำลงมาส่ง
มังกรทรนง
ถึงบรรยงก์ทรงพ่นไฟ
มังกรหายคลุ้มคลั่ง
พิษโถมถั่งออกหลั่งไหล
สบายตัวสบายใจ
มังกรหลับใหลเข้านอน

โคลง

*๔๘*ดั่งภุมรินตอมรวง น้ำผึ้ง
อวบใหญ่มองเพลิดเพลิน เต้าสาว
พระกรน้อยขอดึง ออกนะ น้องนาง
เก็บไว้ใช่ทะลึ่ง แค่ซึ้ง ยามเหงา

*๔๙*ภูษาโจงมันเหลื่อม แวววาว

สดใสเป็นมันวับ น่าจับ
ใช้ไหมจากลาวกาว ใช่ไหม เธอเฮย
ดูระยิบระยับ ขอจับ ได้ไหม

*๕๐*เปรี้ยงเปรี้ยงเสียงฟ้าฟาด เริ่มบท
มังกรลงสู่บก ยามนั้น
มังกรรัดบรรพต เป็นที่ อาศัย
เลาะเลื้อยที่ละชั้น ซอนหา ถ้ำนอน

*๕๑*หินศักดิ์สิทธิ์ตั้งเด่น ขวางกั้น
หินนี้ช่างอหังการ์ นักนี้
มังกรจึ่งแกล้งมัน จนน้ำ ตานอง
มังกรหยอกหินนั้น จนสนั่น ดินไหว

บทที่ 8

*๕๒*ได้เวลามังกร เข้าถ้ำ
มังกรชอบถูกใจ จึ่งย้อน
ซ่อนแอบหินเจ้ากรรม เที่ยวเข้า ออกเฮย
ฝนพร่ำมังกรค้อน หลบซ่อน คลุ้มคลั่ง

*๕๓*มังกรถึงบรรยงก์ พ่นไฟ
มังกรคลั่งฟัดฟาด พิษถั่ง
พรั่งพรูออกหลั่งไหล ดั่งสาย ธารเฮย
มังกรหายคลุ้มคลั่ง จึ่งได้ เข้านอน

*๕๔*มิได้มีพระราชพิธีบรมราชาภิเษกและมิได้เสด็จขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัติเป็นพระมหากษัตริย์ เฉลิมพระปรมาภิไธยว่า
พระบาทสมเด็จพระมหาวชิรุณหิศเกล้าเจ้าอยู่หัว
เพราะทรงประชวรหนักและสวรรคตในวันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๔๓๗ พระชนมายุได้ ๑๖ พรรษา

*๕๕*ขอพระราชทานกราบบังคมทูลทราบฝ่าละอองพระบาท
พระอาญามิพ้นเกล้าข้าพระพุทธเจ้าฯขอพระราชทานพระราชานุญาต สนองพระกรุณาธิคุณล้นเกล้าล้นกระหม่อม ให้ใต้ฝ่าละอองพระบาทได้สมพระราชหฤทัยดังที่ทรงตั้งพระทัยไว้

*๕๖*ขอใต้ฝ่าละอองพระบาทไม่ว่าเสด็จพระทับ ณ สวรรค์ชั้นใด ขอทรงพระเกษมสำราญและหากทรงมีเวลาว่าง ขอทรงมีพระราชหฤทัยระลึกถึงปวงข้าพระพุทธเจ้าฯที่อยู่บนโลกมนุษย์ด้วย

*๕๗*ขอทรงมีพระวิริยะอุตสาหะปกปักรักษาปวงข้าพระพุทธเจ้าและสยามประเทศให้อยู่รอดปลอดภัยจากภยันตรายทั้งมวล กว่ารัตนโกสินทร์ศกจะครบ 800 ปีด้วยเทอญ

*๕๘*ควรแล้วที่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
ข้าพระพุทธเจ้า จิราธิวัฒน์ พิมพ์สุจีรวีโรจน์

*๕๙*เนื่องด้วยพวกพ่อค้ามาเฟียและคณะนายทหารโจร ร.ศ.๒๓๖
พยายามแสดงตนว่าเป็นผู้จงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์เจ้า

*๖๐*แต่ในทางปฏิบัติยังคงยึดอำนาจการบริหารปกครองประเทศไว้
อีกทั้งยังรักษา ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เพื่อเป็นเครื่องมือในการปล้นผลประโยชน์ของส่วนรวม
อันเป็นการหมิ่นพระบรมเดชานุภาพอย่างร้ายแรง

*๖๑*ข้าพเจ้าขอประนาม และเรียกร้องให้ คณะนายทหารฯและพวกพ่อค้ามาเฟีย
๑.จงคืนอำนาจการบริหารปกครองประเทศแก่พระมหากษัตริย์เจ้า
๒.จงยุบตำแหน่งนายกรัฐมนตรี
โดยทันที

*๖๒*เพื่อพระมหากษัตริย์เจ้า จักทรงใช้อำนาจสูงสุดของส่วนรวม ปกป้องผลประโยชน์ของส่วนรวม
จากพวกพ่อค้ามาเฟียและคณะนายทหารโจรฯ ต่อไป

Table Of Contents